

தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை

திங்கட்கிழமை, 1971 ஜூன் 28

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர், திரு. கே. ஏ. மதியழகன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Fisheries Research Station at Mandapam

* 66 Q.—THIRU K. T. K. THANGAMANI,

THIRU K. SUPPU

THIRU P. MALAICHAMY:

Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state—

(a) whether the Government of India propose to shift the Fisheries Research Station at Mandapam to another State;

(b) if so, the steps proposed by the Government; and

(c) the number of representations received by the Government from representatives of Ramanathapuram District in this regard?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சங்கியவாணிமுத்து: (அ) இந்திய அரசு, மத்திய ஆழ்கடல் மீனள ஆராய்ச்சி நிலையத்தின் தலைமையிடத்தை மட்டும் மண்டபத்திலிருந்து கொச்சிக்கு மாற்ற முடிவு செய்துள்ளதே தவிர ஆராய்ச்சி நிலையத்தை மாற்றுவதற்கு அல்ல.

(இ) தமிழ்நாடு அரசு, மத்திய ஆழ்கடல் மீனள ஆராய்ச்சி நிலையத்தின் தலைமையிடத்தை வேறு இடத்துக்கு மாற்றுவதைப் பற்றி இந்திய அரசிடம் கடுமையாக எதிர்ப்புத் தெரிவித்துள்ளது. மத்திய அரசின் அந்நாள் உணவு, வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் திரு. ஜகஜீவனாராம் அவர்கட்கும் அந்நாள் உணவு வேளாண்மைத் துறை மாநில அமைச்சர் திரு. அன்னாசாகிப், பி. ஷிந்தேக்கும் நேர்முகக் கடிதங்கள் கூட அனுப்பப்பட்டன. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களும், மத்திய ஆழ்கடல் மீனள ஆராய்ச்சி நிலையத்தின் தலைமையிடத்தை மண்டபத்திலிருந்து கொச்சிக்கு மாற்ற வேண்டுமென்னும் இந்திய அரசின் முடிவை நிறுத்திவைக்குமாறு இந்தியப் பிரதமருக்கு எழுதியுள்ளார். பிரதமரின் பதில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

(உ) இராமநாதபுரம் மாவட்ட பிரதிநிதிகளிடமிருந்து ஏறத் தாழ் 12 முறையீடுகள் வந்துள்ளன.

[1971 ஜூன் 28]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பின் தங்கிய ஒரு மாவட்டமாக இருக்கும் நிலையில், மண்டபத்தில் உள்ள மீன்வள ஆராய்ச்சி நிலையத் தலைமையலுவலகத்தைக் கொச்சிக்கு மாற்றியதன் காரணத்தினால், அங்கிருக்கக்கூடிய பல தொழிலாளர்கள் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும், அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ஆபீசர் உட்பட தொழிலாளர்கள் பலர் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் அரசு அறியுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : பல பேர் அங்கிருந்து மாற்றப்படவில்லை. இயக்குநர் அவர்களும், அவர்களுக்குத் துணையாக இருக்கக்கூடிய நான்கு எழுத்தர்களும் தான் மண்டபத்திலிருந்து கொச்சிக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. பெ. மலைச்சாமி : மீனள ஆராய்ச்சி நிலையம் எந்த ஆண்டிலிருந்து அங்கே இயங்கி வருகிறது? அதை அங்கிருந்து மாற்ற வேண்டும் என்று எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டு மத்திய அரசு முடிவு செய்தது?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : 1949-ஆம் ஆண்டில் மண்டபத்தில் இந்த ஆராய்ச்சி நிலையம் துவக்கப்பட்டது. ஆனால், அதுகுறித்து, மத்திய அரசின் சார்பில் வந்த என்டிமேட் கமிட்டியினர் இந்த நிலையத்தை வேறு இடத்திற்கு மாற்றவேண்டும் என்று கோரினார்கள். சென்னை தூத்துக்குடி, கொச்சி, ஆகிய மூன்று இடங்களில் எதாவதொரு இடத்தில் மாற்றவேண்டும் என்று அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையத்தில் இயக்குநராக இருந்தவரும் இன்னபிற அதிகாரிகளும், இந்த நிலையத்தை மாற்ற வேண்டும் என்று என்டிமேட் குழுவினரிடம் கோரிக்கையொன்றை முன்வைத்தார்கள். அதன்மீதுதான் குழுவினர் இந்த சிபாரிசைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்குப்பிறகு அவர்கள் ஒரு தனிக் குழுவை அமைத்து, அந்தக் குழு மீண்டும் பரிசீலனை செய்தது. அந்த குழுவில் நமது அரசாங்கத்தின் மாநில மீனளத் துறை இயக்குநர் அவர்களும் அங்கம் பெறுகிறார்கள். அந்தக் குழு பரிசீலனை செய்து, இது மண்டபத்திலிருந்து கொச்சிக்கு மாற்றப்பட வேண்டும் என்று முடிவு கூறியிருக்கிறது. அப்பொழுது நமது மாநில மீனள இயக்குநர் அவர்கள் அதற்கு எதிர்ப்புக் குறிப்பை எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் அது மாற்றப்பட வேண்டும் என்று அந்த குழுவினர் முடிவு எடுத்த காரணத்தினால், இயக்குநர் அவர்களும், அவர்களுக்குத் துணையாக இருந்த இரண்டு பேர்கள் மாத்திரம் அங்கே மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். நிலையம் மண்டபத்தில் இருக்கின்றது, ஹெட்வார்ட்டர்ஸ் என்று சொல்லப்படும் தலைமைப்பீடம் தான் கொச்சிக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அமைச்சரவர்கள் பதில் கூறும்போது, மத்திய அமைச்சருக்கு நமது அரசின் சார்பில் கடிதம் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறினார்கள். கடிதம் அனுப்பி எவ்வளவு நாள் ஆகிறது? எத்தனை கடிதங்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன?

1971 ஜூன் 28]

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : கடிதங்கள் அனுப்பிய தேதி பற்றிய விவரம் இங்கே தற்சமயம் நான் சொல்வதற்கில்லை. ஆனால், கடந்த ஆண்டே இதுகுறித்து பிரதமருக்கு கடிதம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்பு நானும் மின்சாரத் துறை அமைச்சரும் டில்லி சென்றிருந்தபோது மத்திய அரசின் அந்நாள் உணவு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் திரு. ஜகஜீவன் ராம் அவர்களிடமும், அந்நாள் உணவு-வேளாண்மைத் துறை மாநில அமைச்சர் திரு. அன்னாசாகிப் ஷிந்தே அவர்களிடமும் பேசி வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறோம். தலைமைப்பீடம் தான் கொச்சிக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அது மாற்றப்படுவதனால் ஏற்படும் கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆராய்ச்சி நிலையம் மண்டபத்தில் இருக்கிறது. இருந்தாலும், தலைப்பீடத்தைக் கூட மண்டபத்தில் வைக்கவேண்டும், மண்டபத்தில் அதற்குரிய வசதி இல்லை என்று கருதினால் சென்னையில் அதை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று எஸ்டிமேட் கமிட்டியினர் சிபார்சு செய்து இருக்கிறார்கள். சென்னையில் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று நாங்கள் மீண்டும் வற்புறுத்தி வருகிறோம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மார்ச் மாதம் 22-ந் தேதி எழுதிய கடிதத்தில் இந்திய விவசாய ஆராய்ச்சி நிர்வாகக் குழுவின் முடிவுப் படி, மண்டபம் பிராந்திய நிலையமாக இருக்கும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படியானால் அந்தப் பிராந்திய நிலையத்தை விரிவுபடுத்துவதற்கும் இப்பொழுது ஸப்-ஸ்டேஷனாக இருக்கக் கூடியதை சென்னையை விரிவுபடுத்துவதற்கும் அதிகமான ஆராய்ச்சியாளர்களைக் கொண்டுவருவதற்கும் இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசை நமது அரசு வற்புறுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இதுவரை மண்டபம் தலைமையிடமாகவும், அதற்குக் கிளைகளாக சென்னை, தூத்துக்குடி, எர்ணாகுளம், கள்ளிக்கோட்டை, பம்பாய் கார்வார், மங்கூர், விழிஞ்சம், காக்கிடை, போர்ட் ப்ளெர் ஆகிய இடங்களெல்லாம் இயங்கிவந்தன. நிலையத்தின் தலைமைப்பீடம் இப்பொழுது கொச்சிக்கு மாற்றப்பட்டு விட்டபடியால், சென்னை நிலையமும், மண்டபம் நிலையமும் கிளை நிலைய அந்தஸ்தைப் பெற்றிருக்கும். அதை விஸ்தரிப்பு செய்யும் செயற்குறிப்பு தற்போது இல்லை.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, கழிந்த மார்ச் மாதம் சட்டமன்றம் நடைபெற்ற போது நான் ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தேன். மத்திய அரசாங்கத்தில் இருந்து பதிலை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் அப்போது சொன்னார்கள். இப்போதும் மத்திய அரசாங்கத்தின் பதிலை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று கூறுகிறார்கள். கழிந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்திற்கும், இந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்திற்கும் இடையே அரசாங்கம் இது சம்பந்தமாக எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

[1971 ஜூன் 28]

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : அரசாங்கம் இது சம்பந்தமாக மத்திய அரசாங்கத்திற்கு கடிதம் எழுதலாம். நேரில் வற்புறுத்தலாம். நாங்கள் பலமுறை கடிதம் எழுதியும், நேரில் வற்புறுத்தியும் இருக்கிறோம். மத்திய அரசாங்கம் பாராமுகமாக இருக்கிறார்கள். இதுமாத்திரம் அல்ல— எத்தனையோ விஷயங்களில் அசட்டை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. எம். தேவராசன் : இதேமாதிரி குன்னூரில் இருந்த சத்தா உணவு ஆராய்ச்சி நிலையத்தை ஹைதராபாத்திற்கும், உதகையில் இருந்த எபிக்ராபி நிலையத்தை மைசூருக்கும் மாற்றியிருக்கிறார்களே

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தக் கேள்விக்கு அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : 22-ஆம் தேதி நடந்த கூட்டத்தில் 1971-72-க்கு ஆராய்ச்சிக்காக 27 கோடி ரூபாய் வரையில் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அப்படியானால் மண்டபத்திற்கும், சென்னைக்கும் அதில் எவ்வளவு கிடைக்கும் என்று சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : தனிக் கேள்வி போட்டால் தகவல் அளிக்கப்படும்.

திரு. பெ. மலைச்சாமி : மதுவிலக்கு ரத்தாகிற காரணத்தினால் மதுவுக்கு ஆட்டிறைச்சியைவிட மீனே அதிக சவையுடையதாக இருக்கும் என்று கூறுகிறார்கள். மண்டபம் போன்ற இடங்களில் இருந்து வெளியிடங்களுக்கு அதிகமான மீன் விற்பனைக்கு அனுப்ப அரசாங்கம் முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : மதுவையும், மீனையும் ஒன்றாகச் சுவைத்தவர்கள் சிபாரிசு செய்தால் அதுபற்றி பரிசீலிக்கப்படும்.

அரிசன மக்கள் வாழும் பகுதிகளுக்கு வாடுலிப் பெட்டிகள்

* 67 வினா **திரு. என். கிட்டப்பா :** மாண்புமிகு அரிசனநல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வசிக்கும் பகுதிகளுக்கு வாடுலிப் பெட்டிகள் அரசு தரப்பில் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றனவா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : ஆம். ஆனால் இதற்கென்று ஒரு தனி திட்டம் உள்ளது. அத்திட்டத்திற்கிணங்க வாடுலிப் பெட்டிகள் அரிசன பகுதிகளுக்கு இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. இத்திட்டத்தின்படி ஆண்டுதோறும் எல்லா மாவட்டத்திலும், ஒவ்வொரு வட்டத்திலும் மிகவும் தூய நிலையில் உள்ள ஒரு அரிசன் குடியினருக்கு ரூ. 300 மதிப்புள்ள வாடுலிப் பெட்டி அல்லது ஐந்து அம்பர் சர்க்காக்களை பரிசுப்பொருளாக வழங்கப்படுகின்றது.

1971 ஜூன் 28]

Provision of Radio sets to Harijan Hostels

* 68 THIRU B. VENKATASAMY : Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to provide radio sets to Harijan Hostels in Tamil Nadu; and

(b) if so, when they will be provided?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து :
(அ) இல்லை.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வசிக்கின்ற எல்லாப் பகுதிகளிலும் வாடூலிப் பெட்டிகளை வழங்குவதற்கான ஒரு சிறப்புத் திட்டத்தை அரசு மேற்கொள்ள முன்வருமா? அதேபோல் மதம் மாறிய கிறிஸ்தவர்கள் வசிக்கின்ற பகுதியிலும் வாடூலிப்பெட்டி வழங்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இந்தத் திட்டம் அரிசனக் குடியிருப்புகளில் எந்த அரிசனக் குடியிருப்பு சுத்தமாகவும், சுகாதார வசதியோடும் வைத்துக்கொள்ளப் படுகிறதோ அதற்கு ஒரு பரிசு அளிப்பது என்ற அடிப்படையில் ஆண்டுதோறும் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், ஒவ்வொரு வட்டத்திலும் ஒரு குடியிருப்பைத் தேர்ந்தெடுத்து, பரிசாக வாடூலிப்பெட்டி வழங்குவதென்றாகும். கிறிஸ்தவர்கள் குடியிருப்பு என்று தனியாக இல்லை. இந்து அரிசனங்கள், கிறிஸ்தவ அரிசனங்கள் சேர்ந்தே வசிக்கிறார்கள். ஆனால் எல்லா அரிசனக் குடியிருப்புகளுக்கும் வாடூலிப்பெட்டி வழங்குவது என்றால் நிதி நிலை எந்த அளவுக்கு இடம் அளிக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு, பின்னால் அப்படி ஒரு திட்டம் வகுக்க பரிசீலிக்கலாம்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவர் அவர்களே, பல அரிசன காலனிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட இந்த ரேடியோ செட்டுகள் கெட்டுப்போய் பல மாதங்களாகியும் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : அப்படிப் பட்ட புகார்கள் எதுவும் வரவில்லை. வந்தால் கவனிக்கலாம், சுத்தமாகவும் சுகாதாரத்தன்மையோடும் இருக்கிற காலனி எது என்று பார்த்து நாம் அதற்கு பரிசாக வாடூலிப்பெட்டி அளிக்கிறோம். பரிசாகக் கொடுத்ததைக்கூட அந்தக் காலனி மக்கள் ஒழுங்காக கவனித்துக்கொண்டு, பழுது ஏற்பட்டால் அதை ரிப்பேர் செய்து வைத்துக்கொள்ளாவிட்டால் என்ன செய்வது? அதைக் கூட அரசாங்கமே செய்து தரவேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பார்களானால் மக்கள் எப்படி முன்னேறுவார்கள்?

திரு. என். இராஜாங்கம் : தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத்து களில் அரிசனக் காலனிகளுக்கு வாடூலிப்பெட்டி அமைத்துத் தருவதில்லை. அரிசன இலாக்கா மூலமாக அளிப்பது கூட

[1971 ஜூன் 28]

சுத்தமாக இருக்கிற காலனிக்குப் பரிசு என்ற முறையில் வட்டத்திற்கு ஒரு காலனிக்கே அளிக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட திட்டத்தினால் 150 ஆண்டுகள் ஆனாலும் கூட எல்லா அரிசன காலனிகளுக்கும் வாடுலைப் பெட்டி அமைவது முடியாத காரியமாகும். ஆகவே அரசாங்கம் இதற்கென்று ஒரு சிறப்புத் திட்டத்தை ஏற்படுத்தி எல்லா அரிசனக் காலனிகளிலும் வாடுலைப் பெட்டி அமைக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : நான் முன்பு சொன்னபடி இந்தத் திட்டம் சுகாதாரத் துறையில் முதன்மையாக இருக்கிற கிராமத்திற்கு வாடுலைப் பெட்டி பரிசளிப்பது என்பதுதான். இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் எல்லாக் காலனிகளும் இந்தப் பரிசை வாங்க நல்லமுறையில் சுகாதாரத் தன்மையில் காலனியை வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற ஊக்கத்தை அளிக்கும். இதைத் தவிர எல்லாக் காலனிகளுக்கும் வாடுலைப் பெட்டி வழங்குவது என்கிற முறை இப்போது இல்லை.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, may I know from the Hon. Minister for Harijan Welfare the total number of radio sets supplied to the Harijan hostels in the Dharmapuri district?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : விடுதிகளுக்கு இப்படிப்பட்ட வாடுலைப் பெட்டி கொடுக்கிற திட்டம் இல்லை. கொடுக்கவும் இல்லை.

திரு. சி. கணேசன் : சுத்தமாக வைத்திருக்கக்கூடிய காலனிக்கு வாடுலைப் பெட்டி பரிசளிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். வேறு சலுகைகள் ஏதாவது அளிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : வாடுலைப் பெட்டியைக் கொடுக்கிற திட்டம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. வேறுபொருள் கொடுக்கிற திட்டம் இப்போது இல்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : விடுதிகளுக்கு வாடுலைப் பெட்டி கொடுக்கிற திட்டம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். பள்ளிகளில் கூட வாடுலைப் பெட்டி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வாடுலை மூலம் மாணவர்களுக்குப் பல நல்ல கருத்துக்கள் அளிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, விடுதியில் உள்ள மாணவர்களும் நல்ல பயனடைய வாடுலைப் பெட்டி வழங்குவதில் உள்ள கஷ்டம் என்ன.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : படிப்பில் நேரத்தைச் செலவழிக்காது—இசை கேட்பதிலே நேரத்தைப் போக்கிவிடுவார்கள் என்பதுதான்.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : சுகாதாரத் துறையில் மிக முன்னேற்றமாக இருக்கிற காலனியைத் தேர்ந்தெடுத்து அதற்குப் பரிசு என்ற முறையில் வாடுலைப் பெட்டி வழங்கப்படுவதாகச்

1971 ஜூன் 28]

சொன்னார்கள். ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் வாழ்கிற தாழ்த்தப் பட்டோர் காலனிகள் பல இருக்கின்றன. அந்த மக்களுடைய பொது அறிவு, கலை அறிவு வளர்ச்சியை முன்னிட்டு இது போன்ற காலனிகள் எல்லாவற்றுக்கும் வானொலிப் பெட்டி வழங்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : முன்பே ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொன்னேன். கலை நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்கவோ, இசை கேட்கவோ, உல்லாசமாக பொழுதைப் போக்கவோ இப்போது வானொலிப் பெட்டி கொடுக்கிற திட்டம் இல்லை. சுகாதாரத்துறையில் முன்னணியில் இருக்கிற காலனிக்குப் பரிசு என்றால் போட்டி போட்டுக் கொண்டு அந்தப் பரிசைப் பெற ஊக்கம் பெறுவார்கள் என்கிற அடிப்படையில்தான் அது செயல்படுத்தப் பட்டு வருகிறது.

திரு. என். இராஜாங்கம் : தலைவர் அவர்களே, பரிசு கொடுக்கின்ற வானொலிப் பெட்டிகள் ஒரு தாலுகாவிலே எங்கோ ஓரிடத்தில் இருக்கிறது. ஒரு மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அந்த மாவட்டம் முழுவதற்குமாக ஒரு பன்விரண்டு இடங்களில் அல்லது இருபத்துநான்கு இடங்களில்தான் கொடுக்கிறார்கள். இதனால் அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்னவென்றே புரிய வில்லை. ஆகவே, சுத்தமாக இருக்கின்ற இடங்களுக்குத்தான் கொடுக்கிறோம் என்று அரசாங்கம் சொன்னால், பரிசுகளின் எண்ணிக்கையைக் கூட்டித் தருவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கத்தின் கொள்கையை அறிந்திருக்கின்ற உறுப்பினர்கள், நலக்குழுவிலே, மாவட்ட நலக் குழுவிலே அங்கம் வகிப்பவர்கள் அரசாங்கத்தின் கொள்கையை மக்களின் மத்தியிலே எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். சுத்தமாக வைத்துக்கொள்வதற்காக அரசாங்கம் அளிக்கும் எந்தச் சலுகையாக இருந்தாலும், மக்களிடத்திலே அரசாங்கத்தின் திட்டங்களை எடுத்து விளக்கினால் நன்றாக இருக்கும். இந்தத் திட்டமே சரியான முறையில் மக்களுக்குத் தெரியாத காரணத்தினால்தான் பல கிராமங்களுக்கு இந்தப் பரிசுகளைக் கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறது. பல கிராமங்கள் இப்படிப்பட்ட பரிசுகளைப் பெற முடியாத நிலையில் இருக்கின்றன. ஆகவே, தொகுதிகளில் இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துச் சொன்னால் நல்லது. உறுப்பினர்கள் இம்மாதிரியான வானொலிப் பெட்டிகளை கிராமங்களுக்கு வாங்கித் தர முயற்சிக்கலாம்.

திரு. கு. காமாட்சி : தலைவர் அவர்களே, அரிசன கிறித்தவர்கள் மட்டும் வாழ்கின்ற பகுதிகள் என்னுடைய தொகுதியில் நிறைய இருக்கின்றன. இப் பகுதிகள் எல்லாம் தாய்மையாக இருப்பதால் அப் பகுதிகளுக்கு வானொலிப் பெட்டிகள் வழங்குவது குறித்து அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமா?

[1971 ஜூன் 28]

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இதை மாவட்ட நலக் குழுவிலே தெரிவித்து வாவெலிப் பெட்டிகளை வாங்கித் தரலாம்.

அரிசனங்களுக்கு கூட்டுறவுத் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள்.

* 69 வினா—திரு. கே. ஏ. வகாப் : மாண்புமிகு அரிசனநல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

வேலை வாய்ப்பில்லாத அரிசன மக்களுக்குக் கூட்டுறவுத் துறையி் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தத் திட்டம் ஏதேனும் அரசு பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இல்லை.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, வடார்க்காடு மாவட்டம் தோல் தொழிலிலே நல்ல முன்னேற்றமடைந்து அந்நியச் செலாவணியை நிறைய பெற்றுக் கொடுக்கிறது. தோல் தொழிற்சாலைகள் சுகாதாச முறையில் இல்லாததால் தூர் நாற்றம் வருகிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் சுகாதாச வசதியுள்ள தொழிற்சாலைகளை அமைத்துக் கொடுத்து, முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் நன்மை ஏற்படுகின்ற விதத்தில் கூட்டுறவு சொசைடிகள் மூலம் வசதிகளைச் செய்து தருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து (திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே 53 நகர கோவாபரேடிவ் சொசைடிகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இந்த சொசைடி மூலம் நன்மைகளை ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறோம். 1,859 பேர் இதில் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். மேலும் இது போன்ற ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்தைத் துவக்குகின்ற எண்ணம் இப்போது பரிசீலனையில் இல்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, வடார்க்காடு மாவட்டத்திலும், திருச்சி மாவட்டத்திலும், மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள திண்டுக்கல்லிலும் தோல் பதப்படுத்தும் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. இப்போது புதிதாக இயந்திரங்களைப் புகுத்தியதால் தொழிலாளர்கள் பலர் வேலை இழந்திருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி தொழிலாளர்களுக்கு கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் மூலமாக வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, அதுகுறித்து அரசாங்கத்திற்கு முழுத் தகவல் கொடுத்தால் பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம் தற்போது அதைப்பற்றிய குறிப்பு என்னிடத்தில் இல்லை.

1971 ஜூன் 28]

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் வேளாண்மை வருமான வரி வசூல்.

* 70. வினா—திரு. சு. துரைசாமி : மாண்புமிகு உணவு-வருவாய்த் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் 1966-67, 1967-68 ஆண்டுகளில் விவசாய வருமான வரி குறிப்பிட்ட காலத்தில் செலுத்தாதவர்கள் எவ்வளவு பேர் ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் :

வருடம்	வரி செலுத்தாதவர்களின் எண்ணிக்கை
1966-67	116
1967-68	163

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவர் அவர்களே, நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு இருக்கின்ற காரணத்தினால் அக்ரிகல்சரல் இன்கம் டாக்ஸ் இருப்பதே அவசியமில்லை. ஆகவே, அதை ரத்து செய்ய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, அக்ரிகல்சரல் இன்கம் டாக்ஸ் தேவையில்லை என்பது அம்மையார் அவர்களுடைய கொள்கையாக இருக்கலாம். அது அவசியம் என்பது அரசாங்கத்தின் கருத்து.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, அக்ரிகல்சரல் இன்கம் டாக்ஸ் பாக்கி எவ்வளவு என்பதைச் சொல்ல முடியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, 1966-67-ல் ரூ. 21,622.56 பை, 1967-68-ல் ரூ. 20,865.18 பை.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, விவசாய வருமான வரி கொடுக்காதவர்கள் பேரில் மிகவும் கெடுபிடி நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்ற பரவலான எண்ணம் இருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அந்தக் கெடுபிடியைக் குறைக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, விவசாயிகளின்மீது எடுக்கப்படுகின்ற நடவடிக்கைகள் கெடுபிடி என்று சொல்வதற்கு இல்லை. வரிகளைக் கொடுத்துவிட்டால் நடவடிக்கை என்ற பேச்சுக்கே இடம் இருக்காது.

திரு. பெ. மலைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, இத்தனை பேர்கள் வரி செலுத்தாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? வரி செலுத்துவோர் தாமதமா, அல்லது அதிகாரிகளின் குறைபாடு காரணமா ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, முதல் ஆண்டில் புயல் அடித்ததுதான் காரணம். இரண்டாவது ஆண்டில் ஏற்பட்ட வறட்சி காரணமாக இப்படி ஏற்பட்டது.

[1971 ஜூன் 28]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவர் அவர்களே, 12½ ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர்களுக்குமேல் நிலங்கள் வைத்திருப்பவர்கள் விவசாய வருமான வரி கட்டி வந்தார்கள். இப்போது அந்த உச்சவரம்பை 7½ ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று ஆக்கிவிட்டார்கள். இதனால் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, மீண்டும் அதை 12½ ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று உயர்த்த அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இப்போதைக்கு இல்லை.

Complaints against Special Commercial Tax Officer, Tirunelveli.

* 71 Q.—**DR. H. V. HANDE :** Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) whether a petition, dated 9th May 1970 has been received from a few villagers of Rajakrishnapuram in Nangunery taluk of Tirunelveli district regarding the corrupt practices of the Special Commercial Tax Officer, Tirunelveli; and

(b) if so, whether any action has been taken thereon?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் :

(அ) ஆம்.

(இ) மனுவில் அடங்கியுள்ள குற்றச்சாட்டுகள் புலனாய்வு செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

Appointment of Government Pleader for Madras City.

* 72 Q.—**THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to appoint a Government Pleader for Madras City; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

Industrial Estate at Hosur.

* 73 Q.—**THIRU B. VENKATASAMI :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to start an Industrial Estate at Hosur in Dharmapuri District; and

(b) if so, when it will be started?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) & (இ) இத்திட்டம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : The sanction of industrial estate at Hosur is pending for the last so many years May I know from the Hon. Minister when he is going to sanction it?

1971 ஜூன் 28]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, நான் அன்றைக்கே பதில் சொன்னேன். சுமார் 6 லட்சம் ரூபாய் செலவில் அமைக்கத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டது. ஹோசூரிலும், கிருஷ்ணகிரியிலும் இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்களை அமைப்பதற்குப் பயன்படாத சூழ்நிலை இருப்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் வந்து பார்த்தார்கள். இதைப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பார்த்த பிறகுதான் முடிவு சொல்லப்படும்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Has any land been acquired for Hosur to start an industrial estate?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, சுமார் 12 ஏக்கர் 34 சென்டு நிலம் அதனுடைய தேவைக்காக வாங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : May I know from the Hon. Minister for Industries whether the buildings in all industrial estates in Tamil Nadu have been occupied or whether people are not coming forward to occupy certain industrial estates?

MR. SPEAKER : This is about Hosur.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பெரிய நகரங்களிலே இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் கட்டிடங்களுக்கு கிராக்கி இருக்கிறது. மொபசல் பகுதிகளில் கட்டப்பட்ட இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டுகளில் இடம் காலி இருக்கிறது.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : If the said land of 12 acres has not been put to proper use, why should not Government think of giving it back to the owners?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, இதுபற்றி இப்போது சொன்னார்கள். 1966-லே எடுக்கப்பட்ட முடிவு. கிருஷ்ணகிரியிலே தெரிகின்ற முடிவைப் பார்த்து இதை மறுபரிசீலனை செய்யலாம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, இது மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டம். 1966-ம் வருஷத்திலே திட்டம் போட்டு 12½ ஏக்கர் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்ட பிறகு இதை ஆரம்பிக்காமல் இருப்பது கவலை தருவதாக இருக்கிறது. இது எப்போது ஆரம்பிக்கப்படும் என்ற உத்தேச தேதியாவது சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, ஆரம்பிக்க வேண்டாமென்றுதான் இப்போது பதில் சொன்னேன். கிருஷ்ணகிரியில் நடத்த முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே தான் இதைப்பற்றி மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று சொன்னேன்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : The Hon. Minister said that because Krishnagiri industrial estate is not functioning properly they are considering about Hosur. My submission is Hosur is different. Conditions in Hosur and Krishnagiri differ

[1971 ஜூன் 28]

in so many respects. I am confident that if an industrial estate is started in Hosur, it will work properly. May I know from the Hon. Minister when he is going to start an industrial estate at Hosur?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இதுபற்றி இப்படிப்பட்ட வாதங்கள் கிளப்பப்படும் என்றுதான் நம்முடைய அரசு புதிய கொள்கையை வகுத்திருக்கிறது. நாம் நிலத்தை வாங்கிக்கட்டிக் கொண்டு பின்னாலே வருவார்களா, வரமாட்டார்களா என்று பரிசோதிப்பதைவிட யார் யார் முன் வருகிறார்களோ அவர்களுக்கு ஹயர் பர்சேஸ் என்ற முறையில் கொடுக்கலாம் என்ற முடிவிற்கு வந்திருக்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஹோசூரில் எத்தனைபேர்கள் இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள் என்று தகவல் கொடுத்தால் அதைக் கட்டிக்கொடுக்கத் தயாராகயிருக்கிறோம்.

திரு. பெ. மலைச்சாமி : தலைவரவர்களே, தமிழகத்தில் சில பகுதிகளுக்குச் சலுகையளிக்க அரசாங்கம் முன் வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இப்படிப்பட்ட சலுகை புதிதாகத் தொடங்கும் தொழிற்சாலைகளுக்கு மட்டும் தான், அல்லது ஏற்கனவே நடந்து கொண்டு வருகின்ற பழைய தொழிற்சாலைகளுக்கும் இந்தச் சலுகைகள் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாநில அரசும், மத்திய அரசும் பல சலுகைகள் தருகின்றன. சில சலுகைகள் புதிதாகத் தொடங்கப்படும் தொழிற்சாலைகளுக்கும், இருக்கின்ற தொழிற்சாலையை விஸ்தரிக்கும் பொழுது எக்ஸ்பான்ஷன் ஸ்கீம் என்ற வகையில் அவைகளுக்கும் இது பொருந்தும்.

திரு. ஏ. சி. நாசிம்மன் : தலைவரவர்களே, இப்பொழுது சென்னையில் இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டுகளுக்கு கட்டிடம் கொடுக்காமல் இடத்தை மட்டும் தருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஏன் அங்கெல்லாம் கட்டிடம் கட்டிக் கொடுக்கப்படவில்லை?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இரண்டு திட்டமும் இருக்கிறது. அரசாங்கம் கட்டிடம் கட்டிக் கொடுத்து கிண்டியில் அம்பத்தூரில் வந்திருக்கிறது. டெவலப்பிளாட்ஸ் என்ற முறையில் நாமே வாங்கிக்கொடுத்து அவர்கள் விருப்பம்போல் கட்டிக்கொள்ள அங்கீகாரம் கொடுக்கிறோம், அதற்குரிய பண உதவியும் செய்கிறோம்.

Paper Factory in Denkanikotta.

* 74 Q.—**THIRU B. VENKATASAMI :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to start a paper factory at Denkanikotta in Dharmapuri district; and

(b) if so, when it will be started?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

1971 ஜூன் 28]

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : May I know from the Hon. Minister for Industries the quantity of bamboo sent to Seshasayee Mills which is producing paper from Denkanikotta forest?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மின்சாரத்துறை அமைச்சரிடத்தில் கேட்டால் காட்டிலாக்காவிலிருந்து அந்தப் புள்ளி வரங்களைச் சேகரித்துக் கொடுப்பார்கள்.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவரவர்களே, இப்பொழுது நம்முடைய தமிழகத்திலிருக்கும் சர்க்கரை ஆலைகளிலே அந்த சர்க்கரையானது பகாஸ் என்று சொல்லப்படுவது அதிகமாக வினிகிறது. அவற்றையெல்லாம் ஒன்று சேர்த்து அந்த இடத்திலே ஒரு காகித ஆலை ஆரம்பிக்கும் எண்ணம் உண்டா? அதைப்பற்றி அரசு ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : வடார்க்காடு மாவட்டத்திலே ஒரு தனி நபர் இதுபோன்ற முயற்சியில் ஈடுபட முன்வந்திருக்கிறார். அவர்களுக்குத் தேவையான ஆதரவு தருவதாக அரசு கூறியிருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சார், பேப்பர் ஃபேக்டரி ஆரம்பிப்பதற்குத் தமிழக அரசு லைசென்ஸ் கொடுக்க முடியுமா? அல்லது இதற்கும் மத்திய அரசுத்தான் எதிர்பார்க்க வேண்டுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : புதிதாக வந்திருக்கிற உத்தரவுப்படி இதற்கும் லைசென்ஸ் வாங்க வேண்டும்தான் போல் தோன்றுகிறது. ஆனால், இந்தப் பேப்பர் தொழிற்சாலையைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய சர்க்காரே ஏராளமாகத் தொடங்க வேண்டுமென்று அதற்காக கார்ப்பரேஷன் அமைக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ள வசதி வாய்ப்புகளை ஆராயச் சொன்னார்கள். நாம் அதைப்பற்றி காட்டிலாக்கா அதிகாரிகள், தொழிலதிபர்கள் இடையே கருத்தரங்கு அமைத்து முடிவெடுக்கப்பட்டது. குறைந்தபட்சம் ஒரு இலட்சம் ஏக்கராவில் வேட்டில், மூங்கில் மரங்கள் உற்பத்தி செய்யும் வாய்ப்பிருந்தால்தான் புதிய தொழிற்சாலைக்கு வாய்ப்பிருக்கும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, பேப்பர் தொழிற்சாலைக்குத் தேவையான பேம்பு போன்ற மூலப்பொருட்கள் ஏராளமாக இருந்தால் அவை கிடைக்கும் இடங்களில் பேப்பர் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க முன்வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இதுபற்றித்தான் இப்பொழுது சொன்னேன். ஒரு இலட்சம் ஏக்கராவில் புதிதாக உற்பத்தி செய்யும் வாய்ப்பிருந்தால்தான் இப்போதைக்குப் புதிய தொழிற்சாலை ஏற்பட வாய்ப்பிருக்கும்.

[1971 ஜூன் 28]

திரு. நா. வெ. குருசாமி : தலைவரவர்களே, மதுரை மாவட்டம் ஆண்டிப்பட்டி, வருஷநாடு பகுதிகளில் மரங்கள் பயிரிடப்படுவதால் பேப்பர் தொழிற்சாலை ஒன்றை அங்கே அமைக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : வருஷ நாட்டு நிலங்களை இப்பொழுது சொந்தமாக்கப் போராட்டம் நடந்து வருகிறது. அதைப்பற்றித்தான் அரசாங்கம் பரிசீலித்து வருகிறது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் டயர், டியூப் போன்ற இரப்பர் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கான மூலப்பொருளான இரப்பர் ஏராளமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. அங்கே இரப்பர் பேக்டரி அமைக்க அரசாங்கம் முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இது பேப்பர் தொழிற்சாலை யைப்பற்றிய வினா. அந்தப் பகுதியிலே யாவது அதுபோன்ற முயற்சியெடுக்க முன்வந்தால் அரசாங்கம் சேர்ந்து ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, இந்த பேப்பர் தொழிற்சாலைக்கு யாருக்காவது உரிமம் வழங்கப்பட்டு திரும்பப் பெற்றிருக்கிறதா? அப்படியானால் விவரம் என்னவென்று அமைச்சரவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அந்த விவரங்கள் இப்பொழுது என்னிடத்தில் இல்லை.

திரு. எம். தேவராசன் : தலைவரவர்களே, நெல்குரி மாவட்டம் கூடலூர் பகுதியில் ஏராளமாக மூங்கில் கிடைக்கிறது. அங்கே பேப்பர் தொழிற்சாலை அமைக்க ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்போதைக்கு இல்லை.

கோவை மாவட்டத்தில் சிமிட்டித் தொழிற்சாலை

* 75. வினா—திரு. சு. துரைசாமி : மாண்புமிகு தொழில்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

கோவை மாவட்டம், பொள்ளாச்சி, உடுமலைப்பேட்டை தாலுக்காக்களில் சிமிட்டித் தொழிற்சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்தும் சாத்தியக்கூறுகளை ஆராயும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இல்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சார், டால்மியாபுரத்தில் அரசாங்கம் ஆரம்பித்த பைலட் ப்ராஜக்ட்டில் லாபமா அல்லது நஷ்டமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பைலட் ப்ராஜக்ட் என்று அவர்களே கேட்டு விட்டதால் லாப நஷ்டம் என்று அதிலே இருக்காது. புதிய முறை ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டது.

1971 ஜூன் 28]

ஆராய்ச்சி வெற்றியடைந்தது என்ற முடிவுக்கு வரப்பட்டது. ஆராய்ச்சியின் பயனாக தமிழ்நாட்டுக்குப் பயன்படாது என்ற முடிவுக்கு வந்து இப்போதைக்கு உற்பத்தி செய்வதை நிறுத்தி வைக்கலாம் என்ற முடிவை எடுத்திருக்கிறோம்.

திரு கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவரவர்களே. சாத்தூர் அருகில் சமீபத்தில் துவக்கப்பட்ட சிமென்ட் பேக்டரி எந்த முறையில் செயல்படுகிறது? எந்த அளவிற்கு உற்பத்தி செய்கிறது? ரேட்டெட் கேபாசிட்டியில் எப்பொழுது உற்பத்தி துவங்கும்?

மாண்புமிகு திரு. சே. மாதவன் : அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான ஆலங்குளம் பேக்டரி பற்றிக் கேட்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். அது இப்பொழுது தொடங்கி, நடந்து வருகிறது. இரண்டு கில்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டும் உற்பத்தி தொடங்கியிருக்கிறது. இருக்கின்ற பிரச்சனையெல்லாம் உற்பத்தி செய்யும் சிமெண்டுக்குச் சந்தை கிடைப்பதிலே தகராறு இருக்கிறது.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, தஞ்சை மாவட்டத்தில் தொழிற்சாலை அதிகம் இல்லாததால் சிமென்ட் தொழிற்சாலை ஒன்றை அங்கு துவக்குவதற்கு அரசு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. சே. மாதவன் : தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் தமிழ்நாட்டிலே உற்பத்தியாகும் சிமென்டை வெளி மாநிலங்களுக்குச் சென்று விற்கவும், வெளிநாட்டிற்கு அனுப்பவும் இக்கட்டான நிலையில் இருக்கிறோம். இப்போதைக்கு நம்முடைய அரசின் கோரிக்கையை ஏற்று மத்திய அரசு விலை கட்டுப் பாட்டை வைத்திருக்கிறார்கள். இதை எடுத்து விட்டால் நம்முடைய மாநிலத்திலே உற்பத்தியாகும் சிமென்டிற்கு விலை கிடைக்கும் வாய்ப்பில்லாமல் போகும். ஆகவே இப்போதைக்கு மேலும் சிமென்ட் தொழிற்சாலை தொடங்குவதாக இல்லை.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : தலைவரவர்களே, ஆலங்குளம் சிமென்ட் தரமான சிமென்டாக இருப்பதால் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான காரியாலயங்களில் அத்தகைய சிமென்டைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்றும், நகராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் அவர்கள் கட்டிடங்கள் கட்டும்பொழுது இந்தச் சிமென்ட்டைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்றும், அதேநேரத்தில் விளம்பரம் செய்யப்பட வேண்டுமென்றும் இந்த அரசு உணர்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. சே. மாதவன் : உற்பத்தி செய்வதற்குத்தான் நமக்கு உரிமை. அதை விற்க நமக்கு உரிமை இல்லை. அந்த உரிமை மத்திய அரசுக்கு இருக்கிறது. பார் யாருக்கு அலாட் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் விற்க வேண்டும். இந்த அரசாங்கத்தின் வேண்டுகோளை ஏற்று மத்திய சர்க்கார், ஆலங்குளம் சிமென்ட்டிற்குத் தேக்கம் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள உதவி செய்கிறது.

[1971 ஜூன் 28]

திரு. கோவை செழியன் : தலைவரவர்களே, காங்கேயம், தாராபுரம் பாதையில் ஊதியூர் மலை என்று இருக்கிறது. அந்த மலையில் கிடைக்கும் கற்கள் சிமெண்டிற்குத் தேவையான சிறந்த கற்கள் என்று நிபுணர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். எனவே, சிறிய முறையிலே அந்த இடத்தில் சிமெண்ட் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கும் எண்ணம் அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ஆலங்குளத்தில் பெரிய தொழிற்சாலை ஆரம்பித்தே இப்பொழுது கஷ்டப்படுகிறோம். எனவே, சிறிய தொழிற்சாலைக்கு இப்பொழுது செல்ல வேண்டாமென்று நினைக்கிறோம்.

திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி : சார் உற்பத்தியாகும் சிமெண்டிற்குத் சந்தை கிடைக்கவில்லை என்று கவலைப்பட்டார்கள் அமைச்சரவர்கள். ஆகவே, அந்தச் சிமெண்டைக்கொண்டு தமிழ்நாடு பூராவும் சிமெண்ட் ரோடு போட முன்வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அதிகமாக ஆசைப்படுகிறார்கள். அப்படிப் போடுவதற்குத் தேவையான பணம் கிடைக்கும்பொழுது அதைப்பற்றிச் சிந்திக்கலாம்.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : தலைவரவர்களே, தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் செஞ்சி பகுதியில் மூலப்பொருள்கள் ஏராளமாகக் கிடைக்கிறது. இதை ஆராய்ச்சி செய்து அங்கே சிமெண்ட் தொழிற்சாலை அமைக்க அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எல்லா மாவட்டத்திற்கும் நான் சொன்ன பதில் பொருந்தும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் அல்லுரை உறுப்பினரால் சரி பார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம்.

வாணியம்பாடியில் நடந்த துப்பாக்கிச் சூடு குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் :

'I move that the business of the House do stand adjourned to discuss about a matter of urgent public importance, namely, the police firing in Vaniyambadi on the evening of 27th June 1971.'

1971 ஜூன் 28]

* திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, இந்த அவசர முக்கியமான காரியத்தைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலே விவாதிக்க வேண்டுமென்று இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். நேற்று வாணியம்பாடியிலே இரண்டு கோஷ்டிகளிடத்திலே மோதல் ஏற்பட்டதால் போலீசார் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யவேண்டிய துரதிருஷ்டமான நிலை ஏற்பட்டு விட்டது என்று எனக்கு வந்த தகவலின்படி நான் அறிகிறேன். இந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்து ஐந்திற்கும் மேலானவர்கள் காயமுற்றதாகவும், வேறொரு இடத்தில் ஜெயவேலு என்பவர் உயிர்நீத்ததாகவும், வெட்டுக் காயங்களினால் உயிர் நீத்ததாகவும் எனக்குத் தகவல் இருக்கிறது. இம்மாதிரியான சண்டை சச்சரவுகள் அந்தப் பட்டினத்திலே இன்னும் நீடித்தால் பலத்த கஷ்டம் பொதுமக்களுக்கு ஏற்படும் என்று கருதுகிறேன்.

இதிலே குறிப்பாக பதட்டமான நிலைமை இன்று இருக்கிறது. மேலும் துரதிருஷ்டவசமாக சம்பவங்கள் நடைபெறாமல் இருக்க தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். சண்டை சச்சரவுகளைத் தவிர்க்க வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் தீவிரமாக எடுக்க வேண்டும். இது ஒரு முக்கியமான விஷயம் என்பதால், சபையின் இதர நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைத்து, இதை விவாதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சம்பவம் பற்றி எனக்கு வந்துள்ள தகவல்களை ஒட்டிய கருத்துக்களை, மாண்புமிகு டாங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் தந்துள்ள ஒத்திவைப்புப் பிரேரணைக்கு விளக்கமாக சில வார்த்தைகளில் சொல்லுகிறேன்.

24—6—71 மாலை முஸ்லீம் நபராகிய மாலிக் என்பவர் ஆற்றங்கரையிலுள்ள ஒரு குடிசையில், வாணியம்பாடி கொல்லத் தெருவைச் சேர்ந்த சுலோச்சுனா என்கின்ற ஆசாரிப் பெண்ணை அழைத்துச் சென்று இருக்கிறார். இதைப் பார்த்த சிட்டி, துரைசாமி என்பவர்கள் சேர்ந்து பலரைக் கூட்டுவித்து, மாலிக் என்பவரிடமிருந்து சுலோச்சுனாவை அழைத்துச் சென்று, லோகநாத நாயுடு என்பவருடைய வீட்டில் வைத்தனர். லோகநாத நாயுடு வீட்டில் இது சம்பந்தமாகப் பஞ்சாயத்து நடந்தது. இதை யெல்லாம் பார்த்த மாலிக்கின் நண்பர் நவாப் என்னும் 24 வயதுடைய முஸ்லீம் இளைஞர் 'பஞ்சாயத்தெல்லாம் என்ன வேண்டியிருக்கு' என்று வெளியில் நின்று சத்தம் போட்டுக் கொண்டிருந்தார். அந்த அளவில் அன்றையதினம் கலவரம் எதுவும் நடைபெறவில்லை. சுலோச்சுனா என்கிற பெண்ணையும் பெற்றோர்களிடத்தில் ஒப்படைத்தனர்.

25—6—71, 26—6—71 இவ்விரு நாட்களிலும் தொடர்ந்து எந்திகழ்சியும் நடைபெறவில்லை.

[1971 ஜூன் 28]

37—6—71-ம் நாளன்று பிற்பகல் 2 மணியளவில் சுலோச்சனாவை மீட்டுச் செல்வதில் பங்கு கொண்ட துரைசாமி, நவாப் இவர் களுக்குள் வாய்ச்சண்டை ஏற்பட்டு, சண்டை முற்றிக் கடைசியில் அடிதடியில் முடிந்தது. துரைசாமி தாக்கப்பட்டதாகக் கேள்வியுற்ற இந்துக்கள் சிலர், நவாப் வீடு இருக்கும் கொல்லத் தெருவில் (முஸ்லிம் பகுதி) போய் மூன்று குடிசைகளுக்குத் தீ வைத்துள்ளனர். தொடர்ந்து முஸ்லிம்களில் ஒரு பகுதியினர் இந்துக்கள் வசிக்கும் இடத்திற்குச் சென்று இரண்டு மூன்று குடிசைக்கு தீ வைத்திருக்கின்றனர். தொடர்ந்து பிற்பகல் 2 மணி முதல் 5 மணி வரை இரு பகுதியினருக்கும் இடையில் ஆங்காங்கே தாக்குதல்கள் நடைபெற்றன. மாலை 5½ மணியளவில் இந்துக்கள் பகுதியில் முஸ்லிம்கள் போய் கலவரம் செய்து கொண்டிருக்கும்போது, தாக்குதல்கள் பலமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தன. நிலைமையைச் சமாளிக்க முற்பட்ட போலீசார் மீதும் கல்லெறிய ஆரம்பித்தனர். போலீசார் எவ்வளவோ எச்சரித்தும் கூட்டத்தினர் கலைந்து செல்லவில்லை. பின்னால் போலீஸ் சார்ஜெண்ட் ஒருவர் துப்பாக்கியினால் மூன்று முறை வானத்தில் வெறுமனே சுட்டிருக்கிறார். அதில் கூட்டத்தினர் எவரும் கலைந்து போகவில்லை. பின்னால் போலீசார் மீது கூட்டத்தினரைப் பார்த்து மூன்று முறை சுட்டிருக்கிறார்கள். இதில் ஐந்து பேர்கள் காயமடைந்தனர். போலீசார் மீது கல்லெறிந்ததன் காரணமாகப் போலீசாரில் மூவருக்குக் காயம் ஏற்பட்டது.

காயமடைந்த ஐந்துபேர்களும் (அப்துல் பாட்சா, அன்வர் பாட்சா, அப்துல் கபூர், அப்துல்லா, கலீல்) நேற்றிரவு வேலூர் ஆசுபத்திரிக்குக் கொண்டு போகப்பட்டனர். வேலூர் ஆசுபத்திரியில் சிகிச்சை பெற்று வருகின்றனர்.

பின்னால் நேற்றிரவு 9½ மணியளவில் பெரியபட்டு என்னும் இடத்தில் (வாணியம்பாடி நகர எல்லைக்குள்ளேயே) இருந்த தேங்காய்க் கடைகள் சேதமடைந்தன. இத்தாக்குதலில் ஜெய வேலு—சுமார் 20 வயதுடையவர்—கத்தியால் குத்தப் பட்டு சம்பவ இடத்திலேயே மரணமடைந்தார். மேலும் இத்தாக்குதலில் காயமடைந்த செந்தாமரை, சந்திரன் என்கின்ற இருவர் வேலூர் ஆசுபத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டனர். அதில் செந்தாமரை என்பவருக்குப் பலமான காயம் ஏற்பட்டிருந்ததால் ஆசுபத்திரியில் இன்று காலை 5½ மணியளவில் செந்தாமரை மரணமடைந்தார். காயமடைந்த சந்திரன் வேலூர் ஆசுபத்திரியில் சிகிச்சை பெற்று வருகிறார்.

பெரியபட்டு சம்பவத்திற்குப் பின்னால் ஒரு கூட்டம் வாணியம்பாடி சப்ட்ரெஷரிக்குச் சென்றிருக்கிறது. அங்கு காவலுக்கு இரு காவலர்கள் மட்டுமே நின்றிருந்தனர். கூட்டம் டிரஷரிக்குள் வராமல் தடுக்க இரண்டு முறை சுட்டிருக்கின்றனர். இதில் எவருக்கும் காயம் இல்லை.

1971 ஜூன் 28]

கலவரம் ஆரம்பித்திருக்கிற செய்தி அறிந்ததும் வேலூர் விருந்து 11 செக்ஷன் போலீஸ்படை கொண்டு வரப்பட்டு வாணியம்பாடியில் உள்ளது. இப்போது கலவரம் எதுவுமில்லை. நிலைமை சாதாரணமாகியுள்ளது. வட ஆற்காடு போலீஸ் சூப்பிரண்டன்ட் வாணியம்பாடியில் உள்ளார். செய்தி சென்னைக்குக் கிடைத்ததும், வட-சரசு டி.ஜி.ஜி., அவர்களும் வாணியம்பாடி சென்றுள்ளார். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இன்று காலை வானியம்பாடி சென்றுள்ளார்.

இப்படிப்பட்ட நிலை வகுப்புக் கலவரத்தில் போய்விடாமல் அரசு பார்த்துக்கொள்ளும். அதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஐ.ஜி. அவர்கள் இன்று காலை 8.15 மணிக்கு புறப்பட்டு, வாணியம்பாடிக்குச் சென்றிருக்கிறார். இந்த நிலையில் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் தேவையில்லை என்று அறிவிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் விளக்கத்திற்குப் பிறகு, இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் அவசியம் என்று கருதப்படவில்லை என்பதால் இதற்கு அனுமதி மறுக்கப் படுகிறது.

மாண்புமிகு உணவு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் இப்பொழுது சட்ட முன் வடிவை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கோருவார்கள்.

(3) நடைமுறைக் கேள்வி

பொது விற்பனை வரி சட்ட முன் வடிவை, கூடுதல் வரிவிதிப்பு நிதிநிலை அறிக்கை செயற்குறிப்புகள் மீது, முடிவு எடுக்குமுன், ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்வது குறித்து.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். இந்த தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு பொதுவிற்பனை வரி திருத்த மசோதா ஏற்கனவே பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கும்போது புதிதாக வரி போடப்படும் என்று குறிப்பிட்டதை ஒட்டி சட்டப் பூர்வமாக உறுதிப்படுத்த கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே ஒரு அவசரச் சட்டம் இருந்திருந்தால், அந்த அவசரச் சட்டத்தைச் சட்டமாக ஆக்க இப்படிப்பட்ட மசோதாவை, எந்த நேரத்திலும் அவைமுன் கொண்டுவர அரசுக்கு அதிகாரம் உண்டு. ஆனால், பட்ஜெட் சம்பந்தமாக 3 சதவீதம் என்று இருந்த விற்பனை வரியை 3½ சதவீதம் ஆக அதிகப்படுத்துவதற்காக, ப்ரபோஸல்ஸ், ஆலோசனைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த பட்ஜெட் விவாதம் இன்னும் முடியவில்லை. நாளை நிதி அமைச்சராக உள்ள முதல் அமைச்சர் பதில் சொல்லக்கூடிய காலத்தில், என்னென்ன வரி விதிப்புகளை ரத்து செய்வோம் என்று தெரிவிப்பார் என்பது நமக்கு தெரியாது. ஏற்கனவே நாடாளுமன்றத்தில் இம்மாதிரியான பல வரிகள் விதிப்பதில் பதில் சொல்லும்போது நிதி அமைச்சர்கள் ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்பொழுது இந்த மசோதாவை எடுப்பது குறைந்த அளவுக்கு நான் சொல்ல வேண்டுமென்றால், it is premature நாளை என்ன பதில்

[1971 ஜூன் 28]

சொல்லுகிறார்கள் என்பது தெரிந்த பிறகு இந்த மசோதாவை எடுப்பதுதான் பொறுத்தமாக இருக்கும். அது மாத்திரமல்ல, ஏற்கனவே பட்ஜெட் ப்ரபோஸல்களுக்கு அப்பாற்பட்டும் 2 சதவீதம் என்பது 2½ சதவீதம் என்று அதிகரித்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் இந்த மசோதாவை இப்பொழுது எடுப்பது out of order என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எப்படி 'அவுட் ஆப் ஆர்டர்' என்று தெளிவாகச் சொல்லவில்லை. யூகங்களைச் சொல்லு கிறீர்களே தவிர, எப்படி முறையானது அல்ல என்பதற்கான காரணங்களை உங்களால் சொல்ல முடியுமா?

THIRU K. T. K. THANGAMANI: It will be in order if this piece of legislation . . .

MR. SPEAKER: The hon. Member must explain how it is not in order.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: It is not in order because to-day if we pass this legislation . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் தங்கனிடம் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது, இதற்கான 'பிரிசிடெண்டுகள்' இருக்கின்றனவா, இதற்கான தடைகள் இருக்கின்றனவா? உதாரணம் கொடுக்க முடியுமா?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : 'மே' யைப் பார்த்தேன்; ஏற்றுக் கொள்ளப் படாத நிலைதான் இருக்கிறது. 'மேஸ் பார்லிமெண்டரி ப்ராக்டிஸ்' படி ஒரு மசோதாவை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள எல்லா அம்சங்களும் இருக்கவேண்டும். நான் உங்கள் முன் சமர்ப்பிப்பது, இந்த மசோதா கொண்டு வரும்போது, எல்லா அம்சங் களும் பூர்த்தியாக இல்லை என்பதுதான். மசோதாவை அறிமுகப்படுத்தும்போதே, இதை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளும் போது தடுத்து நிறுத்தாமல் போனால், அது சரியாக இருக்காது என்பதை உணர்ந்தேன். நாளைக்கு நிதி அமைச்சர் எந்த எந்த வரிவிதிப்புக்களை வாபஸ் பெறுவார்களோ? அப்பொழுது இந்த சட்டம் நிறைவேற்றியதற்கு அர்த்தம் இல்லாமல் போகும். அதைத்தான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

DR. H. V. HANDE: This is just to help the Hon. Speaker to arrive at a conclusion. I am reinforcing the point made by the hon. Member Mr. Thangamani.

The problem is this. There is a Sales Tax Bill now before us. We have been having budget discussion all these days and we have been arguing and placing our case in respect of taxation measures announced in the budget. The Hon. Chief Minister or Finance Minister may be convinced of our arguments and may pass certain orders in pursuance of our plea rescinding certain taxation proposed. But if before the Hon. Chief Minister's reply, this Bill is passed, it effectively shuts the door for any further consideration of taxation measure. You, Sir, wanted certain

1971 ஜூன் 28]

[Thiru H. V. Hande]

precedents. May I tell you, Mr. Speaker, that in the Lok Sabha there had been instances of certain taxation measures having been withdrawn. Even last year, in this House, the Hon. Minister had withdrawn a proposed taxation measure. There are precedents of taxation measures being withdrawn because of persuasive arguments of hon. Members in the Opposition. A similar situation may arise now also. The Hon. Chief Minister or Finance Minister may reconsider question and tomorrow orders may be passed rescinding the original taxation proposals in the budget speech. But if we pass this Bill now, we are making it impossible for the Hon. Chief Minister or Finance Minister to show any such concession. Therefore, will it not be in order if this Bill is not taken up today but after two or three days, after the Hon. Chief Minister replies to the discussion. He may show some concession after hearing our persuasive arguments.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Apart from the point raised by Dr. Hande, I would like to mention that in the budget there was only mention that general sales tax will be raised from 3 per cent to 3½ per cent. The budget speech never spoke of increase of taxation on component parts from 2 per cent to 2½ per cent. When that is the case, how can they bring in a fresh measure of taxation now?

MR. SPEAKER. That is a matter of detail.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, எழுந்துள்ள பிரச்சினைபற்றித் தாங்கள் இதிலே சட்ட துணுக்கக் குறைபாடு இருக்கிறதா என்று கேட்டதற்கு அதற்குத் தகுந்த எந்த பதிலும், விளக்கமும் அளிக்கப்படவில்லை என்பதைத் தாங்கள் அறிவீர்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் தங்கமணி அவர்களும், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் எடுத்துச் சொல்லியது ஒருவேளை நிதியமைச்சராக இருக்கிற நான் சலுகைகள் ஏதாவது அளிக்கக் கூடும், அதை இன்று நிறைவேறுகிற இந்த மசோதா கெடுத்துவிடக் கூடும் என்று கூறினார்கள். இந்த மசோதா விவாதிக்கப்படுகின்ற நேரத்தில் இங்கு நான் இருக்கத்தான் போகிறேன். இன்றைக்கு நீங்கள் எடுத்துச் சொல்லுகிற கருத்துகள் என்னுடைய மனத்திற்கு உகந்ததாகப்படுமானால் நான் அமைச்சரவையைக் கலந்து ஒரு நாளைக்கு முன்பே, இன்றைக்கே அளிக்கக்கூடிய சலுகைகளை அளிப்பேன் என்றும் எதிர்பார்க்கலாம். ஆகவே, மசோதாவை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்பது சரியல்ல. சலுகைகளை அளிப்பதாக இருந்தால் இன்றைக்கே நாளை, என்னுடைய அனுமதி பெற்று மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களோ இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றுகிற நேரத்தில் சலுகைகளை அளிக்கக் கூடும். அதை ஒரு காரணமாகக் கொண்டு இந்த மசோதாவை எடுத்துக் கொள்ளுவது சரியல்ல என்று கூறுவது சரியாக இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. தங்கமணி அவர்கள் இந்த மசோதாவை இங்கு கொண்டுவர வேண்டுமா வேண்டாமா

[1971 ஜூன் 28]

என்பதைப் பற்றி ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்பினார்கள். அதிலே என்ன தடை இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் விளக்காமல் இதனால் ஏற்படக்கூடிய சாதக பாதகங்களை விளக்கினார்கள். அதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சலுகைகள் அளிப்பது அல்லது அளிக்காமல் இருப்பது என்பது இந்த மசோதாவைப் பரிசீலிக்கிற எந்தக் கட்டத்திலும் இருக்கலாம் என்று விளக்கினார்கள். ரிப்பீல் பண்ணாக்கூட அதிகாரம் இருக்கிறது. நிதிநிலை அறிக்கை விவாதிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றுவதற்கு முன்னால் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றலாமா என்று திரு. தங்கமணி அவர்கள் கேட்டார்கள். மாண்புமிகு தங்கமணி அவர்கள் குறிப்பிட்டது இங்கிலாந்து நாட்டிலுடைய நடைமுறை. இங்கிலாந்து நாட்டு நடைமுறைக்கும் நம்முடைய நாட்டு நடைமுறைக்கும் இடையே பெரிய வேறுபாடு ஒன்று உண்டு. இங்கிலாந்து நாட்டிலே இந்த மாதிரியான மசோதாக்கள் எல்லாம் கமிட்டிகளிலே விவாதிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு கின்றன. மேஸ் பார்லிமெண்டரி பிராக்டிஸ் 531வது பக்கத்திலே—

Bills for imposing taxes or Consolidated Fund or Appropriation Bills are expressly exempted from the operation of the standing order and are committed automatically to a Committee of the whole House. என்று இருக்கிறது. அதே மாதிரியாக

Finance Bills and other Bills founded on Ways and Means resolutions.

When reports of the Committee of Ways and Means in its taxing capacity have been agreed to by the House, bills, the most important of which is the Finance Bill, are ordered to be brought in to carry the resolutions into effect.

The resolutions on which a Finance Bill (and occasionally other taxing bills) is founded may comprise resolutions of a Committee of the whole House with the Queen's recommendation as well as Ways and Means resolution.

என்ற வகையிலே இருப்பதால் இந்த வகையைச் சேர்ந்த மசோதாக்களை பொறுத்தவரை இங்கிலாந்து நாட்டுப் பாராளுமன்ற முறையை நாம் பின்பற்றுவது என்பது அவ்வளவு சரியானது அல்ல. நம்முடைய பாராளுமன்றங்கள், சட்டமன்றங்கள் பின்பற்ற வேண்டிய முறைகள் பற்றி—

Kaul and Shakdher எழுதிய Practice and Procedure of Parliament. என்ற நூலில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. எந்தக் கட்டத்திலும், எந்த நிலையிலும் இந்த மசோதாக்களைக் கொண்டு வரலாம் என்பதற்காக ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. அதில்

The Finance Bill is introduced immediately after the presentation of the Budget by the Minister of Finance on the last working day of February every year. Usually one Finance Bill is introduced in a financial year. But in the election years, as the Budget is presented twice, two Finance Bills are introduced, one in the outgoing Lok Sabha and another in the new Lok Sabha.

1971 ஜூன் 28]

At any time after the introduction in the House of a Finance Bill, the Speaker may allot a day or days, jointly or severally, for the completion of all or any of the stages involved in the passage of the Bill by the House but under the present practice the allocation of time is recommended by the Business Advisory Committee and is subsequently approved by the House.

என்று அனுசரிக்கும் முறைகள் இருப்பதால் இந்த மசோதா இந்தக் கட்டத்தில் வருவதில் எந்த மாதிரியான தவறும் இல்லை என்று கூறி, மசோதாவில் உள்ள கருத்துக்களின் அடிப்படையில் மாற்றம் செய்வதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் எந்தக் கட்டத்திலும் வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதால் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருப்பது முறையாகத்தான் (ஆர்டர்) இருக்கிறது என்று தீர்ப்புக் கூறுகிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: On a point of Order, Sir. In the budget there is mention of increase of general sales tax from 3 to 3½ per cent. But the Bill brought forward now by the Hon. Minister says that tax on component parts will be increased from 2 to 2½ per cent. This fact is not mentioned in the budget. Without mentioning it in the budget, will it be in order to bring a taxation measure before the House now?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, வரவு செலவுத் திட்டத்திலே பொது விற்பனை வரியை 3-ல் இருந்து 3½ சதவிகிதமாக உயர்த்தியிருப்பதுபற்றி நிதியமைச்சர் அவர்கள் படித்தார்கள். காம்ப்ளென்ட்ஸ்க்கு 2-ல் இருந்து 2½ சதவிகிதமாக உயர்த்தியிருப்பதுபற்றி வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இல்லை யென்றாலும் இது மசோதா அறிமுகப்படுத்தப்பட்டபோதே சேர்க்கப்பட்ட ஒன்றாகும். வரவு செலவுத் திட்டத்தில் எல்லா வற்றையும் சொல்ல வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. மசோதா அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட போதே இது சேர்ந்திருக்கிறது என்பதை அம்மையார் அவர்கள் பார்த்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

(4) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்

(அ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 9/1971).

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM: Sir I beg to move—

“That the Tamil Nadu General Sales Tax (Second Amendment) Bill, * 1971 (L.A Bill No. 9 of 1971) be taken into consideration”.

As a measure of mobilisation of resources, the Government have decided to revise the rate of multi-point tax levied under sub-section (1) of section 3 of the Tamil Nadu General Sales Tax

* 1971 ஜூன் 21-ம் தேதிய சிறப்பு தமிழ்நாடு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது

[Thiru P. U. Shanmugham] [1971 ஜூன் 28]

Act, 1959, from 3 to 3½ per cent with effect from 19th June 1971. Sub-clause (a) of clause 2 of the Bill seeks to give effect to this decision.

Under sub-section (3) of section 3 of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 concessional rate of tax is allowed on the sales of goods specified in the First Schedule to the Act, if they are purchased for use as component parts of any other goods included in that schedule. The concessional rate was 2 per cent when the general multipoint rate was 3 per cent. Consequent on the increase of the multipoint rate to 3½ per cent, the Government have decided to revise the concessional rate for component parts as 2½ per cent, increasing it by half a per cent. Sub-clause (b) of Clause 2 of the Bill seeks to give effect to this decision.

The amendment in clauses 3 and 4 of the Bill are only consequential to the amendments in clause 2 of the Bill.

Sir, I commend the motion for the acceptance of the House.

* **DR. H. V. HANDE :** Sir, at the outset, I must express my gratitude for the Hon. Chief Minister for having given an assurance in the House just a few minutes ago that he would keep an open mind. If our arguments are persuasive enough and cogent enough to give him some satisfaction and an indication to him that due to particular increase in sales tax the very economy of the State would be affected, he has promised just now that he is still liable to keep an open mind and if necessary, he may rescind the order. Therefore with greater hope and conviction and with a sense of purpose I start explaining to this House how exactly and why exactly this Bill is obnoxious and why exactly I, on behalf of the Swatantra party strongly oppose this Bill tooth and nail as it were.

Sir, it is a very well-known fact that the sales tax originally was created to bring about a small rise in the income of the State to offset the loss sustained on account of the introduction of prohibition policy. Then later on it was slowly getting increased. Even then if I remember aright in the Legislative Council once our present distinguished Minister for Food was graphically explaining when he was sitting in the Opposition that when originally the sales tax was discovered it was like a small fire in a rod to light or kindle fire in the oven in the kitchen and it has been used to set fire to the entire house. It is in that way the sales tax is going on increasing. That is the alarm with which the Hon. Minister today when he was a member of the Opposition expressed. I had to share the feeling which he had expressed in those days. I also feel now that it is increasing at a very rapid rate. I shall only explain to the House how during the last four years—we have increased half a per cent now—we have increased it to the tune of one per cent—in other words from 2½ to 3 per cent when the present party came to power and now it has come to

1971 ஜூன் 28]

[Dr. H. V. Hande]

3½ per cent. There is an increase of one third or a little more than one-third. The increase in the last four years is about 2/5 of the sales tax. It is a very serious thing. I would request the Hon. Minister for Food to keep an open mind and is convinced without arguments to show concession wherever possible.

Reverting again to the previous topic, we have on the one hand scrapped prohibition. In our own memorandum of financial statement we have clearly expressed that by suspension of prohibition we have an increase in the mobilisation of resources to the tune of Rs. 21 crores. When it has been very clearly stated in the financial memorandum like that, I do not understand why this particular rise has been made. The rise is ½ per cent from 3 per cent. What does it actually mean? It actually means that there is an increase of sales tax by 16-2/3 per cent. That I want the Hon. Minister to understand. There has been a colossal increase, an increase to the tune of 16.66 per cent. One-sixth of three per cent has been increased. In other words, one-sixth of 100 would be 16 and odd per cent. There is a colossal and fantastic increase of 16-2/3 per cent. Therefore, I want the Hon. Minister to consider this aspect. It is not just half a per cent. It is a rise of 16.66 per cent. That is how I would like him to appreciate. That too at what juncture? At a juncture when the Central Government has also taxed.

There is deficit financing which means that they have to print rupee notes also to make good. That is the law of deficit financing. Because of deficit financing at the Centre, it will introduce inflation by which process we will find that the cost of materials is increasing by 30/40 per cent.

Now I wish to point out to the Hon. Minister how this half a per cent increase would be magnified in reality. For argument's sake take the case of a house-wife purchasing articles worth Rs. 100 every month. Actually because of the Central taxation, because of the State taxation and because of spiralling of the prices, the house-wife will have to pay Rs. 30 or 40 more, which means it is not half a per cent on Rs. 100. It is half of Rs. 100, that is nearly Rs. 140 or 150, she has to pay, instead of Rs. 100. So, it is not just .5 per cent. It is not as innocuous as it looks on the surface. That is one of the aspects.

Then there is the aspect of multi-point tax. Half a per cent at point A, half a per cent at point B, half a per cent at point C, like half a dozen points and in toto if we calculate it will again magnify itself into 3 or 4 per cent. Therefore, it is a very serious aspect which I commend to the observation of and necessary action by the Hon. Minister.

Then, Sir, I will demonstrate again how the purchasing power of the common man has come down. Recently we have been told by the Hon. Minister for Health one particular point. He was mentioning during the debate that they had to reduce the number of doctors and also the number of teachers. Of course he gave

[Dr. H. V. Hande]

[1971 ஜூன் 28]

an explanation about the standard. But the teachers' problem is there. The community, the public is not able to absorb the large number of teachers that are manufactured or produced in the teachers' colleges or in the teaching institutions. What does it mean? Actually the teacher-pupil ratio is very much. It is abominable because he has to handle 50 to 60 pupils per class which means actually it is much behind the normal ethics and we should reduce it to 20 to 30 pupils per teacher. The economy is able to withstand it. It only indicates that the large number of teachers and doctors who are manufactured or produced could not be absorbed. The economy is not able to give way to them because there is such a low buoyancy of economy and there is such a low purchasing capacity in our State. They are not being utilised. I am only demonstrating to this House that the utilisation of the teachers and doctors is so poor and that is because the economy of the State has come down, that is because the purchasing power is so bad. If the purchasing power is so poor, how does the Hon. Minister expect to thrust a half a per cent increase in sales tax which, as I have shown clearly, in a magnified manner comes to 16.66 per cent as far as the total percentage of the taxation is concerned. And when we take into consideration the multi-point nature, it comes to the tune of 3 per cent or so.

Then, Sir, another point which I would like the Hon. Minister to consider is this, that is the Inter-State Problem. We have to manufacture and sell goods here. If we go on increasing sales tax, have we taken into consideration whether a similar increase has taken place in the neighbouring States? That is a very important point because there may be the possibility of drifting or shying away of capital and sales and of all economic activity from this State to another State. That is the point that I would like the Hon. Minister to consider whether it is in conformity with the taxation policies of the neighbouring States. Because we have to exist by the method of competition and we have to consider whether this will not be injurious to the process of competition, and thereby weaken the competition. That is an important point which I would like the Hon. Minister to consider.

Then, finally, I would like the Hon. Minister to consider this aspect also, whether it is advisable, whether it is an economic policy which is conducive to the growth of the State to increase sales tax directly or to increase the turnover, increasing the sales or increasing the buoyancy. There are two methods of increasing the revenue for the State. One is directly trying to grab a bigger percentage from each rupee. There is another and more economic method. That is a method which is popularised by the economic theoreticians. That is the way of increasing the number of rupees that are available for taxation, that is, increasing the total quantity of sale that is available for tax. Whether he should get more tax from a limited turnover or whether he should get more tax from a larger turnover is the point that I would request the Hon. Minister to pay consideration to

1971 ஜூன் 28]

[Dr. H. V. Hande]

I have again and again said in this House and once again with all emphasis at my command I beseech the Minister concerned to examine another aspect. How can we go on taxing whenever we are having paucity of funds? Should we not have at least a sort of approximation of economics where you should have got some economic experts and find out what is the normal optimum or quantum of sales tax which the State can withstand, the consumers can withstand? Can we go on tinkering with sales tax whenever we find shortage of money? Today it is half a per cent. Tomorrow the Hon. Minister may make it one per cent. Obviously it is meant one per cent. This State cannot withstand

Last time I said the same thing when the rate of taxation was increased from 2-1/2 per cent to 3 per cent. I also told that the rate might be increased by even one per cent. At that time the Hon. Minister felt that if it was increased to 3-1/2 per cent, the people of the State could not withstand. Now the Hon. Minister might also feel that if it is increased to 4 per cent, the people of the State cannot withstand. But I am sure that after six months he might again come before this House with a proposal to increase it to 4 per cent. Before the end of five years, he might bring forward proposals to increase it to 5 or 5½ per cent. Therefore, I ask, where is the demarcation line? My plea is that he must consult economic experts on the various aspects of this matter and arrive at a particular optimum figure.

Finally, I come to component parts. Why do you levy only 2 per cent for the component parts when it is 3 per cent for other goods? For instance, take electric parts. Because already a sales tax of 12 per cent is levied on an electric fan, its component parts are charged only a sales tax of 2 per cent. A lesser tax is levied because 12 per cent tax is already levied on the electric fan. So the same tax of 3 per cent does not hold good in this case. Therefore, the Government have shown some concession in respect of component parts. Now they propose to increase it to 2-1/2 per cent. This consequential increase is going to harm the production of goods in this State. In this connection, I wish to point out that on account of the scrapping or suspending of prohibition, the Government are going to get increased revenue. Now the Hon. Chief Minister has stated that he is keeping an open mind in regard to this matter. I hope the Hon. Minister also will consider all the economic aspects of the matter and show some concession in this respect. With these words, I once again reiterate on behalf of the Swatantra Party, that we strongly and stoutly oppose the Bill.

* திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவரவர்களே, இன்று சபை முன்னால் சமர்ப்பித்திருக்கக் கூடிய இந்த மசோதாவை எதிர்ப்பதற்கு நான் முன்நிற்கிறேன். விற்பனை வரியானது ஏற்கெனவே விதிக்கப்பட்டுள்ள விதத்தை மக்கள் எல்லோரும் அறிவார்கள். இந்தச் சபையிலுள்ள எல்லோரும் அறிவார்கள். அன்று மது விலக்கு அமல்படுத்தப்பட்டவுடன் அதற்கு ஈடு செய்வதற்காக

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 ஜூன் 28]

போடப்பட்ட ஒரு வரியானது இன்றைக்கு தமிழக அரசினுடைய வருவாயிலேயே பெரும் பகுதி வரக்கூடிய ஒரு வரியாக இன்றைக்கு அமைந்திருக்கிறது. ஒரு பத்தாண்டு காலமாகப் பார்த்தால் நான்கு மடங்காக விற்பனை வரி உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த வருடம் விற்பனை வரி மூலமாக ரூ. 93 கோடி வரையிலும் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். நான் இப்போது சொல்லுகிறேன். புதிதாக வரி போடாமலேயே இன்றைக்கு வரி வருவீக்கின்ற முறையைச் சரிப்படுத்தி, வரியை ஏமாற்றுகிறவர்கள் பேரிலே சரியான நடவடிக்கை எடுப்போமானால் இந்த அரை சதவிகிதம் அதிகப்படுத்துவதால் கிடைக்கும் ரூ. 3.5 கோடி அதிகம் கிடைக்கும் என்று இப்போதே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இவ்வருடம் முடிந்த பின்னால் நாம் எதிர்பார்த்த ரூ. 93 கோடிக்குப் பதிலாக ரூ. 100 கோடி வரையிலும் வந்தது என்று சொல்வீர்கள். அப்படியானால் நமது தமிழகத்தில் கிடைக்கக் கூடிய வருமானத்தில் நான்கில் ஒரு பங்கு விற்பனை வரி மூலமாக வருகிறது. விற்பனை வரி என்று சொல்வதை விட வாங்குகிறவர்கள் பேரில் போடப்படும் வரி என்று குறிப்பிட்டலாம் என்று ஏற்கனவே இந்தச் சபையில் ஒரு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். சென்ற ஆண்டு இரண்டரை சதவிகிதமாக இருந்த விற்பனை வரியை 3 சதவிகிதமாக உயர்த்துவதற்குக் காரணம் அரை என்பதில் சிக்கல் ஏற்படுகிறது என்ற காரணம் என்று சொன்னார்கள். இப்போது 3 என்பது 3.5 சதவிகிதம் ஆகும் என்று சொன்னால், நடைமுறையில் அது 4 ஆக உயர்ந்துவிடும். அப்படி உயரும்போதெல்லாம் கண்டிப்பாக விலை உயரத்தான் செய்யும் என்பது உங்களுக்கும் நன்றாகத்தெரியும். சாதாரணமாக ஒரு வரி விதிப்பு ஏற்பட்டால் இன்றைக்குள்ள சமுதாய அமைப்பில், தனியார் லாபம் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்ற முறையில், போடப்பட்ட வரியை விட அதிகமாக வாங்கக் கூடிய போக்குதான் இன்றைக்கு இருக்கிறது. மத்திய அரசு 22 பைசா அதிகமாக லிட்டருக்கு என்று உயர்த்தியவுடன், 45 பைசாவாகத்தான் உயர்த்தினால்களையொழிய 22 பைசாவுடன் நிறுத்தவில்லை. ஆனால் சொல்லலாம். 3 என்பதற்குப் பதில் 3.5 என்று நான் சொல்லுகிறேன் என்று சொல்லலாம். நடைமுறையில் பார்த்தால் ஏற்கனவே இருக்கக் கூடிய விலைகள் அதிகமாகப் போவதற்கான நிலைதான் ஏற்படும். அவர்கள் இந்த வரிகளை ஏமாற்றும் அம்சங்கள் ஜாஸ்தியாக வரும் என்பதை மீண்டும் வற்புறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த மசோதாவில் நான்கு பகுதிகள் இருக்கின்றன. அதில் இந்த 2-3-4 தான் முக்கியமான பகுதிகள். இந்த இரண்டாவது பகுதியை, க்ளாஸ் (2) அதை பரிபூரணமாக சபையின் முன்னால் வாசிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஏற்கனவே இருந்த பகுதி என்னவென்றால்—

1971 ஜூன் 28] [திரு கே. டி. கே. தங்கமணி]

'Every dealer (other than a casual trader or agent of a non-resident dealer) whose total turnover for a year is not less than fifteen thousand rupees and every casual trader or agent of a non-resident dealer, whatever be his turnover for the year, shall pay a tax for each year at the rate of three per cent of his taxable turnover :

Provided that—

(i) in the case of foodgrains, namely, wheat, paddy (rice in husk), rice (husked paddy), cholam, cumbu, ragi, thinai, varagu, samai and kudiraivali and in the case of rice products (for example, rice flour and rice bran), wheat products (for example, wheat flour, sooji and wheat bran), milk, fresh vegetables (other than those mentioned in the First Schedule), fresh fruits, betel and plantain leaves, flowers, eggs, meat and fish (other than canned meat and fish), the rate shall be one per cent;

(ii) dealers dealing exclusively in one or more of the goods enumerated in the foregoing clause except foodgrains, rice products, wheat products and milk and whose total turnover for a year is not more than thirty-five thousand rupees shall not be liable to pay tax under this sub-section.'

இந்தப் பகுதியிலே ஏற்கனவே போடப்பட்டிருக்கக் கூடிய 3 சதவிகிதம் என்பதை 3.5 சதவிகிதமாக உயர்த்தவேண்டுமென்பது நான் முதலாவது கொடுத்திருக்கக் கூடிய திருத்தமாகும். அதற்கு நான் காரணங்களைச் சொல்லி விட்டேன். பொதுவாக வர்த்தகர்கள் மத்தியிலே 'சிங்கிள் பாயிண்ட்' (Single point) இருக்கவேண்டுமென்ற வாதம் வந்திருக்கிறது. அதேமாதிரியாக இன்னும் அதிகமாக விதிவிலக்குகள் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்ற வாதமும் வந்திருக்கிறது. இருந்தாலும் இந்த 3 சதவிகிதமே அதிகம் என்றிருக்கும் நிலையில், இப்போது 3 என்பதை 3.5 ஆக்குவது பொருத்தமில்லை என்று நான் மீண்டும் ஒரு முறை சமர்ப்பித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல் இருக்கும் பகுதியில்—

'Notwithstanding anything contained in sub-section (1) or sub-section (2), the tax payable by a dealer in respect of any sale of goods mentioned in the First Schedule by such dealer to another for use by the latter as component part of any other goods mentioned in that schedule, which he intends to manufacture inside the State for sale shall be at the rate of only two per cent on the turnover relating to such sale :

Provided that the provisions of this sub-section shall not apply to any sale unless the dealer selling the goods furnishes to the 'assessing authority in the prescribed manner a declaration duly filled in and signed by the dealer to whom the goods are sold containing the prescribed particulars in a prescribed form obtained from the prescribed authority.'

இந்தப் பகுதியிலே வந்திருக்கக் கூடிய திருத்தம் 2 என்பது 2.5 ஆகியிருக்கிறது. இந்த இரண்டு பகுதிகளைப் பற்றியும் நான்

[திரு கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 ஜூன் 28]

குறிப்பிட விரும்புவது என்னவென்றால், ஏற்கனவே ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் இந்த ரூ. 15,000 'டர்ன்-ஓவர்' என்பதை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்பதாகக் கோரி வந்திருக்கிறார்கள். ரூ. 15,000 'டர்ன்-ஓவர்' என்பது குறைந்தது ரூ. 30,000 என்றாவது இருக்கவேண்டும்.

அடுத்து, இப்போது ஒரு மாநிலத்திலிருந்து இன்னொரு மாநிலத்துக்கு அனுப்பக்கூடிய சரக்குகளுக்கு விதிக்கும் வரி 2 சதவிகிதம் என்பது $2\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் என்பதாக வரி வசூல் ஏற்பட்டிருக்கிறதே, அதனுடைய நிலை என்ன என்பது தெளிவாகத் தெரியவில்லை. இந்தப் பகுதியினுடைய அம்சத்தை எடுத்து வைத்துப் பார்த்தால், அதுவும் $2\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் ஆக ஆகுமோ என்று அஞ்சவேண்டி இருக்கிறது. சாதாரணமாக, 3 என்பது $3\frac{1}{2}$ ஆக ஆனது என்பதைப் பற்றி பலர் பல கருத்துக்களைச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள் என்பதை ஏற்கெனவே தெளிவுபடுத்தினேன். நீங்கள் சொன்ன சரியான கொள்கைக்கு நாங்கள் கட்டுப்பட்டுத் தான் இருக்கின்றோம். ஆனால் அதே நேரத்தில், நிதி மசோதா சமர்ப்பிக்கும்போது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட கொள்கையின் அடிப் படையில் இருக்கவேண்டும் என்பது நடைமுறை அனுபவம். எல்லோரும் விவாதித்து நிலைமைகளைப் புரிந்துகொண்டதற்குப் பின்னால்தான், இந்த நிதி மசோதாவில் இன்றைய தினம் விவாதம் நடக்கிறது. அப்படிப் பார்த்தால், முதல் பகுதியில் உள்ள 3 சதவிகிதம் என்பதை $3\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் உயர்த்துவது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால் எந்தெந்த இடத்தில் 1 என்பது $1\frac{1}{2}$ ஆகவும், எந்தெந்த இடத்தில் 3 என்பது $3\frac{1}{2}$ ஆகவும், 2 என்பது $2\frac{1}{2}$ ஆகவும் ஆக்கிவிடுவது என்பது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதல்ல. பொதுவாக எல்லாவற்றிலும் $\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் ஆக உயர்த்திவிடுவது என்ற ஒரு பொதுவான உத்தரவு மக்கள் மனதில் தாங்கள் ஏமாற்றப்படுவதாக நினைக்கிறார்கள். அதுவும் இந்தச் சபையில் விவாதித்து சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கொள்கைக்கும், சமர்ப்பிக்கப்பட்ட இந்த பட்ஜெட்டுக்கும் சம்பந்தம் இல்லாமல் இருக்கிறது. இது பொருத்தம் அல்ல, இது சரியான முறை அல்ல. இது எந்த விதமான மசோதா என்பதும் எனக்குத் தெரியவில்லை. மசோதா சரியாக இருக்க வேண்டுமென்றால், அதைக் கொண்டு வந்த 'பிரபோஸல்' அடிப்படையிலேயே இந்த மசோதா இருக்க வேண்டும். 3 என்பது $3\frac{1}{2}$ என்பதோடு நின்று இருக்க வேண்டும். இரண்டாவது பகுதி 2 என்பதை $2\frac{1}{2}$ ஆகக்கொண்டு வந்தது எந்த அடிப்படையில் நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் என்பது தெரியவில்லை. சரியான முறை இந்த அரசுக்குக் கொடுக்கப்பட வில்லை என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. இந்த இரண்டையும் எடுத்துப்பார்த்தால் மக்கள் பூராவும் இதை எதிர்த்துக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள். அதேமாதிரி, அதற்கு மேலும் "சர் சார்ஜ்" வேறு போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 'சர்சார்ஜ்' போட்டு வரி விதிப்பதன் மூலம், விவசாயப் பொருள்கள் மீது வரி விதிப்பது என்பது என்னுடைய கருத்திலே சரியான ஆலோசனைகள் அரசுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதுதான். அந்த நிலைமையைக்

1971 ஜூன் 28] [திரு கே. டி. கே. தங்கமணி]

கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். திருப்பித் திருப்பிப் பார்த்தாலும் ஒரு மிக முக்கியமான விஷயம் புது வரி போடக்கூடாது என்பது. இந்த வரியால் கிடைக்கக்கூடிய பணம் எவ்வளவு என்பதை மக்களுக்கு முன்பே விளக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் மக்கள் இதை நிச்சயமாக எதிர்ப்பார்கள். மக்கள் எதிர்ப்பதால் இது சரியான முறை அல்ல. ஆகவே, இந்த மசோதாவை எதிர்ப்பது மட்டுமல்லாமல் ஏற்கனவே நிதி அமைச்சர் கொடுத்த வாக்குறுதி கொள்கையோடு நிற்கவில்லை. ஆகவே இதை அவருடைய வாக்குறுதியாக நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. எனவே, இந்த மசோதாவை அவ்ரே வாபஸ் வாங்கினால் மக்கள் பாராட்டு வார்கள். எல்லாக் கட்சிகளின் ஆதரவும் அவருக்கு இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, மீண்டும் ஒருமுறை இந்த மசோதாவை எதிர்க்கிறேன் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I join my predecessors who have spoken on this subject, to strongly oppose this Bill. I am opposing this Bill on two grounds. First and foremost, the present position in the country is such that prices are going up like anything and it is the duty of every Government, whether it is Central or State, to do everything in their power to bring down prices. Of course they may say there is heavy deficit in the budget and the gulf has to be bridged. I don't mind if deficits are used for productive purposes, I don't think it is wrong to have deficit budgets in a developing country we cannot think of increasing taxes when people are groaning under Sales-tax. D.M.K. is doing exactly that.

The second objection is D.M.K. claims that it is a very good socialist Government. If it is socialist Government, the poor should be relief and richer sections should pay tax progressively. I can understand a proposal to increase tax on luxuries. For example, if tax on air-conditioners, is increased, I can understand. But what do we find here? They are doing exactly opposite to what they say. All their talk of socialism is only in talk and not in practice. I say this because it is the poor classes, who are already suffering, who are now asked to pay heavy prices. Mr. Speaker, Sir the Hon. Minister may know that during the last one month, price increase has been very severe. This Government, claiming as a socialist Government, has adopted a most discriminatory attitude. They should tax only luxuries and not those that are in common use everyday by the common people. Now, everything is taxed from 3 per cent to 3½ per cent. The poor are affected. So far as inter-State sales tax is concerned, we have to consider what other steps are going to be taken. We do not know what are all going to be taxed. There is heavy incidence of taxation in every State. Increase in inter-State taxation will not give us benefit. I think 2 per cent is very reasonable tax so far as inter-State sales are concerned. Higher percentage of tax will act as a break on our business. After all, Mr. Speaker,

[Thiru K. M. Subramaniam] [1971 ஜூன் 28]

what is it that Government propose to collect by this taxation. Three and half to 3.8 crores. But we must note that all categories are affected, especially the poor and low income groups who are already suffering because of high prices. It is proper that this Government proclaiming as friend of the poor, should not touch articles of common use by poor. But this increase in tax will affect all commodities used by poor also. It will only increase the cost of commodities. Any civilised Government should take steps to bring down prices.

This Government, proclaiming as socialist Government, saying that it follows socialist methods, is in fact not socialistic. I can understand tax on motor vehicles tax, on air conditioners and other luxuries but not on all things. Already the Central Government had levied and increased excise duty on many things. Add to that, comes this tax increase in sales tax. I thought this D.M.K., a party to which I have great respect, would not tax certain items used by poor and bring hardship to the poor. Added to the problems of price increase and unemployment, this further tax will only add to the troubles of the poor. I want to conclude by saying that Government should tax only luxuries and get Rs. 3 crores and not tax articles of common use by the poor. Thank you.

* திரு. எம். சுரேந்திரன் : சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கே சட்டமன்றத்தின் முன்பு வைத்திருக்கும் விற்பனை வரி மசோதாவை, வரி உயர்வு மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு முடியாததாய் இருக்கிறது என்பதை முதலில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் வரி போட வேண்டியதும் அரசாங்கத்தின் பொருளாதார நிலையை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டியதும் அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு மக்களுடைய கேள்வியை நலங்களைக் கவனிக்கவேண்டியதும் அவசியம். ஆனால் மதிப்புமிக்க சுபரமணியம் கூறுவதுபோல் வரி போடுவதில் நாம் என்ன கோட்பாடுகளை கடைப்பிடிக்கிறோம் என்பது மிகப் பிரதானம். இந்த வரி உயர்வின் காரணமாக வியாபாரிகளுக்குத்தான் வரி போடுகிறோம் என்று இருந்தாலும்கூட அதனுடைய விளைவுகள் பலன்கள் வாங்குகின்றவன் தலையிலே ஏறுகிறது. மத்தியதர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், கீழ் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் இதனால் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பது சந்தேகமில்லை. காரணம் அவர்களுக்கு கிடைக்கும் வருமானம் ரூபாய் அளவில் பார்க்கும் போது அது மாற்றுப் பண்டங்கள் வாங்குவதற்காகவே இருக்கிறது. அரிசியாகவோ துணியாகவோ, மற்ற பொருளாகவோ, மாற்றிக்கொள்ளும் பொருளாகத்தான் பணம் இருக்கிறது. இந்த வரியில் எதிர்பார்க்கும் பணம் சிறிய அளவுதான், சில கோடிகள் தான். இந்த சில கோடிகளைப் பெறுவதில் வியாபாரிகள் முறையாகக் கணக்குகளை வைத்திருக்கிறார்களா, எவ்வளவு ஏமாற்று கிறார்கள், எவ்வளவு வருமானம் வராமல் போகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த பகிரங்க உண்மை. அதை ஒழுங்கு படுத்தினால் இப்போதுள்ள உத்தேசிக்கப்பட்ட வரி உயர்வு

1971 ஜூன் 28] [திரு. எம். கரேந்திரன்]

தேவையில்லை. வியாபாரிகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் தங்கள் லாபத்தைக் குறைத்துக்கொள்ளாமல் வாங்குவோர் தலையிலே ஏற்றுவது என்பது வழக்கமாக இருக்கிறது, ஆகவே உயர்திரு சுப்பிரமணியம் கூறியதுபோல் சோஷலிச கோட்பாட்டை கடைப்பிடிக்கிறவர்கள் நாம். அந்த நிலையில் சாதாரண மக்கள் மீது வரிபோடுவது என்பது சரியல்ல. உயர்ந்த வசதியுள்ளவர்கள் மேல் வரி போடுவதற்கு எல்லா வாய்ப்புகளும் இருக்கின்றன. அந்த வாய்ப்புகளை எல்லாம் ஆராய்ந்து, உணர்ந்து அவர்கள் மீது வரி போட்டால் அது சமுதாயத்தின் நலனுக்கு உகந்ததாகும், ஏழை மக்களுக்கு நலன் அளிப்பதாகும். ஆகவே இந்த விற்பனை வரி மீது வந்துள்ள உயர்வு வரியை கைவிடவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. ஏ. வகாப் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே இப்போது பேசப்படுகிற வரி உயர்வு நான்கள் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழகத்திலுள்ள பல்லாயிரக்கணக்கான சிறிய வியாபாரிகள் சார்பிலும், வியாபார பெருமக்கள் சார்பிலும் இதை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விற்பனை வரியை உயர்த்தி இருப்பதன் காரணமாக வியாபாரிகள் மட்டும் பாதிக்கப் படுகிறார்கள் என்பதில்லை. சாதாரணமாக உள்ள ஏழை மக்கள், தொழிலாள மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை இந்த அரசு அறியும். என்றாலும்கூட வியாபாரிகள் சம்பந்தப்பட்ட வரை அவர்கள் தொல்லைகள் இன்னல்களை அனுபவித்து வருகிறபோது இந்த 1/2 சதவீதம் உயர்வானது மேலும் அவர்களுக்கு பல சிக்கலை ஏற்படுத்தும். குறிப்பாக கால் பர்சென்ட் அரை பர்சென்ட் என்று கணக்குப்போடுவதில் சிக்கல் ஏற்படும். இதை மனதில் கொண்டு இந்த வரி உயர்வைக் குறைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வியாபார சமுதாயத்தினருக்கு இந்த அரசு சில சலுகைகள் தந்திருக்கிறது. அதே சமயத்தில் இந்த வியாபாரிகள் தலையில் மேலும் 1/2 சதவீதம் வரி உயர்த்துவது சரியல்ல என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வியாபார குடும்பத்தில் பிறந்தவர்கள். அவர்களுக்கு வியாபாரிகளைக் களைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியும். கருணைக் கூர்ந்து இது பற்றி அரசாங்கம் ஆலோசித்து இந்த வரி உயர்வை கைவிட்டு முன்பு போல் வரியை ஆக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்லாமல் மத்திய அரசால் போடப்பட்ட வரிகளால் வியாபார குடும்பத்தில் பிறந்தவர்கள். அவர்களுக்கு வியாபாரி பெருமக்களுடைய சக்தி வாய்ந்த பிரசாரமும் ஒத்துழைப்பும் இந்த அரசுக்கு இருந்திருக்கிறது. எதிர்காலத்திலும் அது இருக்குமென்று எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. இது சிறிய அளவில் அதாவது 3 1/4 கோடி ரூபாய் விஷயமென்றாலும் 300 கோடி ரூபாய்க்குள் உள்ள சாதகங்களை வியாபாரிகளின் ஆதரவு பெற்றுக் கொடுக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் பணிவோடு கூறிக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் விற்பனை வரி என்பது எந்தக் காரணத்திற்காக கொண்டு வரப் பட்டதோ அது

[திரு. கே. ஏ. வகாப்]

[1971 ஜூன் 28]

எடுப்பட்டுப்போகிறது என்பதையும் மனதில் கொள்ளவேண்டும். ஆகவே தமிழகத்தில் வியாபாரிகள் சங்கத்தின் சார்பில், வியாபார பெருமக்கள் சார்பில், குறிப்பாக நடுத்தர வர்க்கம், வாங்குவோர் சார்பில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வரி உயர்வை கைவிட்டு முன்போல் 3 சதவீதமாக இருக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இந்த விற்பனை வரி திருத்த மசோதாவின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த விற்பனை வரி மசோதாவைக் கடுமையாக எதிர்க்க வேண்டிய கட்டாய நிலையில்தான் எங்கள் ஸ்தாபன காங்கிரஸ் இருக்கிறது என்பதை அரசுக்கு சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். வரிகளைக் குறைப்போம், வரிகளைக் குறைப்போம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தவர்கள் வரிகளைக் குறைக்காமல் அவைகளை ஏற்றத் தயாராக இருக்கிறார்கள். என்பதைப் பார்க்கும்போது நாட்டு மக்கள் இதை நன்றாக புரிந்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன். அது மாத்திரம் அல்லாமல் இப்படிப் போடுகிற போது அவசரமாக வேறு வரி போடுகிறார்கள். நாளைக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் தர இருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள், மக்களுக்கு பயந்து சில வரிகளுக்கு விலக்கு கொடுக்கலாம் என்ற எண்ணத்தில் அவசரமாக இதைக் கொண்டு வந்திருக்கலாம்.

அதுமாத்திரமல்லாமல் இந்த விற்பனை வரியை புகுத்தியது யார் என்றால் மதிப்பள்ள ராஜாஜி அவர்கள்தான். மதுவிலக்கு மூலம் ஏற்பட்ட வருவாய் இழப்பை சரிக்கட்ட இந்த விற்பனை வரியை புகுத்தினார்கள். இன்று இந்த அரசாங்கம் மதுவிலக்கை ரத்து செய்யவேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்த பிறகு இந்த விற்பனை வரியை எடுத்துவிடுவதற்கு பதிலாக மேலும் கூட்டுவதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள் என்றால் அது எப்படி நியாயம் என்று புரியவில்லை. அரசாங்கம் வரி மூலம் வசூல் செய்த பணத்தைக் கொண்டு மக்கள் வசதிகளை பெருக்கவில்லை. அதுமட்டுமல்லாமல் வரவு செலவு திட்டத்தில் 3 சதவீதம் வரியை 3½ சதவீதமாக மாற்றுவோம் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இப்போது சட்ட சபை முன்னாலே இந்த புதிய வரி உயர்வை கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். சட்டசபை முன்னால் என்னென்ன புதிய வரிகள் புகுத்த இருக்கிறோம் என்று அரசாங்கம் சொல்லுகிறபோது இது பற்றி குறிப்பிடவில்லை. இப்போது “2 சதவீத வரியை 2½ சதவீதமாக” கொண்டு வருகிறார்கள் என்றால் சட்டசபையில் இதற்கு முன் ஏன் இது மறைக்கப்பட்டது என்பது கேள்விக்குறி. அடுத்தபடியாக, இந்த வரி காமதேனுவாக இருக்கிறது. வருடா வருடம் அதிகமாகி சம்பாத்தியம் கொடுத்து வருகிறது; மூன்று வருஷங்களுக்குள் கணக்குப் பார்த்தால் ஆந்திரா பிரிந்து சென்ற பிறகு 71 கோடி வருமானம். 1970-82 கோடியாக 10 கோடி அதிகமாக வந்திருக்கிறது. அதேபோல் 82 கோடி ரூபாய் 93 கோடியாக

1971 ஜூன் 28] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

பெருகி இருக்கிறது. இப்படி 10, 11 கோடியாக எதிர்பார்ப்பதற்கு மேல் வருவாய் கிடைக்கும்போது மூன்றில் இருந்து மூன்றரை சதவீத வரி உயர்வு எந்த விதத்தில் நியாயம் என்பது தெரியவில்லை. இந்த 10 கோடி உயர்வு சாதாரண வியாபார வளர்ச்சியின் காரணமாக கிடைக்கிறது. ஆகவே புதிதாக வரிபோடுவதில் எவ்வித நியாயம் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழ் நாட்டில் ஒரு பழமொழி உண்டு. வட்டிக் கடைக்காரனிடம் கடன் வாங்கினால் தம்படிக்கு தம்படி வட்டி. என்று சொல்வான். அது மாதிரி இருக்கிறது இந்த அரசு சத உயர்வு. அதுவும் பலமுனைக் கட்டடங்களில் இது வசூலிக்கப்படுகிறது, அது எல்லா மக்களையும் பாதிக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் உணர வேண்டும்.

அரசாங்கம் மதுவிலக்கின் மூலமாக 10 கோடி எதிர்பார்க்கிறது. இது குறைச்சல். எஸ். விடுகிறபோது 20 கோடியாக உயரும். அப்படி இருக்க ஏன் இந்த 3½ கோடி ரூபாய்க்கு வரிகளைப் போட்டு வியாபாரிகள் வாங்குகின்றவர்களை நசுக்கவேண்டுமென்று கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், இதை வருவாய்த்துறை அமைச்சர் ஆராய்ந்து இந்தக் கூடுதல் வரியைக் கைவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதோடு உணரப்பட்டங்கள் மீது போடப்பட்டிருக்கும் வரிகளிலிருந்து விலக்களிக்கப்படவேண்டும், என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போதே விலைவாசிகள் ஏறி இருக்கிறது. ரூபாய்க்கு மூன்று படி அரிசி என்று சொல்லி பிறகு ரூபாய்க்கு படி அரிசி என்று சொல்லி அதுவும் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது விற்பனை வரி என்று சொல்வதை விட வாங்குகிறவர்கள் வரி என்றுதான் சொல்வேண்டும். இது வாங்குகிறவர்களையே அதிகம் பாதிக்கிறது. இதை மனதில் கொண்டு இந்த வரி உயர்வை முதலமைச்சர் கைவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரி மசோதாவை எங்கள் கட்சி சார்பிலே நான் வன்மையாக எதிர்க்கிறேன்.

இந்த விற்பனை வரி உயர்த்தி இருப்பது ஏழை மக்களையும், நடுத்தர மக்களையும் வெகுவாக பாதிக்கும் என்பதை பல தரப் பிலிருந்து விளக்கிக் கூறினார்கள். அதிலும், குறிப்பாக, இன்று அதிகமாக விலைவாசிகள் விஷம் போல் ஏறிக்கொண்டிருக்கிற தருவாயில் மறுபடியும் மறுபடியும் விற்பனை வரியை அதிகப் படுத்துவது நியாயம்தானா என்பதை அருள் கூர்ந்து முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வரியானது ஏழை மக்களை அதிகமாக பாதிக்கும் என்பதால் வரபஸ் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுடைய பட்ஜெட்டின் 'பி' பிரிவிலே 59-வது பாராவிலே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1971 ஜூன் 28]

“Next in our efforts to improve our resources, is the revision of the rate of multi-point tax levied under the Tamil Nadu General Sales Tax Act from 3 per cent to 3½ per cent. This measure will fetch Rs. 3.8 crores.”

முந்தாற்று என்பத்தி ஏழு கோடி ரூபாய் இந்த வரி இனத்தி லிருந்து வரவாக வரப்போகிறது என்று அதிலே கோடிட்டு காட்டப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக காமதேனு என்று எனக்கு முன் பேசிய அம்மையார் கூறியது மாதிரி விற்பனை வரியிலே மிகக் குறைச்சலாக அரசாங்கம் வரிகளை எல்லாம் எதிர் பார்க்கிறது என்று சம்பிரதாய முறையில் கூறுவார்கள். உண்மையிலே அது யாரை பாதிக்கிறது என்பதை முதலிலே உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். ஏழை மக்களையும், நடுத்தர மக்களையும் அதிகமாகப் பாதிக்கும். முன்பு மதுவிலக்கு அமல் படுத்தியபோது இது சட்ட மாக வந்தது. அதன் காரணமாக வருடந்தோறும் இந்த வரி யானது பெருகிக்கொண்டே வருகிறது என்பதை நாம் அறிவோம். மேல் நாட்டில் இது பற்றி பார்க்கும்போது கடந்த உலக மகா யுத்தத்தில் புதிதாக இந்த சேல்ஸ்டாக்ஸ் வரியானது உருவாகியது என்பது புலப்படும். ஆனால் இதிலே பாதிக்கப்படுவது அதிகமாக ஏழை மக்கள். அதற்குப் பிறகு நடுத்தர மக்கள் பாதிக்கப்படு கிறார்கள். ஏழைகளேய்து பரிவு சாட்டும் அரசாங்கம், சமதர் மத்தை உருவாக்க முனைந்திருக்கும் இந்த அரசாங்கம், இந்தச் சட்டத்தை வாபஸ் பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிலும் குறிப்பாக பல ஆட்சேபணைகள் இங்கே தெரிவிக்கப்பட் டிருக்கின்றன. 2 சதவீதம் ஆக இருந்ததை 2½ சதவீதம் ஆக மாறியதைப்பற்றி பட்ஜெட் உரையிலே இல்லை என்று ஒரு ஆட்சேபணை கூறினார்கள். இந்த மன்றத்தை இந்த அரசாங்க மானது நல்ல முறையில் மதித்து, அந்த விவரத்தை இந்த அவையில் தந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் முன்னாலேயே இதை அவையின் முன்னால் எடுத்துக் கூறாமல் இந்த மசோதாவிலே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள், என்றால் “It is not taking of the House into confidence” என்று சொல்லும் அளவில் அமையும் என்று கருதுகிறேன்.

சாதாரணமாக இந்த வரி சட்டத்தின் அடிப்படையிலேதான் இதை வசூலிக்க முடியும் என்று அரசியல் சட்ட அமைப்பு ஷரத்துக்களிலே கூறப்படுகிறது. ஒரு லேனை மசோதா கொண்டு வந்துவிட்டோம், அதிலே காரண காரியங்களை விளக்கி இருக் கிறோம் என்று சொன்னால் அது குறுக்கு வழி என்பதால் அதை நாங்கள் எதிர்க்க கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்று கூறிக் கொள்ளுகிறேன்.

1971 ஜூன் 28] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

அதுமட்டுமல்ல. ஒரு முனை வரியாக இருந்தால் ஆட்சேபணை செய்வதற்கு இல்லை. பல முனை வரியாக இருப்பதால் இங்கே இருக்கிற காஸ்ட் ஆப் லிவ்லிங் இன்டக்ஸை அதிகமாக உயர்த்திக் கொண்டே இருக்கும். மேலும் இப்போது காஸ்ட் ஆப் லிவ்லிங் இன்டக்ஸ் உயர்ந்துகொண்டே இருக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே இந்த வரியானது மறுபடியும் கூட்டப்படுவது உசிதமாக இருக்காது என்று கருதுகிறேன். முன்பு $2\frac{1}{2}$ சதவீதமாக இருந்ததை 3 சத வீதமாக ஆக்கியபோது, கூட்டல் கழித்தல் போன்றவற்றில் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்பது சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. அது இப்போது ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்த $\frac{1}{2}$ சதவீதம் வரிகூடாது என்கிறோம்.

அதோடு மட்டுமல்ல, நீங்கள் பத்திரிக்கையைப் பார்த்தால், விற்பனை வரி ஏற்றத்தை வெகுவாக பல பத்திரிக்கைகள் கண்டித்து இருக்கின்றன. அதனால் விலைவாசி உயரும் என்று காண்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. லெட்டர்ஸ் டு தி எடிட்டர் காலத்திலேயே பல கருத்துக்களை நாம் பார்க்கிறோம். குறிப்பாக சேம்பர் ஆப் காமர்ஸ் என்ன முறையில் கூறுகிறது என்பதை எல்லாம் அமைச்சரவர்கள் நல்ல முறையில் ஆராய்ந்து பார்ப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். இந்த விற்பனை வரி The incidence is on the poor and it is regressive. என்று சொல்வார்கள். அதுமாதிரி இது ஏழை எளியவர்களை அதிகமாக பாதிப்பதால் துன்பப்படுவார்கள். இந்த மசோதாவை நீங்கள் திரும்பிப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, இந்த மசோதாவை வண்மையாகக் கண்டித்து, இது பொதுமக்களை அதிகமாக பாதிக்கிற சட்டமாக இருப்பதால் இதை நிறுத்தல் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, இந்த விற்பனை வரி மசோதா மீது எனது கருத்துக்கள் சிலவற்றை சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் இங்கே பலதரப்பட்ட கருத்துக்களை சொன்னார்கள். அதிலே கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த திரு. தங்கமணி அவர்கள் வண்மையாக கண்டிக்கிறேன் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அவர் களுடைய கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் சில நாட்களுக்கு முன்பு இதே மன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த வரியை வரவேற்று இருக்கிறார்கள். 3-விரூந்து $3\frac{1}{2}$ சதவீதம் ஆக விற்பனை வரியை உயர்த்தி இருப்பது மக்களை அவ்வளவாக பாதிக்காது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இதைச் சொல்லி விட்டு ஒரு கணக்கையும் சொன்னார்கள். 10 ரூபாய்க்கு 30 பைசா என்று இருப்பது 35 பைசாவாகப் போகிறது, அதனால் ஒன்றும் குடி முழுகிப் போய்விடாது என்றும்

[திரு. நா. வீராசாமி]

[1971 ஜூன் 28]

சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் அதை வரவேற்றுவீட்டு அதைச் சட்டமாகக் கொண்டு வரும்போது இன்னொருவர எதிர்ப்பது வந்தையாக இருக்கிறது.

அதற்கு முன்னாலே பேசிய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் அதை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம், வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஏதோ இதுவரை அவர்கள் ஆட்சி செய்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லாதது போலவும், இதற்குப் பின்னால்தான் ஆளும் கட்சியாக வருவதாகக் கற்பனை செய்து கொள்வது போலவும் இதை மக்கள் தாங்கமாட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். இது எல்லாம் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் ஆட்சியில் இருந்த காலத்தில் எண்ணம் இருந்து இருக்கவேண்டும். 2 சதவிகிதமாக இருந்ததை 2½ சதவிகிதமாக உயர்த்தியது யார்? அப்போது ஏன் செய்தார்கள். என்னுடைய கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் இதே மன்றத்திலே 2 சதவிகிதமாக இருந்ததை 2½ சதவிகிதமாக ஆக்குகிறீர்களே என்று கேட்ட நேரத்தில், அன்றைய தினம் நிதியமைச்சராக இருந்தவர்கள் விளக்கம் சொன்னார்கள். “இது வளர்ந்து வரும் சமுதாயம்” என்று சொன்னார்கள். மக்கள் வாழ்க்கைத் தரம் உயருகிறது. எல்லாத் துறைகளிலும் நாடு முன்னேறிக் கொண்டு இருக்கிற நேரத்தில் இந்த வரிஉயர்வு தவிர்க்க முடியாதது என்று சொன்னார்கள். 2 சதவிகிதமாக இருந்ததை 2½ சதவிகிதமாக ஏற்றியவர்கள், 3 சதவிகிதமாக இருப்பதை 3½ சதவிகிதமாக ஆக்கியிருப்பதைக் கண்டித்து, ஏதோ உலகத்தில் நடக்கக் கூடாதது நடந்து விட்டது போல் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள் வரிகளைக் குறைப்போம் என்று சொல்லிவிட்டு, இப்படி ஏற்றுகிறீர்களே என்று சொன்னார்கள். 20 ஆண்டுகாலம் ஆட்சியில் இருந்தவர்கள், ஒரு வரியைக் கூட குறைப்பதற்கு யோக்கியதை இல்லாதவர்கள், இப்போது நம்மைப் பார்த்து கேட்கிறார்கள். இரண்டு விதமான வரிகளை முழுவதுமாக எடுத்து இருக்கிறோம். புஞ்சை நிலங்களுக்கு வரி இல்லை, 5 ஏக்கருக்கு கீழ் உள்ள நஞ்சை நிலங்களுக்கு வரி இல்லை. எனவே எங்கே வாய்ப்புகள் வரிகளைக் குறைக்க ஏற்படுகிறதோ, அங்கெல்லாம் அதைச் செய்ய இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது (குறுக்கீடு).

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: “யோக்கியதை இல்லாதவர்கள்” பார்லிமெண்டரி தானா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: யோக்கியதை என்றால் என்ன அர்த்தம்? அதற்கு வேறு வார்த்தைக் கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: யோக்கியதை என்பதை மனம் இல்லாதவர்கள் என்று மாற்றிக்கொள்ளலாம்.

திரு. நா. வீராசாமி: மாற்றிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாற்றிச் சொல்லுங்கள்.

1971 ஜூன் 28]

திரு. நா. வீராசாமி : லக்ஷரி பொருள்களுக்கு வரி போடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அதைப்போட்டாலும் போடலாமா என்று கேட்பதற்கு எல்லாத் தரப்பிலும் ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். ஏழைகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணுகிற நோக்கத்தில், பஸ் கம்பெனிகளை தேசியமயம் ஆக்கினால், அதற்கும் இந்த மன்றத்திலே எதிர்ப்பு தெரிவிப்பது வாடிக்கையாகிவிட்டது. நல்லதைச் செய்வதை வரவேற்க

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பஸ் தேசியமயமாக்கியதற்கு யாராவது எதிர்ப்பு தெரிவித்தார்களா? அதற்கு இப்படி சொல்கிறார்கள்?

திரு. நா. வீராசாமி : நம்முடைய அம்மையார் அவர்கள் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் பேசுகிறபோது இருந்தார்களோ இல்லையோ தெரியாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சீக்கிரமாக முடிபுங்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி : அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் பஸ் முதலாளிகளுக்காக வாதாடினார்கள். டாக்டர் ஹான்டே அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில், பட்ஜெட்டின் 'ஏ' பிரிவு காமெடியாகவும், 'பி' பிரிவு டிராஜெடியாகவும் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். பட்ஜெட்டின் 'பி' பிரிவில் பஸ் தேசியமயம் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நல்லதை எடுத்துச் சொல்லுகிறபோது வரவேற்று, எப்போதாவது எதிர்ப்புகள் என்று சொன்னால் அரசாங்கம் அந்த நிலைமையை கவனிக்கும். மக்களுடைய நன்மைக்கு வளர்ந்து வரும் சமுதாயத்தில் இந்த வரிகள் அவசியம் என்பதைக்கூறி முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, 3 சதவிகிதத்திலிருந்து 3½ சதவிகிதமாக உயர்த்துவதற்கு இருக்கும் விற்பனை வரி மீது அங்கத்தினர்கள் சொன்ன கருத்துக்கள் அனைத்தையும் கேட்டுக்கொண்டு இருந்தோம். நான் துவக்கத்திலேயே எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது விலைவாசிகள் ஏற்றத்திற்கு கொண்டு போய் விடுமோ என்று அங்கத்தினர்கள் கருத்து தெரிவித்து இருப்பதுபோல், அதை விட தீவிரமாக, முதலமைச்சரும், மற்ற அமைச்சர்களும் நெடுநாள் சிந்தித்து கடைசியில்தான் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். இதனால் ஏற்படும் விளைவுகள் என்ன என்பதையும் யோசித்து, வேறு வழி இல்லை, எனவே செய்கிறோம் என்று செய்யப்பட்டதே தவிர, வருவாயைப் பெருக்குவதற்கு ஒரு இனமாக வைத்து செய்யப்பட்டதே தவிர, வேறு அல்ல என்று துவக்கத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எல்லோருக்கும் எந்த விதமான கருத்து, ஏழைகளை பாதிக்குமோ என்று இருக்கிறதோ, அதே கருத்து எங்களுக்கும் இருந்தது. அதை ஆராய்ந்து பிறகுதான் முடிவு எடுத்தோம் என்பதை துவக்கத்திலே நான் மீண்டும் வற்புறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1971 ஜூன் 28]

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்போதும், அம்மையார் அவர்கள் பேசும்போது, ராஜாஜி அவர்கள் இந்த வரியை கண்டு பிடித்து மதுவிலக்கை கொண்டுவரும் நேரத்தில், அதனால் ஏற்படுகிற நஷ்டத்தை சரிக்கட்ட $\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் போட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், அந்தக் கருத்துக்கு நான் உடன் பாடு இல்லை என்று என்னைப் பத்திரிக்கையாளர்கள் கேட்டபோது நான் சொல்லி இருந்தேன். அதற்குப்பிறகு மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்கள் சமீபத்தில் கருத்து தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். “நான் வரி போட்டது அதற்காகத்தான் என்றாலும், இந்த மது விலக்கையும், விற்பனை வரியையும் இணைத்துப் பேசுவது சரியல்ல” என்று அறிக்கை விட்டு இருக்கிறார்கள். அதை திரு. ஹாண்டே அவர்கள் படித்து இருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் ஆங்கிலம் நன்கு அறிந்தவர்கள். ஆகவே அதைப் படித்துப் புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். ராஜாஜியின் கருத்துக்கு மாறான கருத்து இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

$\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் உயர்த்தியதால் சோஷலிசம் கெட்டு விடும் என்று சொன்னார்கள். சோஷலிசப்போர்வையிலிருந்து சோஷலிசத்திற்கு எதிராக வேலைசெய்கிறீர்கள் என்று நண்பர் சுப்பிரமணியம் பேசும் போது சொன்னார்கள். $\frac{1}{2}$ சதவிகிதத்தில் தான் சோஷலிசம் மறைந்து இருக்கிறதா என்று சொன்னார்கள்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: With your permission Mr. Speaker, Sir, it is not half a per cent. It is two per cent. It is multi-point sales tax.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இது பல முனைக் கட்டத்திலே வருகிறது என்பதை தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதற்கு விளக்கம் தேவையில்லை. பலமுனை வரி தான் போட் இருக்கிறோம். இப்படிப் போட்டு விட்டு, சோஷலிசத்திற்கு எதிராக வேலைகளைச் செய்து கொண்டு இருக்கிறீர்கள் என்று நண்பர் சுப்பிரமணியம் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒன்றை ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். சோஷலிசம், சோஷலிசம் என்று சொல்லிக்கொண்டு ராஜமான்யத்திற்கு ஒட்டுப்போட்டவர்கள் நீங்கள் தான் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: We have gone out. That does not matter.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மக்கள் அதற்குப்பிறகு அளித்த தீர்ப்பு என்ன என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. சோஷலிசம், சோஷலிசம் என்று சொல்லிக்கொண்டு நாட்டு மக்களை ஏமாற்றவேண்டுமென்ற எண்ணம் எங்களுக்கு இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். நம்முடைய நோக்கம் சோஷலிசம் தான். இதிலே என்ன சலுகைகள் கொடுக்கப் போகிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். உயர்திரு தங்கமணி அவர்கள் பேசும் போது, 15,000 ரூபாய்க்கு மேல் எக்ஸம்ஷன் இல்லையா என்று கேட்டார்கள். அதைப்பற்றி மானியம் வரும்போது சொல்லலாம்

1971 ஜூன் 28]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

என்று இருந்தேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் இப்போதே சொல்லி விடுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆகவே என்ன சலுகைகள் தர இருக்கிறோம் என்பதை இப்போதே அறிவித்து விடுகிறேன்.

ரூ. 10,000 வரை வரி இல்லை என்ற வரம்பு ஏற்கனவே காங்கிரஸ் காரர்கள் காலத்தில், மதிப்பிற்குரிய காமராஜ் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில், ரூ. 10,000 வரை வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கு வரி இல்லை என்று போடப்பட்டது. அதை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு 15,000 ரூபாய்க்கு உயர்த்தினார்கள். 50,000 ரூபாய் வரை கம்பெனண்டிங் என்று வைத்து இருந்ததை, அண்ணா அவர்கள் ஆட்சி பொறுப் பேற்றுக்கொண்ட பிறகு, ரூ. 75,000 வரை உயர்த்தினார்கள். இப்போது இந்த அரசு கொடுக்க இருக்கும் சலுகை, ரூ. 15,000 வரை விற்பனை வரி இல்லை என்பதை மாற்றி, ரூ. 25,000 வரை விற்பனை செய்பவர்களுக்கு விற்பனை வரி இல்லை என்று கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். ரூ. 75,000 வரை பண்ணலாம் என்று இருந்ததை மாற்றி, இப்போது 1 லட்சம் ரூபாய் வரை கம்பெனண்டிங் பண்ணலாம் என்று கொண்டு வருகிறோம். இதிலே கூட சோசலிச பாதையில்தான் செல்கிறோம். எப்படி சிலாப் ரேட் வைத்து இருக்கிறோம் என்பதை மான்யம் வரும்போது சொல்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்னொன்றைச் சொன்னார்கள். 2 சதமாக இருந்ததை 2½ சதமாக உயர்த்துகிறீர்களே, இது நியாயமா என்று கேட்டார்கள். இதை என் வரவு, செலவுத் திட்ட அறிக் கையிலே படிக்கவில்லையென்று கேட்டார்கள். கம்பொனென்ட் ஸுக்கும் மூலப்பொருளுக்கும் ஒரு சதவீத வித்தியாசம் முன்பிருந்தே இருந்து வருகிறது. 3 சதமாக இருக்கும்போது அது 2 சதமாக இருந்தது. இந்த ஒருவிகித வித்தியாசம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. முன்பு 2½ பர்சென்டாக இருந்த பொழுது 1½ பர்சென்டாக இருந்தது. இதில் எந்தவிதமான மாறுபாடும் இல்லை. லக்ஸரி குட்ஸ்களுக்கு வரி போட்டிருக் கிறீர்களா என்று கேட்டார்கள். போன ஆண்டு ஆடம்பரப் பொருள்களின்மீது வரி போட்டிருக்கிறோம். இப்படி வரி அதிக மாகப் போடப்பட்டபொழுது டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள், இப்படி வரி போடுவதன் காரணமாக வேறு மாநிலங்களுக்கு வியாபாரம் போய்விடுமோ என்று கூறினார்கள். அந்த அச்சத்தின் காரணமாகத்தான் வேறு மாநிலங்களில் எந்த முறையில் வரி போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை கணக்கில் கொண்டுதான் அதைக் குறைத்திருக்கிறோம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நினைவு படுத்துகிறேன். இந்தியக் கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கூட வரியை கடுமையாக எதிர்ப் பதாகச் சொன்னார். அதற்கு நண்பர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் தக்க பதிலை அளித்தார்கள். திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் வரி விதிப்பைப் பற்றிப் பேசினார்கள். அவர் விற்பனை வரியைப்பற்றிப் பேசியிருப்பதைச் சொல்கிறேன்.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1971 ஜூன் 28]

‘வரி விதிப்புகளை எடுத்துக்கொண்டால், இதை யாரும் ஆட்சேபிக்க முடியாது. விற்பனை வரி 3 சதத்திலிருந்து 3½ சதமாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். பத்து ரூபாய்க்கு சாமான்கள் வாங்கினால் அதற்கு வரியாக 30 காசாக இருந்ததை 35 காசாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். மக்களின் நலனைக் காப்பதற்காக 5 காசுதான் கூடுதலாகக் கொடுக்க வேண்டும். வரிகளே கொடுக்காமல் பல்வேறு காரியங்களை அரசாங்கம் செய்ய முடியும் என்று நாட்டு மக்கள் எண்ணவில்லை”

என்று குறிப்பிட்டார்கள். திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் பேசியதை நான் நினைவுபடுத்துகிறேன். ஆனால் இந்த வரி உயர்வைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு வியாபாரிகள் அதிக லாபம் பெறலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தால் அவர்கள் மீது கட்டாயம் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். வியாபாரிகள் இந்த வரி உயர்வைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அதிக லாபம் பெற முயற்சி செய்தால், அவர்கள் மீது கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்க மாட்டோம் என்ற உத்தரவாதத்தை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, விற்பனை வரி அதிகமான சுமையாக இருக்க முடியாது. அரசாங்கத்தின் நிதி வாயில்களைப் பெருக்குவதற்காகத்தான் செய்கிறோம். வேறு ஒன்றும் இல்லை. ஏராளமான முன்னேற்றங்களைச் செய்கின்ற நேரத்தில் நமக்கு பணம் தேவைப் படுகிறது. வேறு தண்டச் செலவுக்காக அல்ல. நாட்டு மக்களுடைய வாழ்வுக்காகத்தான் இவைகளைச் செய்கிறோம் என்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் க்ளாரிபி கேஷன் சார், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த மணலி கந்தசாமி அவர்கள் வரியை அதிகரித்துப் பேசியிருக்கிறார் என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எதிர்த்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். எனவே, அந்தக் கட்சியினுடைய முடிவு மணலி கந்தசாமி அவர்கள் பேசியதா, அல்லது கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசியதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்தபடியாக, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தீர்மானம் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்படுகிறது.

பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 9/71) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டது.

1971 ஜூன் 28]

DR. H. V. HANDE : Sir, I press for a division.

(மணியடிக்கப்பட்டு, உறுப்பினர்கள் இருக்கைகளில் அமர்ந்த பின்னர்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிப்போர் எழுந்து நிற்க வேண்டும்.

(ஆதரிப்போர் எழுந்து நின்றனர்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்ப்போர் எழுந்து நிற்க வேண்டும்.

(எதிர்ப்போர் எழுந்து நின்றனர்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நடுநிலைமை வகிப்பவர்கள் எழுந்து நிற்க வேண்டும்.

(நடுநிலைமை வகிக்கும் உறுப்பினர்கள் எழுந்து நின்றனர்).

இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிப்போர் 110, தீர்மானத்தை எதிர்ப்போர் 16, நடுநிலைமை வகிப்பவர்கள் 4, ஆகவே, ஆதரிப்போர் அதிகமாக இருப்பதால் தீர்மானம் நிறைவேறியது என அறிவிக்கின்றேன்.

பின்னர், சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியான ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

Clauses 2 to 4 were put and carried.

Clause 1, the Preamble and the Long Title were put and carried.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 9/1971) சட்டமாக ஆக்கப்பட வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, சட்டமுன்வடிவு, சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

5. அறிவிப்பு

தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (வெளியேற்றப் படுதலிலிருந்து பாதுகாத்தல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாத்தல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவை (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 11/1971) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

[Thiru P. U. Shanmugam] [1971 ஜூன் 28]

4. அரசினர் சட்ட முன் வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபேகதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படுதலிலிருந்து பாதுகாத்தல்) திருத்த சட்ட முன் வடிவு (ச. பே. சட்டமுன் வடிவு எண் 11/1971).

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : Speaker, Sir, I beg to move that the Tamil Nadu Occupants of Kudiyruppu (Protection from Eviction) Amendment Bill, published in the Tamil Nadu Government Gazette Extraordinary, dated the 25th June 1971 (Legislative Assembly Bill 11 of 1971), be taken into consideration.

Under section 3 (1) of the Tamil Nadu Occupants of Kudiyruppu (Protection from Eviction) Act, 1961 (Tamil Nadu Act 38 of 1961), no person occupying any kudiyruppu on the 31st March 1959, can be evicted from such kudiyruppu except in accordance with the provisions of that Act. Section 4 of the said Act gives a right of restoration to persons who were occupying the kudiyruppu on the 31st March, 1959 and who were evicted from such kudiyruppu after that date, but before the 29th November 1961 and also to persons who were in occupation of the kudiyruppu on the 31st March 1959 and who were evicted after the 29th November 1961. The Government, after careful consideration, have decided that the right to protection from eviction should be given to all persons who were occupying the kudiyruppu, irrespective of the date of such occupation. It has also been decided that the right of restoration should be given to any person who was evicted from such kudiyruppu on or after the 1st February 1969, but before the date of the publication of the proposed legislation in the *Tamil Nadu Government Gazette* or who is evicted from such kudiyruppu after the date of such publication. The existing right of restoration given to persons who were occupying the kudiyruppu on the 31st March 1959 and who were evicted subsequently is also retained. Provision has also been made in the Bill empowering the Government to make rules for the preparation of the record of persons occupying kudiyruppu and also for appeal and revision.

The Supreme Court in *Messrs. Jalan Trading Company vs. Mill Mazdoor Sabha* (1967 I.S. C.J. 189) has observed that the power to remove any doubt or difficulty by altering the provisions of the Act would in substance amount to exercise of legislative authority and that it cannot be delegated to an executive authority. It is, therefore, proposed to avail of this opportunity to omit section 13 of the Act which gives power to the Government to remove any difficulty which arises in giving effect to the provisions of the Act by issuing orders thereunder, and also to make consequential amendments to section 14 of the Act.

Sir, I commend the motion for the acceptance of the House.

1971 ஜூன் 28]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், இந்த மசோதாதை நான் முழுமனதோடு வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில், ஒருசில திருத்தங்களை நான் ஏற்கனவே கொடுத்திருக்கிறேன். அது வரும்பொழுது அதை நான் பிரேரேபிக்கிறேன் என்று சொல்லி விட்டு, எனக்கு ஏற்பட்ட சில சந்தேகங்களைப் பதில் சொல்லும்பொழுது தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 1961-ஆம் வருஷம் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டத்திலே ஒன்றாவது செக்ஷன்படி பார்த்தால், மூன்றாவது பிரிவின்படி என்று

‘It shall remain in force for a period of three years.’

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மசோதாவானது 1959-ம் ஆண்டுக் காலத்திலே குடியிருப்பில் இருந்தவர்களுக்கெல்லாம் பாதுகாப்புக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட சட்டம். அந்தச் சட்டமானது மூன்றாண்டுக் காலம் தொடர்ந்து அமலிலிருக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இந்த ஆண்டு நிறைவேற்றப்படக்கூடிய திருத்த மதோசாவில் அதைப்பற்றி எதுவும் சொல்லாமல் விடப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு ஏற்படுகின்ற ஐயப்பாடு என்னவென்றால், இந்தத் திருத்த மசோதாவானது அமலுக்கு வந்த பிறகும் மூன்றாண்டுக் காலத்திற்குப்பிறகு இதைத் திருத்த வேண்டிய அவசியம் இருக்குமா என்பது அப்படியானால் ஐயத்திற்கிடமில்லாமல் இது நிரந்தரமான சட்டமாக்க வேண்டுமென்று முதன்முதலில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக இம்மாதிரியாக நாடு பூராவிலும் ஏற்கெனவே பட்ஜெட் உரையிலே நிதியமைச்சராகயிருக்கும் முதலமைச்சரவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்திலிருக்கும் குடியிருப்புதாரர்களுக்கு, குறிப்பாக, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும் என்று மட்டுமல்லாமல், அது சொந்தமாக்கப்படும் என்றும் சொன்னார்கள். அதன் ஒரு பகுதியாக இதைப் பார்க்கும் பொழுது இம்மாதிரி குடியிருப்புகளெல்லாம் அவர்களுக்கு நிரந்தரமாக ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும். ஒரிரண்டு சம்பவங்களை நான் குறிப்பிடலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

மதுரையிலே தெற்குவாசல் என்ற ஒரு பகுதியிலே 40 ஆண்டுக் காலமாக 100 ஹரிஜனங்கள் குடியிருந்துகொண்டு வருகிறார்கள். அந்த இடத்திற்கு மனைவாடகை கட்டிக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அந்த இடமானது இரண்டு பேருக்குச் சொந்தமானது. யாரும் அதைப் பயன்படுத்துவது கிடையாது. ஆனால் இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்பு அதைவிட்டு வெளியேற வேண்டுமென்று அடாபிடியாகச் சொல்லி சில காரியங்களைச் செய்தார்கள். ஜில்லா கலெக்டர் தலையிட்டு மீண்டும் இருக்கும் நிலை ஏற்பட்டது. அதனால் அவர்கள் பயந்துகொண்டு குடியிருக்கும் நிலை இருக்கிறது. அவர்கள் பயமில்லாமல் குடியிருக்க இது வசதி செய்யும் என்று நான் இந்த மசோதாவை மீண்டும் பாராட்டுகிறேன்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 ஜூன் 28]

அடுத்தபடியாக, 4-வது கிளாசிலே 4-வது பிரிவிலே சொல்லப் பட்டிருக்கும் விஷயத்தைப்பற்றியுள்ள சந்தேகத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

'If any person occupying any kudiyruppu, to whom sub-section (1) does not apply, has been evicted from such kudiyruppu on or after the 1st February 1969, but before the date of the publication of the Tamil Nadu Occupants of Kudiyruppu (Protection from Eviction) Amendment Act, 1971 in the *Tamil Nadu Government Gazette*, or is evicted from such kudiyruppu after the date of such publication, he may, within a period of six months after the date of such publication or after the date of eviction, as the case may be, apply to the authorised officer within whose jurisdiction the kudiyruppu is situated in such form as may be prescribed for restoration to him of the possession of the kudiyruppu from which he was evicted, and to occupy it subject to the same terms and conditions, as far as may be, as were applicable to him on the date on which he was evicted.'

என்றிருக்கிறது. 'சேம் டேர்ம்ஸ் அண்ட் கண்டிஷன்ஸ்' என்று இருப்பதால் பல கோளாறுகள் ஏற்படும் என்று ஐயப்படுகிறேன். அவர்கள் மீண்டும் அந்த குடியிருப்பை ஆக்குப பண்ணியிருப்பது என்று சொல்லிவிட்டால் போதும். அதற்குமாறாக "சேம் டேர்ம்ஸ்" என்று சொன்னால், அதற்குப் பல வியாக்கியானங்களும், முன்பு என்ன இருந்தது என்ற கருத்துக்களும் வரும் என்பதால் அந்தப் பகுதி மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, "ரூல் மேக்கிங் பவர்ஸ்" கொடுத்திருக்கிறார்கள் 5-வது பிரிவின்படி 2-ஏயில்

'The Government may make rules providing for the preparation of record of persons occupying kudiyruppu.....'

என்றிருக்கிறது. ஏற்கனவே சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பைப்பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். எந்தவிதமான அதிகாரத்தையும் சபார்டினேட் லெஜிஸ்லேஷனுக்கோ அல்லது எக்ஸிக்யூட்டிவ் பவர்ஸ்க்கோ கொடுப்பது சரியல்ல, சட்டத்தின் அடிப்படையிலே இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இம்மாதிரி ரூல் மேக்கிங் பவர்ஸிலே கொஞ்சம் வழவழாத தன்மையிருந்தால் அது மீண்டும் சிக்கலை ஏற்படுத்தும் என்று ஐயப்படுகிறேன். ஆகவே நான் ஒரு திருத்தமாகவே கொடுத்திருக்கிறேன். அந்த ரூல் மேக்கிங் பவர்ஸை எப்படித் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால்

'Government may make rules for ensuring persons' occupation rights of kudiyruppu.'

என்று. அந்த சட்ட திட்டங்கள், விதிகள் எப்படியிருக்க வேண்டுமென்றால், அவர்களுக்குப் பாதகாப்பு கொடுக்கக்கூடிய முறையில் இருக்க வேண்டும். நான் கொஞ்சம் அதை விளக்கிச் சொல்கிறேன்.

1971 ஜூன் 28] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

இவர்கள் சொல்வதுபோல் ரெக்கார்ட் தயார் பண்ண வேண்டுமென்றால் இன்றைக்குக் குத்தகை விவசாயிகள் ரெக்கார்ட் பண்ணிய கதையாகத்தான் முடியும். பல ஆண்டுகளாகக் குத்தகை விவசாயிகளாகயிருப்பவர்கள் அங்கேயுள்ளவர்களுக்குத் தெரியும், மக்களுக்கும் தெரியும். பன்னெடுங்காலமாக குத்தகை விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். குத்தகை விவசாயிகளாகயிருப்பவர்கள் ஏதோ எழுத்து மூலம் பதிவு செய்யவில்லை என்பதால் வெளியேற்றப் படுகிறார்கள். அப்படி வெளியேற்றப்படுவது மட்டுமல்ல, அவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டதன் காரணமாக ஆயிரக்கணக்கான அப்பீல்கள் இன்றைக்கு ரெவின்யூ போர்டின் முன்னால் இருக்கிறது என்று ஏற்கனவே அறிவித்திருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக ஒரு அதிகாரி எப்படி ஆயிரக்கணக்கான, பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகளைப் பதிவு செய்யவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்? ஆகவே நான் அச்சப்படுவது என்னவென்றால் இம்மாதிரியான ரிக்கார்டுகளை தயார் பண்ண வேண்டுமென்றால் உடனடியாக குடியிருப்பவர்கள் ஒவ்வொருவரும் போய் மனுச் செய்து ரெக்கார்ட் பதிவு செய்வது என்றால் சாதாரண ஏழை விவசாயிகள், ஹரிஜன மக்கள் அவர்கள்தான் பெரும்பகுதி இந்தக் குடியிருப்புகளில் இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு அதிகக் கஷ்டமாகப் போகும். ஆகவே, அதிகாரியே சென்று அவருக்குத் திருப்தியாகயிருந்தால் அவர்தான் குடியிருப்புதாரர் என்று செய்ய வேண்டும். அந்த முறையில் பதிவு செய்ய வேண்டும். எனவே இன்னும் தெளிவாக

'Government may make Rules for enusing persons occupation rights of Kudiyruppu.'

என்று ஓரல் எவிடென்ஸ் மூலமாக, நேரடியாக விசாரிப்பதன் மூலம் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாகப் பார்த்தால் இந்த மசோதா வரவேற்கத்தக்க மசோதா. நாடு பூராவிலும் இன்றைக்கு ஏழைகள்—இந்த நகரம் உட்பட—பல இடங்களில், சர்க்காருக்குச் சொந்தமான புறம் போக்கு நிலங்களிலும், தனியாருக்குச் சொந்தமான, எந்தவித உபயோகத்திற்கும் இல்லாத இடங்களிலும் குடியிருப்புதாரர்களாக இருக்கிறார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் சினிமா கொட்டகை கட்டப் போகிறோம், வீடு கட்டப் போகிறோம் என்று பலவிதமான காரணங்களைச் சொல்லி அந்த ஏழை மக்களை வெளியேற்றுகிறார்கள். அப்படி வெளியேற்றப்படாமல் இருக்கும் அளவுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கும் இந்த மசோதா வரவேற்கத்தக்கது. இது நல்ல முறையில் அமலாவதற்கு நிரந்தமான சட்டமாக ஆக்கப்பட வேண்டும். அந்த மக்கள் இந்தச் சட்டத்தின் விதிமுறைகளை எல்லாம் தெரிந்தவர்களாக இருக்க முடியாது. அவர்கள் குறிப்பிட்ட காலத்தில் மனுச் செய்யவில்லை, எழுத்து மூலமாகக் கொடுக்கவில்லை என்ற காரணத்தால் புறக்கணிக்கப்படக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் இரண்டு அம்சங்களைக் குறிப்பிட்டேன். இந்த இரண்டு அம்சங்களையும் அரசினரே திருத்தமாக ஏற்றுக் கொண்டு வந்துவிட்டால்கூடச் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 ஜூன் 28]

இல்லாத போனாகூட அம்மாதிரி செய்யப்படும் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தால் உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, மீண்டும் ஒருமுறை இந்த மசோதாவை வரவேற்று முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவில் நல்ல அம்சங்கள் இருப்பதைப் பாராட்டி ஏழைகளின் குடியிருப்புக்குத் தகுந்த பாதுகாப்பு அளித்திருப்பதை மனப் பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். பொதுவாக ஏழை எளிய மக்களா குடியிருப்புக்காக அல்லல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, பெரும் நிலக்கிழார்கள் இருக்கும் இடத்தில் குடியிருப்புத் தகராறு அடிக்கடி ஏற்பட்டது. அது வேறுவிதமான முறையில் போலீசார் தலையிட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. கட்டாயமாக அவர்களை வெளியேற்றுகின்ற நிலைமை இருப்பதால் பல இடங்களிலே இந்த ஏழை மக்கள் சங்கடப்படுகிறார்கள்.

பொதுவாக இது ஒரு நிசந்தமான சட்டமாக இருக்க வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தை நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று எனக்கு முன்பு பேசிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் அவர்கள் வலியுறுத்திக் கூறினார்கள். நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்து காம்ப்ரஹென்சிவ் லேஜிஸ்லேஷன் கொண்டு வருவதாகப் பலமுறை இந்த மன்றத்தில் எடுத்துக் கூறினார்கள். அதே போன்று குடியிருப்புச் சட்டத்தையும் நிரந்தரமான சட்டமாக, உறுதியான சட்டமாகக் கொண்டு வந்து, ஏழை மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று கூற விரும்புகிறேன்.

இன்று வீடு இல்லாதவர்கள் எந்த வகுப்பைச் சார்ந்தவர்களானாலும் இருக்கக்கூடாது என்கிற நிலைமையைச் செய்ய வேண்டுமென்ற உறுதியை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். பிறருடைய சொத்திலே வீடு கட்டிக் கொண்டிருந்தாலும் அவர்களை யேற்றும் நிலை இருக்கக் கூடாது. சோஷலிசம் பேசுகின்ற நாம் அவர்களுக்கெல்லாம் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும். சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்கின்றவர்களுக்கு குடியிருப்பதற்கு வீடு கொடுப்பது அரசாங்கத்தின் தலையாய கடமை என்று உணர்ந்து, இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது பொருத்தமானது.

இன்னும் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. எரிக்கரையில் பலர் குடியிருக்கிறார்கள். சானல் கரையில் இருக்கிறார்கள். ரோடு மார்ஜினில் குடியிருக்கிறார்கள். எஸ்டேட் பகுதியின் ஓரத்தில் குடியிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தார்கள் ஒரு பக்கம் தொல்லை கொடுக்கிறார்கள், எஸ்டேட் உடைமையாளர்கள் மறுபக்கம் தொல்லை கொடுக்கிறார்கள். புறம் போக்கு நிலங்களில் இருப்பவர்களை எல்லாம் வெளியேற்ற எங்கள் ஜில்லாவில் பல இடங்களில் முயற்சி செய்கிறார்கள். இம்மாதிரி புறம்போக்கு நிலங்களில் குடியிருப்பவர்களை அங்கிருந்து அப்புறப்படுத்தினால் அவர்களுக்கு மாற்று இடங்கள் கொடுக்க

1971 ஜூன் 28] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கையை உடனடியாக எடுக்க வேண்டும். அதுவல்லாமல் எஸ்டேட் பகுதியில் வேறுவிதமான காரியங்கள் நடக்கிறது என்ற காரணத்தால், அதன் பக்கத்தில் இருக்கும் ஏழைகளைத் துன்புறுத்துவதும், போலீசை வைத்து மிரட்டுவதுமான காரியங்கள் நடக்கின்றன. குறிப்பாக, ஒரு பகுதியைச் சுட்டிக்காட்டுவது பொருத்தமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். தட்டைக்காரன்களும் என்ற பகுதி எங்கள் ஜில்லாவில் தோவானை தாலுகாவில் இருக்கிறது. அங்கு குடியிருந்த ஏழைகளை அப்புறப்படுத்திவிட்டு வசதி படைத்தவர்கள் பல இடங்களில் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு நல்ல கட்டடங்களைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்குப் போலீசாரும் உடந்தையாக இருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றிப் பலமுறை அதிகாரிகளிடம் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். இந்த மாதிரி சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தால் சமூகாயத்தில் பெரும் புரட்சி ஏற்பட்டுவிடுமோ என்ற ஐயப்பாடு எழுகிறது. பக்கத்தில் இருக்கும் எஸ்டேட் உடைமையாளர்கள் அருகாமையில் இருக்கும் புஞ்சை புறம்போக்குகளில் இருப்பவர்களை அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென்று தலைகீழ் அவர்களையும், எஸ்.பி. அவர்களையும் துன்பித் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி சம்பவங்கள் ஏற்படாமல் இருக்க ராஜ்யம் முழுவதும் நடவடிக்கை எடுக்கும் அளவில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். தஞ்சாவூரில் இருக்கும் பிரச்சினைக்கு ஒரு நல்ல, சமூகமான தீர்வு காணப்பட்டிருப்பதுபோல் எனைய பகுதி களுக்கும், வீடு இல்லாதவர்கள் பிறருடைய சொத்தில் குடியிருப்பவர்கள் இருப்பதால் அவர்களுக்கு நேர நிலம் இல்லாத நிலையில் அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். அரிசன சமூகத்தைச் சேர்ந்த பலரும் வீடு இல்லாத நிலையில் பிறருடைய சொத்தில் குடியமர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் தேர்தல் காலத்தில் அரசியல் தண்ணீரைட்டத்தோடு எல்லா அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் விரட்டும் தன்மையாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி சூழ்நிலை தவிர்க்கப்பட வேண்டும். ஐனநாயக மரபைச் சிறுநிடிக்க இந்த மாதிரி நிலைகளைத் தவிர்ப்பது நலமாக இருக்கும்.

ஒரு சிறப்பான சட்டத்தை, நிரந்தரமான சட்டத்தை விரைவில் கொண்டு வரவேண்டும். எப்படி ரெக்கார்டு ஆஃப் டெனன்சி ஆக்டு கொண்டு வரப்பட்டதோ, அதே மாதிரி இந்த மாதிரிக் குடியிருப்பு பற்றி சர்வே நடத்தி அதற்கு வேண்டிய விதிமுறைகளை அமைப்பது பொருத்தமாக இருக்கும். பிறருடைய சொத்தில் குடியிருப்பவர்களுடைய சென்சஸ் கணக்கை உடனடியாக எடுக்க அரசாங்கம் வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு. என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் 1959-ம் ஆண்டுக்கு முன்னால் குடி

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1971 ஜூன் 28]

யிருந்தவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட பாதுகாப்பை அதன் பிறகு வேறு இடங்களில் குடியிருப்பவர்களுக்கும் தொடர்ந்து அளிக்க வேண்டுமென்ற கருத்திலே இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். நம் நாட்டில் எந்த விதமான சொத்தும் இல்லாத நிலையில் இருக்கிற மக்களுக்குக் குடியிருப்பு இடத்தையாவது கொடுத்தாக வேண்டுமென்ற கருத்தை அரசாங்கம் ஒப்புக் கொண்டிருப்பதற்கேற்ப இந்த மசோதா அதற்கு உறுதுணையாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

சாதாரணமாக, மனைக்கட்டுகள் என்று குறிப்பிடப்படுகிற இடங்களில் இருக்கிறவர்களைப் பாதுகாப்பதோடு கூட, தஞ்சை மாவட்டத்தில் கீழத் தஞ்சைப் பகுதி நிலைமையை விட மேலத் தஞ்சை நிலைமையைச் சற்றுக் கூர்ந்து பார்க்க வேண்டும். மேலத் தஞ்சைப் பகுதியில் தோப்புகள் அதிகம். தென்னத் தோட்டங்கள், மாந்தோட்டங்கள், பலத் தோட்டங்கள் அதிகமாக இருப்பதால் அந்தத் தோட்டங்களில் குடியிருப்பவர்களுக்கும் இந்தப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட வேண்டியது அவசியம். தோப்புகளுக்குச் சொந்தக்காரர்கள், தோட்டங்களுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் அங்கிருக்கும் குடியிருப்புதாரர்களை, குடியிருக்கின்ற நிலமற்ற விவசாயிகளை, தோப்புக்குக் காவற்காரர்களாக நாங்கள் விடுகட்டி வைத்திருக்கிறோம் என்ற வாதத்தைப் பல இடங்களிலே கூறிக் கொண்டு வருகிறார்கள். உண்மையான காவற்காரர்களாக நியமிக்கப்பட்டு குடியிருப்புகளில் இருக்கிறார்கள் என்ற கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுவோமானாலும் அவர்களைக் குடியிருப்பில் இருந்து அகற்றாமல் இருப்பதற்கு இந்தச் சட்டம் பயன்படும் வகையில் இருக்க வேண்டும். குடியிருப்பது எந்த இடமாக இருந்தாலும் தோப்பாக இருந்தாலும், தோட்டமாக இருந்தாலும் அவர்களை வெளியேற்றக் கூடாது என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள்.

அடுத்து, சர்க்கார் விதி மூலம் குடியிருப்புத் தகராறுகள் எங்கெங்கு இருக்கின்றன என்ற தகவலைச் சேகரிக்க விதி ஏற்படுத்திக் கொள்ள மசோதாவில் அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்னால் பேசிய கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள்—விவசாயிகள் தாங்களாக மனுக் கொடுத்து தங்களைப் பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டுமென்ற முறை இருந்தால் புரியாதவர்கள், படிக்காதவர்கள், சாதாரண மக்களுக்கு ரொம்பச் சிரமம் ஏற்படும் என்று கூறினார்கள்.

உண்மையில் அவர்கள் மனுக்கொடுத்து, அவர்களே பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டுமென்பது சிரமமாக இருக்கலாம். அதே நேரத்தில் அதிகாரிகள் சென்று அவர்களாகவே குடியிருப்பை பதிவு செய்கிறபோது உண்மையாகவே பதிவு செய்யப்படுமா என்பதை உணர முடியாது. ஆகவே, அதிகாரிகள் பதிவு செய்கிற போது, பதிவு ரிஜிஸ்டரில் பதிவு செய்தபடி இருந்தாலும், அதிலே சில பேரை விட்டு விட்டால் சேர்த்துக்கொள்ள வழி இருக்கிறதா?

1971 ஜூன் 28] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அதிகாரிகள் மட்டும் அவ்வளவு எத்தமாக எடுத்து விடுவார்கள் என்று குறிப்பிட முடியாது. மனுக்கொடுத்து பதிவு செய்து கொள்வதை விட, அதிகாரிகள் எங்கெங்கு பதிவு செய்து இருக்கிறார்களோ, அந்தப் பதிவை பப்ளிகேஷன் செய்கிறபோது, அந்தப் பதிவில் வராதவர்களின் பெயரை சேர்த்துக்கொள்ள முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதை முன்னோடியாக வைத்து நாட்டிலுள்ள எல்லா மக்களுக்கும் குடியிருக்க வசதி செய்து தர முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தனியார் இடங்களில் என்று இல்லாமல் சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களில் இருப்பவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும். பல இடங்களில் சர்க்கார் நிலங்களில் குடியிருப்பவர்களை வெளியேற்றும் முயற்சி நடைபெற்று வருகிறது. அதாவது கம்யூனல் புறம்போக்கு சமுதாயத்திற்கு மிக மிக அவசியமாக தேவைப்படுகிற சர்க்கார் புறம்போக்கு தனியார், மற்ற இடங்களில் இருப்பவர்களுக்கு அந்த உரிமை கொடுக்கவேண்டும். மத்திய அரசு, மாநில அரசு புறம்போக்கு நிலங்களில் இருப்பவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். அதற்கு இந்த மசோதாவில் வழி வகைசெய்யவேண்டுமென்றும், அதற்கான வகையில் விதிமுறைகள் இயற்றப்படவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எல்லா மக்களுக்கும் சீக்கிரமாக மனைக்கட்டு கிடைக்க வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. ஏ. வகாப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தக் குடியிருப்பு மசோதாவை என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்.

இது ஏழை மக்களுக்கு உதவுக்கூடிய நல்ல திட்டங்கள் கொண்ட ஒரு மசோதா என்பதாலும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த நாட்டிலே உள்ள மக்களுக்கு உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, இருக்க இடம் என்று கூறிய அடிப்படை தத்துவத்தை வைத்து, இந்த நாட்டிலுள்ள ஏழை மக்களுக்கு உதவ வேண்டுமென்ற அடிப்படையில், ஏழை மக்கள் குடியிருக்கும் இடங்களை அவர்களுக்கு சொந்தமாக்கித் தரும் திட்டம் என்பதாலும், இதை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். இதை ஏழை எளிய மக்கள் எல்லோரும் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கக்கூடிய ஒரு திட்டம் என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான நிலங்களில் குடியுள்ளவர்களுக்கு, அந்த நிலங்கள் புரான உரிமையாக்கப்படவேண்டுமென்பதில் சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. ஹைவேஸ் ரோடுகளுக்குப் பக்கத்தில் நிறைய புறம்போக்கு இருக்கிறது. இந்த இடத்தில் குடியிருப்பவர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். ஹைவேஸ் இலாகா இதற்கு ஆட்சேபணை செய்கிறது. இந்த இடங்களில் நூற்றுக்கணக்கான குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. உதாரணத்திற்காக, வந்தவாசி, ராணிப்பேட்டை போன்ற இடங்களில்

[திரு. கே. ஏ. வகாப்]

[1971 ஜூன் 28]

குடியிருப்பவர்களுக்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்து தரப்படாத நிலையிலிருக்கிறது. இவற்றை கவனத்தில் கொண்டு, உண்மையிலேயே ஏழை மக்களுக்கு, அவர்கள் நிம்மதியாக வாழ்கிற அளவுக்கு பயன்படும் விதத்தில் இதை ஆக்கித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, இந்த குடியிருப்பு சம்பந்தமாக இந்து அற நிலையங்கள், முஸ்லீம் அறநிலையங்கள் அதற்கு சம்மந்தப்பட்ட சொத்துக்களில் ஈடுபடுகிறபோது அவர்களை கலந்து ஆலோசித்து அதை தீர்க்கமான முறையில், நல்ல முறையில் அவர்களின் கருத்துக்களைக் கேட்டு, அதை ஏழை எளிய மக்களுக்கு கிடைக்கச் செய்யவேண்டுமென்று கூறி, மறுபடியும் இது ஏழைகளை வாழ வைக்கும் திட்டம் என்று கூறி அமைகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, பேசிய அங்கத்தினர்கள் அத்தனை பேரும் இந்த மசோதாவை வரவேற்றுப் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றுவதில் யாருக்கும் வருத்தம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால், அதே நேரத்தில் இந்தச் சட்டத்தை அமுல் செய்வதில் ஏற்படுகிற சில சிக்கல்கள் பற்றி பலர் கவலை தெரிவித்தார்கள். அவற்றை அரசாங்கம் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு அதற்கான விதி முறைகள் இயற்றும்போது செயல்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தச் சட்டம் 1970-ம் ஆண்டிலேயே கடந்து விட்டது என்று சொன்னார்கள். 1973-ம் ஆண்டு வரையில் நீட்டி ஏற்கனவே சட்டம் நிறைவேற்றி இருக்கிறோம். இது தற்காலிக சட்டமாக இருக்கிறதே, நிரந்தரச் சட்டமாக ஆகாதா என்று இந்திய கம்யூனியஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. தங்கமணி அவர்கள் கேட்டார்கள். நிரந்தரமான சட்டமாக இதை ஏன் கொண்டுவரவில்லையென்றால், தொடர்ந்து இன்னொரு சட்டம் கொண்டு வர இருக்கிறோம். குடியிருப்பு மனைகளை சொந்தமாக்கிக் கொள்வதற்கு இந்த கூட்டத் தொடரிலே ஒரு சட்டம் கொண்டு வர இருக்கிறோம். அந்தச் சட்டம் கொண்டு வருகிறபோது, அந்த அரசாங்க மசோதா வருகிற நேரத்திலே அதிலே மாறுபட்ட கருத்து இருக்குமானால் அது பற்றியோசிக்கலாம், ஆனால் இந்த மசோதாவானது இப்போது குடியிருப்பவர்களை வெளியேற்றப்படாமல் தடுப்பதற்காக, அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்காக கொண்டு வரப்பட்டதாகும்.

அரசாங்க நிலங்கள் குடியிருப்பு மனைகள் அல்ல என்று முடிவான பிறகு அப்பீல் செய்வதற்கோ, ரிவிஷன் பெடிஷன் போடுவதற்கோ விதிகளில் இடம் வைத்து இருக்கிறோம். அரசாங்க நிலங்களில் இருப்பவர்கள் வெளியேற்றப்படாமல் தடுக்கவேண்டுமென்று கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. அதிலே கொஞ்சம் கஷ்டம் இருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கு தேவையான நிலம் என்று

1971 ஜூன் 28] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

இருக்கும்போது, அதைக்கொண்டு போய் அடமானம் செய்வதற்கோ, சொந்தமாக ஆக்கிக் கொள்வதற்கோ சரியாக இருக்காது.

அற நிலையங்களைப் பற்றிச் சொல்கிறபோது, அது ஹிந்து அறநிலையமாக இருந்தாலும் சரி, முஸ்லிம்கள் அறநிலையமாக இருந்தாலும் சரி, தனியார் நிலங்களாக இருந்தாலும் சரி, யாருடைய நிலமாக இருந்தாலும் ஒரே விதியின் கீழ் தான் கொண்டு வரமுடியும். ஏழைகளுக்கு அந்த நிலத்தை சொந்தமாக்கித் தருவதில் எந்தவிதமான பாரபட்சமும் காட்டுவதற்கு இல்லை. குடியிருக்கும் நிலத்திலிருந்து ஏழைமக்கள் வெளியேற்றப் படாமல் பாதுகாக்கும் வகையில் தான் இந்த திட்டம் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். இந்தச் சட்டத்திலே கருத்து மாறுபாடு இருக்க நியாயமல்லாத காரணத்தால் இந்த மசோதாவை சட்டமாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாத்தல்) திருத்த சட்ட முன் வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1971) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்டமுன்வடிவு, பிரிவுவாரியான ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

MR. SPEAKER : The question is :—

‘That Clause 3 do stand part of the Bill’

THIRU K. T. K. THANGAMANI : Sir, I move the following amendment :—

“In sub-clause (2) of Clause 3, delete the last three lines, namey “ and to occupy it subject to the same terms and conditions, as far as may be, as were applicable to him on the date on which he was evicted.”

The amendment was duly seconded.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இந்தத் திருத்தத்தின் நோக்கம் ஏற்கனவே வெளியேற்றப்பட்டவர்களை மீண்டும் அதே குடியிருப்பில் கொண்டு வரவேண்டுமென்று. புதிதாக இந்தத் திருத்தம் சொல்கிற இந்த அம்சம் ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்கது. இதில் இந்த கடைசிப் பகுதியை நாம் சேர்த்து விட்டால், பின்னாடி, ஏதாவது சிக்கல் ஏற்படும், என்ற காரணத்தால் தான்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 ஜூன் 28]

"he may be restored to the possession of kudiyruppu from which he was evicted"

எந்த இடத்திலிருந்து அவர் வெளியேற்றப்பட்டாரோ, அந்த இடத்தை மீண்டும் அவருக்குக் கொடுத்து விடவேண்டுமென்று நிலையில் நிறுத்தி விட்டால் போதும். அதற்கு பின்னால், முன்பு அவர் எப்படி இருந்தார் என்பது போன்ற விஷயங்களைப் பரிசீலித்து அந்த அடிப்படையில் இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், அது நீடித்து சிக்கல் உண்டாக்கிவிடும் என்ற காரணத்தால் அந்தப் பகுதியை எடுத்துவிடலாம் என்று நான் திருத்தம் கொண்டு வந்து இருக்கிறேன். பொதுவாக இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வந்து இருக்கக்கூடிய 3-வது கிளாசில் கருத்து வேறுபாடு இல்லை என்றாலும், இந்தப் பகுதி இல்லாமல் இருந்தாலும் எந்த நோக்கம் நாம் கொண்டிருக்கிறோமோ அந்த நோக்கம் நிறைவேற்றப் படுகிறது என்பதால்தான் இந்தத் திருத்தம் கொடுத்தேன். இதை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவிக்கிறேன். இந்தச் சட்ட முன்வடிவு ஏழைகளின் நன்மைக்காகத்தான் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இவையெல்லாம் விதிகள் வகுக்கும்போது கவனத்தில் கொள்ளப்படும்.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member Thiru Thangamani pressing his amendment?

THIRU K. T. K. THANGAMANI : No, Sir.

The amendment was by leave withdrawn.

Clause 3 was put and carried.

Clause 4, was put and carried.

பிரிவு-5

MR. SPEAKER : The question is—

'That Clause 5 do stand part of the Bill'.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : Sir, I move the following amendment :

'Recast the proposed sub-section (2-A) as follows :—

"(2-A) Government may make rules for ensuring persons' occupation rights of kudiyruppu".

ஏற்கனவே இருக்கக்கூடியது என்னவென்றால்

'The Government may make rules providing for the preparation of record of persons' occupying kudiyruppu. Such rules may also provide for appeal and revision'

The amendment was duly seconded

1971 ஜூன் 28]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இது எழுத்தில் பார்ப்பதற்கு உதவியாக இருக்கிறது. ஏற்கெனவே சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பை மனத்தில் வைத்துக் கொண்டு சட்டத்திலே தெளிவாகக் கொண்டு வரவேண்டும்; அவர்களுக்கு நிரந்தரமான 'ஆக்யுபேஷன் ரைட்', குடியிருந்தார்கள் என்கிற உரிமை உறுதிப்படுத்தப் பட்டால் போதும். அந்த அடிப்படையில் விதிகள் கொண்டு வரலாம். ஆனால் விதிகளிலேயே 'ரெகார்ட்' தயார் செய்ய வேண்டும், இன்னின்ன காரியங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று போட்டால், என்னுடைய அச்சம் நடைமுறையில், ஏற்கெனவே சூத்திரங்காரர்கள் சீட்டு இல்லாமல் வெளியேற்றப்படுவதும், ரெவின்யூ போர்ட்டில் ஆப்பிள் கள் வருவது போன்ற நிலைகள் இருக்கின்றன. Such rules may provide for appeals and revision ஆகவே, இலகுவான முறையில் ஏற்கெனவே குடியிருப்பவர்களுக்கு மீண்டும் இடம் கொடுக்கும் உத்தரவாதம் இருந்தால் போதும். நீடித்த விடுவோமானால், உதவியாக இருக்காதோ என்கிற பயம். ஆகவே சுருக்கமாக இருந்தால் போதும் என்று சொல்கிறேன். ஆகவே, இந்தத் திருத்தத் தைக் கொண்டு வருகிறேன். பிரிவின அடிப்படை நோக்கத்திற்கு விரோதம் இல்லை என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, 61ம் ஆண்டு நில உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டு வந்த போது பல நிலச் சுவாந்தார்கள், குடியிருந்த விவசாயிகளை வெளியேற்ற முன்வந்தார்கள். அப்பொழுது இடைக்காலச் சட்டமாகக் கொண்டு வரப் பட்டது இது. இதற்கு ஆண்டுதோறும் 'லைப் எக்ஸ்டென்ட்' செய்து கொண்டு வந்தோம். இப்பொழுது அதை நிரந்தரமாக ஆக்க வேண்டும் என்று செய்யப்படுகிறது. இந்த மசோதா 59-க்குப் பின்னால் இருந்தாலும் சரி அவர்களை நிரந்தரமாக வெளியேற்றக் கூடாது என்பதுதான் மசோதாவின் பொருள். விதியைப் பற்றி அங்கத்தினர் சொன்னார்கள். விதி போட்டிருப்பது இந்த மசோதாவிற்கு ஏற்ற முறையில், எப்படி குடியிருப்பவர்கள் என்பதற்கு ஆதாரம் காட்ட வேண்டும் என்று செய்யப் படுகிறது. ஆகவே, ரெகார்ட் ஆப் டெனன்சி, உழப்பவர்களுக்குக் கொண்டு வந்ததுபோல் குடியிருப்பவர்களுக்கும் செய்கிறோம். இது ஒரு 'எனேப்ளிங் ப்ரொவிஷன்'. நிறைவேற்றினாலும் நிறைவேற்றலாம். நிறைவேற்றமலும் இருக்கலாம். அப்பீல் பற்றிச் சொன்னார்கள். அப்பீல் போடாமல் விட்டால் இந்தச் சட்டம் செல்லாமல் போகும். நிரந்தரமாக ஆக்க விதிகளில் அதிகாரம் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று திருத்தம் சொல்லுகிறது. அது சட்டத்திற்கு முரண்பட்ட திருத்தம். அதை டெலிகேட் பவர்ஸில் கொடுக்க முடியாது. அதைப் பற்றித்தான் கொஞ்ச நேரத்திற்கு முன்னால் வாதாடினார்கள். இது சட்டத்திற்கு முரண்பட்ட திருத்தம். ஆனால், இதைக் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய நல்லெண்ணத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டு, பின்னால் குடியிருப்பை நிரந்தர மாக்கச் சட்டம் வருவதால், இந்தத் திருத்தம் தேவையில்லை, திருத்தத்தின் பலன் கிடைக்காது. இது எனேப்ளிங் ப்ரொவிஷன்

[திரு. செ. மாதவன்]

[1971 ஜூன் 28]

தான், ஏழைக் குடியிருப்பவர்களுக்கு நன்மை செய்யக் கூடியது, அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு ஏற்படாது என்பதால் திருத்தம் தேவையில்லை என்று தெரிவிக்கிறேன்.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 5 was put and carried.

Clause 1, the Preamble and the Long Title were put and carried.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM: Sir, I move.

“That the Tamil Nadu Occupants of Kudiyruppu (Protection from Eviction) Amendment Bill, 1971 (L.A. Bill No. 11 of 1971) be passed.

MR. SPEAKER: The question is:—

“That the Tamil Nadu Occupants of Kudiyruppu (Protection from Eviction) Amendment Bill, 1971 (L.A. Bill No. 11 of 1971) be passed.

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

(5) அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) 1971-ம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சி சட்டமுன்வடிவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவைக்கு ஒரு அறிவிப்பு. 1971-ம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சி சட்டமுன்வடிவை (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 10/1971) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள ஆளுநர் தன் இசைவைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

(4) அரசினர் சட்டமுன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) 1971-ம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சி சட்டமுன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 10/1971).

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1971-ம் ஆண்டைய மதுரை நகர மாநகராட்சி சட்ட முன்வடிவை @ பேரவை முன் வைப்பதில் பெருமையடைகிறேன். 1971-ம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சி சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 10/1971) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக, மதுரையை மாநகராட்சியாக்க வேண்டுமென்கிற முறையீடுகள் அரசின் கவனத்தைக் கவர்ந்து வந்துள்ளன. பன்னெடுங்காலமாகவே தமிழ்ப் புலமைக்கும், தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கும் உறைவிடமாக விளங்கிவந்த இந்நகர், வரலாற்றுச் சிறப்புடன் யாத்திரைத் தலமாகவும், சுற்றுலா

@ 1971-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 24-ம் தேதிய சிறப்பு தமிழ் நாடு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1971 ஜூன் 28] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இடமாகவும் பெருமை பெற்றுத் திகழ்கிறது. ஆண்டின் சில பகுதிகளில் இங்கு வந்துபோகும் நாலு இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்களை இந்நகரம் ஏற்கவேண்டியதாக இருக்கிறது; அன்றியும் விரைந்து தொழில் மயமாகியும் வருவதால் உயர்ந்த அளவிலான வாழ்வு வசதிகள் இந்நகர மக்களின் நியாயமான எதிர் பார்ப்பே யாகும். மேலும், மதுரை நகராட்சியை மாநகராட்சியாக உயர்த்த வேண்டும் என்று திரும்பப் திரும்ப வேண்டப்பட்டு வந்தது. அண்மையில் இந்நகரின் வருவாய் ரூ. 2 கோடியைக் கடந்துள்ளது. தற்போதைய கணக்கெடுப்பின்படி நகரின் மக்கள் தொகை 5.28 இலட்சமாகப் பெருகியிருக்கிறது. எனவே இந்நகரம் எல்லாவகையிலும் மாநகராட்சிக்குரிய தகுதியை எய்தியுள்ளதை அறிந்து அதற்குரிய காலம் கனிந்துள்ளதாக அரசு முடிவெடுத்தது. இக்காரணங்களால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 1971-72-க்குரிய இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டத்தைச் சட்டப் பேரவை முன் வைத்து 25-3-1971 அன்று பேசியபோது, மதுரை நகராட்சி 1-5-1971 முதல் மாநகராட்சியாக அமைக்கப்படுமென்று அறிவித்தார். மதுரை நகர மக்களின் விருப்பங்கள் நிறைவேற்றப் படுகிற வகையில் 27-4-1971 அன்று தமிழ்நாடு மேதகு ஆளுநர் அவர்களால் பிறப்பிக்கப்பட்ட மதுரை மாநகராட்சி அவசர சட்டம் (1971) வாயிலாக 1-5-1971 முதல் இந்நகராட்சி மாநகராட்சியாக மாற்றியமைக்கப்பட்டதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். சட்டப் பேரவையில் நிறைவேற்றப்படும் சட்டத்தின் வாயிலாக அவசரச் சட்டத்தை மாற்றிச் செய்ய இந்த சட்டமுன்வடிவு வழி செய்கிறது.

இந்நகராட்சியின் நிர்வாக அமைப்பு முறை சென்னை மாநகராட்சியின் நிர்வாக முறையைப் பெரும்பாலும் ஒட்டியதாகவே இருக்கும் என்பதைப் பேரவையின் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உற்றறியலாம். ஆயினும், உள்ளூர் நிலைமைகளுக்கேற்ப சில மாறுதல்களும் செய்யப்பட்டுள்ளன. திட்டங்களுக்கு நிதி வழங்குதல், ஒப்பந்தங்கள், ஒப்பந்தப் புள்ளிகளை ஒத்துக் கொள்ளுதல், ஒதுக்குதல், அசையும், அசையாச் சொத்துக்களைக் கையகப்படுத்துதல், விற்றல். அன்றன்றைய நிர்வாகத்தில் எழும் முக்கியமான செய்திகள் போன்ற உயிர்நாடியான செயல்களில் நகராட்சியாயிருந்த நாட்களை விட இப்போது மாநகராட்சியின் வெவ்வேறு நிர்வாகத் துறையினர்க்கு அதிக அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. நகராட்சியில் கிடைத்ததைவிடச் சிறந்த பலன்கள் கிடைக்கும் வண்ணம், நெடுங்காலமாக உணரப்பட்டு வந்த வாழ்க்கை வசதிகள் சிறந்த முறையில் செய்து தரப்படுவதை இஃது உறுதி செய்கிறது.

இந்தச் சட்டமுன்வடிவின் சிறப்பு கூறுபாடுகளை இப்போது நான் கோடிட்டு காட்ட விரும்புகிறேன். மாநகராட்சி மன்றம், நிலைக் குழுக்கள், ஆணையர் ஆகிய முத்திரத்தாரிடம் மாநகராட்சியின் நிர்வாகப் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்படுகின்றது. இப்போதைய மாநகராட்சியின் உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கை 48 ஆகவே

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1971 ஜூன் 28]

தொடர்ந்து இருக்கும். இவ்வெண்ணிக்கை 80 வரைக்கும் அவ்வப் போது அறிவிப்புகள் வாயிலாக அரசாங்கத்தால் மாற்றியமைக்கப்படலாம். அரிசனங்கள் மூவரும், பெண்களில் மூவரும் உறுப்பினர்களாக எக்காலத்திலும் மன்றத்தில் இருக்கவேண்டும். அதற்கு ஏற்றவகையில் தேவைப்படும் அளவிற்கு அரிசனங்களிலிருந்தும் பெண்களிலிருந்தும் கூட்டு உறுப்பினர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள வழிவகை செய்யப்பட்டுள்ளது. மன்ற உறுப்பினர்களின் பதவிக்காலம் மூன்று ஆண்டுகள். ஆயினும் அதனை ஓராண்டுக் காலம் கூட்டவோ குறைக்கவோ வழிவகையுண்டு.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

மாநகர் முதல்வரின் பதவிக்காலம் ஓராண்டு. மாநகர் முதல்வர் பொறுப்பிலிருந்து வெளியேறுபவர், மீண்டும் தேர்தலுக்கு நிற்கத் தகுதியுடையவர். எல்லா நிலை குழுக்களுக்கும், அத்துடன் வரி விதிப்பு, மேல் முறையீட்டுக் குழுக்களுக்கும் மாநகர் முதல்வர் அலுவல் முறையால் தலைவராக இருப்பார். இம்மாநகராட்சியின் முதல்வர், துணை முதல்வர், சென்னை மாநகராட்சியின் முதல்வர், துணை முதல்வர்க்குரிய தனிச் சிறப்புரிமைகளை உடையவராவார்.

ஒவ்வொன்றும் ஐந்து உறுப்பினர்களைக் கொண்டதாக ஆறு நிலைக் குழுக்கள் இருக்கும். அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் மாநகராட்சித் தொடர்பான குறிப்பிட்ட பணிகள் தரப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு நிலைக் குழுவுக்கும் அதன் உறுப்பினர்களிலிருந்து ஒருவர் தலைவராக அவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார். அவருடைய அலுவல் காலம் ஓராண்டு. நிலைக் குழுவின் தலைவர் பதவியிலிருந்து விலகுபவர் மறு தேர்தலில் அதே பதவிக்கு நிற்கத் தகுதியுடையவர் அல்லர். ஒரு நிலைக் குழுவில் உறுப்பினராக உள்ளவர் மற்ற எந்த நிலைக் குழுவிலும் உறுப்பினராக இருக்க இயலாது.

ஆணையரோடு, ஒரு துணை ஆணையரும், ஆணையரின் நேர்த் துணையாளரும் இருக்கலாம். மாநகராட்சியின் அலுவலர்கள் நான்கு வகையினராகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளனர். முதல் வகையினர் அரசாலும், இரண்டாம் வகையினர் அரசின் ஒப்புதலோடு மாநகராட்சி மன்றத்தாலும், மூன்று, நான்காம் வகையினர் மாநகராட்சியின் பணி நியமனக் குழுவாலும் அமர்த்தப்படுவர். சொத்து வரி பொதுக் காரியங்களுக்கென ஒரே வரியாக விதிக்கப்படும். வரி விதிப்பின் அளவு, கட்டடங்கள், நிலம் ஆகியவற்றுக்கு மாநகராட்சி மன்றம் குறிக்கும் ஆண்டு மதிப்பில் 15½ சதவீதத்துக்குக் குறையாமலும், 35 சதவீதத்துக்கு மேற்படாமலும் இருக்கும். விளம்பரங்கள் மீதும் மாநகராட்சி வரி விதிக்கலாம்.

இம்மாநகராட்சிக்குச் சாதாரணப் பொதுத் தேர்தல் நடைபெற்று, மன்றம் உரிய முறையில் அமைக்கப்படும் வரையிலும் மாநகராட்சியின் நிர்வாகம் தடையின்றி நடைபெறுவதற்கு ஏற்ற வகையில் இடைக்கால வழிவகைகள் இம்மசோதாவில் இடம்

1971 ஜூன் 28] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பெற்றிருப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறியலாம். நகர் மன்றத் தலைவரும், துணைத் தலைவரும், முறையே மாநகராட்சியின் முதல்வராகவும், துணை முதல்வராகவும் தொடர்ந்து இருப்பது இவ்விடைக்கால ஏற்பாட்டின் சிறப்புக் கூறுபாடாம்.

மதுரை நகர மாநகராட்சி அவசரச் சட்டம் 27—1—1971 அன்று பிறப்பிக்கப்பட்டது. சட்டப் பேரவை மூலம் இதற்கெனச் சட்டம் இயற்றப்படாவிட்டால் இந்த அவசரச் சட்டம் 1—8—1971 முதல் நடைமுறையில் இருக்கமுடியாது. ஆகவே, இம்மசோதா கொணரப் படுகிறது.

இச்சொற்களோடு, துணைத் தலைவர் அவர்களே, இம்மசோதா வினை அவையின் ஆய்வுக்கு வைக்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, I move my amendment—

“That the Madurai City Municipal Corporation Bill, 1971 L.A. Bill No. 10 of 1971 be referred to a Joint Select Committee consisting of . . . Members of both the Houses (Names to be furnished later)”.

The amendment was duly seconded.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : Sir, I move my amendment—

“The Madurai City Municipal Corporation Bill, 1971 (L.A. Bill No. 10 of 1971) be circulated for eliciting public opinion to be returned before the end of July 1971”.

THIRU S. ALAGARSAMY : I second the amendment.

DR. H. V. HANDE : Hon. Mr. Deputy Speaker, Sir. The purpose of my amendment is very clear, if we only just look at the size of the Bill that is before the House. This Bill consists of more than nearly 500 Clauses and if they are to be properly examined and revised, it may take at least a week's time for the Hon. Members to sit and discuss. Therefore, I suggest to the Hon. Chief Minister as also to the Hon. Minister concerned with this particular Bill that they should keep an open mind and see that an *ad hoc* Select Committee is created. Even in the course of this Session itself we have got four weeks' time and we can concurrently sit for a few days and then find out how different clauses will be perfectly in order or whether we can improve different clauses. Otherwise, if such a huge Bill were to be passed hurriedly within about an hour and a half or two, so many problems will arise. Even the people would be really surprised and people would be wondering how this Assembly passed it in such a hurry. Therefore, with all persuasiveness and emphasis at my command I would once again request the Hon. Minister and the Hon. Chief Minister to see that this Bill is referred to a Joint Select Committee.

[Dr. H. V. Hande]

[1971 ஜூன் 28]

Sir, I have been able to pick out a few salient points also with regard to different clauses of this Bill. Before I come to the Clauses I would also like to stress the fact that this Bill also was created in a great hurry. There was actually no need to bring an Ordinance immediately. There was no emergency necessitating the same. They could have waited till the Legislature met and discussed the Bill. What exactly prompted the Government to bring an Ordinance is a mystery to myself and the members and to the public also. Was there any emergency situation that arose in Madurai, whether it could not have waited till the Assembly met again? After all last time the Assembly was over on April 3rd or 4th and then two or three months later we are again meeting here. We could have taken it up now itself. But then it was made into an Ordinance. Once it is made into an Ordinance there is always the egalitarian theory that it has become an Ordinance, therefore it has to be passed and therefore we must rubber stamp it. It is the usual convention we have been seeing it for a number of years. This Government are trying to break conventions in several things. Why not they break the convention here at least? Why should the Government bring an Ordinance before the House, met?

I have got a number of points on various clauses. But I shall take up a few clauses and show how anomalous the clauses are and how irregular the clauses are. I will only take up a few clauses, even though I can take up a number of Clauses. But without consuming much time of the House, I will take up a few clauses.

Clause 12—I would request the Hon. Minister to open the book and see Clause 12. Clause 12 clearly says—

“The Government may, at any time, withdraw the Commissioner from office and shall do so if such withdrawal is recommended by a resolution of the council passed at a special meeting called for the purpose and supported by the votes of such number of councillors as shall constitute not less than two-thirds of the sanctioned strength of the Council”.

What does it mean? It means this. For instance, let us take the Corporation of Madras. If two-thirds of members, if about 60 or 70 members of the Corporation pass a resolution that the Commissioner of the Corporation should be removed from office, then what would happen? The Government are forced to take him away. We have seen that in several instances the Government themselves have given strict instructions to the Commissioner to override some times certain considerations which the Councillors ask the Commissioner to give or not to pay heed to them. The Government, on several occasions, have clearly told the Commissioner “you be strict, you adhere to the rules, you go ahead,

1971 ஜூன் 28]

[Dr. H. V. Hande]

we are behind you, do not have fear". In that manner the Government have told the Commissioner several times. But according to this Clause, supposing there is a Commissioner who is very strict—for argument's sake I am saying—it is inconvenient to the members of the Council because the Government themselves also have asked him to be strict, in such cases there is a possibility of these members meeting and then passing a resolution and sending it to the Government and the Commissioner will be removed. Therefore, I do not agree that such powers should be vested with the Council. It will be dangerous. Political considerations and party feelings will play a decisive role. Even now it is not too late. I do not know why exactly they should depart from the original Bill. In the Original Bill, the Clause was not there. Now the Clause is here and what made them put the Clause. I would like to know the secrets or the working of the mind of the Government.

Then I come to Clause 57. It is a huge Clause dealing with disqualification of councillors. "Subject to the provisions of Section 60, a councillor shall cease to hold office as such if he— (a) is sentenced—it goes on like that. They go on listing a number of disqualifications. But then under sub-clause (2) of clause 57—page 233 below the 20th line of the Bill—says.

"Notwithstanding anything contained in clause (a) of subsection (1), the Government may direct that such sentence shall not operate as a disqualification."

Supposing a person is disqualified because of certain rules under this Act itself; then the Government can bring in another rule saying that they will not apply for this man. In other words, if a particular person is wanted very much by the Government, if he is a blue-eyed boy of the Government, the Government can say that it shall not operate as a disqualification. This is a dangerous provision. I would request every hon. Member to give serious consideration to this provision.

The Government may by a blanket order say that that does not apply to a particular member and that means that there is no security. Also there may be a invidious distinction made between one member and another member. That is the reason why I have brought this aspect of the matter to the attention of the Hon. Minister. These are some of the reasons which prompted me to request the Hon. Minister to give us an opportunity to speak across the table and discuss the Bill in the Select Committee. In fact, last time I successfully persuaded the Hon. Minister for Health for referring the Town and Country Planning Bill to the Select Committee and I was grateful to him for that. Under the chairmanship of the Hon. Minister for Health, the Select Committee held five or six sittings and a number of points were put forth by Members of the Committee and it was useful to the Government also. So, I request the Hon. Minister to consider this aspect of the matter.

[Dr. H. V. Hande]

[1971 ஜூன் 28]

Now I come to clause 95. It reads as follows :—

'The Government may with the consent of the council transfer to the corporation the management of any institution or the execution of any work not provided for by this Act and it shall thereupon be lawful for the corporation to undertake such management or execution :

Provided that in every such case, the funds required for such management or execution shall be placed at the disposal of the corporation by the Government'. This particular clause is a dangerous clause. It would lead to patronage of undeserved institutions. It is a well-settled principle of the Law of Municipal Corporations that they do not engage themselves in objects and purposes which are not authorised by the Act. The Act does not prescribe these institutions or the works. What are the institutions and what are the works? The selection is to be made by the Government. If this provision is there, the Corporation will ultimately become either an asylum of underserved institutions or an orphanage of neglected works.

Then I come to clause 115. In the enumeration of taxes companies tax has been omitted. In the original Act such a companies tax has been provided. But in this Bill the companies tax has been omitted. Here I am not asking for any reduction of tax. But I am only pointing out an omission. I request the Hon. Minister to consult his experts with regard to the consequences of this omission. I want to improve the financial position of the Madurai Corporation. Now the Madurai Corporation owes huge sums of money to the State Government. The Corporation has to pay Rs. 6 lakhs as annuity on the loans the Government have given to the Corporation. In fact, members of the Corporation raised a hue and cry about it in the meeting of the Council and the Council had appointed a Committee called 'Economy Committee' to go into the working of the Corporation and its financial position. Now the income of the Corporation is Rs. 1.75 crores and out of it, a sum of Rs. 1.2 crores is spent on the employees of the Corporation alone. That shows that the financial position of the Madurai Corporation has to be improved. That is why I have suggested that companies tax should find a place in this clause. Actually there are companies which have got main offices in Madras but which are having branches in Madurai. Such companies should be taxed as is done in the case of the Madras City. I have brought this omission to the notice of the Hon. Minister and I hope he will do something in that direction.

Then I come to another omission. I refer to the omission of the powers to reopen the property tax on the ground of escaped assessment as modelled by Section 137-A of the Madras City Municipal Corporation Act. Supposing an assessment has been made irregularly or there has been an under-assessment and if that was not detected within the stipulated time, there was no

1971 ஜூன் 28]

[Dr. H. V. Hande]

remedy under this Bill to reopen such cases. My hon. Friend, Thiru K. M. Subramaniam will agree with me that Section 137-A of the Madras City Municipal Corporation Act allows scope for a re-opening of assessment already made. Such a thing is not found in this Bill. I request the Hon. Minister to consider this aspect of the matter.

Then I come to the composition of the Council. In his opening speech the Hon. Minister has stated that he wants the Council to have about 80 members including 3 lady members. In this connection, I wish to suggest that Madurai City being a temple City and a centre of tourist attraction, it would be quite useful if representation is also given to the persons connected with the temple. The Joint Select Committee on the Town and Country Planning Bill also provided for such a representation which was not originally there. It is for these reasons and not with the idea of delaying the passage of the Bill I have suggested that the Bill be referred to a Select Committee. If it is referred to a Select Committee it can be considered within half an hour or one hour and when the Bill as considered by the Committee is placed on the statute book, it would be a good piece of legislation and the people also will not have any grievance that it has been passed in a hurry. Thank you, Sir.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரை நகராட்சி மதுரை மாநகராட்சியாக 27-4-1971-ல் மக்களுடைய கருத்துக்கள் அறிந்து இந்த சட்ட மன்ற கூட்டத்துக்குள்ளாகவே நிறைவேற்றவேண்டும் என்ற ஒரு திருத்தத்தை நான் உங்கள் முன் மீளவேண்டுகிறேன். இந்தத் திருத்தத்தில் பேசுவதற்கு முன்பு, இந்த முடிவு எடுத்ததற்கு பாராட்டுத் தெரிவிக்கிறேன். இதை மதுரை மக்கள் மாத்திரமல்லாமல் தமிழ் நாட்டிலுள்ள மக்கள் எல்லோரும் பெரிதும் வரவேற்கிறார்கள் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். 500-க்கும் அதிகமான பிரிவுகளைக் கொண்ட இந்த மசோதாவை 17-4-1971-லேயே தயாரிக்க பொறுப்பாக உள்வாங்கியும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இதுவரை சென்னையிலிருந்து மாநகராட்சி மசோதாவை அப்படியே எழுதியிருக்கலாம் அல்லது சில மாறுதல்கள் கூட செய்திருக்கலாம். இருந்தாலும் கூட பல கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில் இம்மாதிரி மசோதாவை அவசரமாகக் கொண்டு வந்ததற்கு நான் மீண்டும் பாராட்டு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இம்மாதிரி ஒவ்வொரு காரியங்கள் நடக்கும்போது அது சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் இந்த மசோதா நகல் கொடுக்கப்பட வேண்டும் அவசரமாக. மதுரையைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில் சொல்லுகிறேன்.

மே 1-ம் தேதி மதுரை மாநகராட்சி விழா சித்திரைத் திருவிழாவாக இருந்தது. தமிழகத்திலிருந்து எல்லா அமைச்சர்களும், மதுரையில் உள்ள முக்கிய மக்களும், நகரசபையைச் சேர்ந்த தலைவர்களும் அதிலே சலந்து கொண்டார்கள். என்னைப் போன்றவர்களுக்கு இந்த மசோதா குறிப்பிட்ட நேரத்தில் கிடைத்து விட்டது. என்னுடைய விருப்பமெல்லாம் இதன் அவசரத்

[திரு. கே. டி. கே: தங்கமணி] [1971 ஜூன் 28]

தன்மை ஒருபுற மிருக்க நல்ல முறையில் இன்னும் ஜனங்களுடைய கருத்தை இதன் மூலம் அறிய எல்லா தரப்பினருக்கும் அனுப்பப் படவேண்டும். கருத்துகள் என்று சொல்லுகிறபோது நகர சபை உறுப்பினர் கழுத்துக்களை அறியலாம், நகரசபைத் தலைவராய் இருந்தவர்கள் கருத்தை அறியலாம், கமிஷனர்கள் கருத்துக்களை அறியலாம், இதே மாதிரி சென்னை மேயர், இது உட்படுத்தப்பட்ட உறுப்பினர்கள் கருத்தை அறியலாம், அது பேருதவியாக இருக்குமென்று நம்புகிறேன். சட்ட பூர்வமாக இதற்கு இடமில்லாமல் போனாலும் இது மாதிரி கருத்துக்களை அறிய அரசு முயல்வது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். இந்த மசோதாவை நான் ஒரு தடவை படித்தேன். சில குறிப்புகளை எழுதிவைத்திருக்கிறேன். சில திருத்தங்களையும் பிரேரேபித்திருக்கிறேன். அவைகள் இன்னும் உதவியாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

இந்த மசோதாபற்றி மதுரையில் உள்ள மக்கள் தெளிவாக சில விஷயங்கள் அறிய விரும்புகிறார்கள். இந்த மசோதாவில் "in the vicinity of the City" என்று இருப்பதை "adjoining areas in the vicinity of the city" ஆக்க வேண்டும் என்று கூறவிரும்புகிறேன். அது இன்னும் தெளிவாக இருக்கவேண்டும். "adjoining area" என்றால் என்ன என்பதை தெளிவுபடுத்தவேண்டும். அதை "within a circle of radius of 15 miles 15 மைல் சுற்றளவுக்குள் இருக்கும் பகுதிகள் adjoining area என்று சொல்ல வேண்டும். உடனடியாக மதுரையிலே கேட்கிறார்கள், மதுரையை ஒட்டியுள்ள புதூர் கார்ப்பரேஷனுடன் சேருமா? ஒட்டியுள்ள பகுதிகள் சேருமா? அல்லது தீவு மாதிரி உள்ள ஹெய்லிந்துபுரம் சேருமா? என்றெல்லாம் சந்தேகங்கள் வருகின்றன. இந்த மாதிரியான விஷயங்களைத் தெளிவுபடுத்தினால் உண்மையிலேயே மதுரை மாநகராட்சி greater Madurai என்ற அளவுக்கு வரலாம். மதுரையை அழகுபடுத்தவும் செய்யலாம்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் அன்று வந்திருந்தபோது சில ஆலோசனைகளைக் கொடுத்தார்கள். அந்த ஆலோசனைகளை அமலாக்க வேண்டுமென்றால் மதுரை இன்னும் பெரிய நகரமாகவேண்டும். அழகுபொருந்திய சென்னைக்கு அடுத்தாற்போல் அழகுள்ள பெரிய நகரமாக ஆவதற்கு சாத்தியமாகும்.

அடுத்து, எனக்கு முன்பு பேசிய உறுப்பினர் "taxation policy" வரி போடுவது பற்றிச் சொன்னார்கள். அப்படிப் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது எனக்கு ஒரு கருத்து ஏற்பட்டது. கார்ப்பொரேட் டாக்ஸ், கார்ப்பொரேட் வரி பெரிய கம்பெனிகளுக்கு போடுவதுபோல் அங்கும் விதிக்கலாம் என்ற யோசனை வரவேற்கத்தக்கது. பெரிய பெரிய கார்ப்பரேஷன்களுக்கெல்லாம் இந்த மாதிரி பணம் வசூலிப்பதற்கு அனுமதி இருக்கிறது. சென்னையில் வசூலிப்பது போல் இதை மதுரையிலும் வரி வசூலிக்கவேண்டும் என்ற யோசனையை நான் வரவேற்கிறேன்.

1971 ஜூன் 28]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : சுதந்திரா கட்சி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்கள் வரவேற்கும் கருத்துக்கள் அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்படி செல்லாது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சென்னை கார்ப்பரேஷனுக்கு கார்பொரேட் டேக்ஸ் போட அதிகாரம் இருக்கிறது என்று செல்கிறார்களே. அதன் அடிப்படையில் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் அதற்கு விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அது மாதிரி இதற்கும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ராஜமன்னார் கமிட்டி அதற்கு சிபார்சு செய்திருக்கிறது. அந்த அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுக்கு மாற்றப் படவேண்டுமென்று சிபார்சு செய்திருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கிடைப்பதோடு மதுரை கார்ப்பரேஷனுக்கும் பெரும் பகுதி வேண்டும் என்று வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். சாதாரண பஞ்சாயத்து தேர்தல் அல்லது பஞ்சாயத்து தலைவர் அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர், சட்டமன்ற உறுப்பினர் இவர்கள் தேர்தல்கள் எல்லாம் 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை நடந்து, உறுப்பினர்கள் 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் ஆகவே, கார்ப்பரேஷன்களுக்கும் இப்போது இருக்கும் மூன்று ஆண்டை ஐந்து ஆண்டென்று மாற்றுவது நலம். அப்போது தான் ஐந்தாண்டுக்கொரு முறை ஒருவர் உறுப்பினராக இருக்கமுடியும்.

இம்மாதிரி மேயர்களும் ஒவ்வொரு வருஷமும் மாறவேண்டுமென்று இல்லாமல் ஒரு ஏற்பாடு செய்து கொள்ளவேண்டும். தற்போது மேயர்கள் குறிப்பிட்ட ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆக இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் மாறவேண்டும் என்பது நெடுங்கால பழக்கத்தில் இருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் ஒருவர் மேயராக இருப்பார் என்றால் அவர் குறைந்தது ஐந்து வருஷம் அந்தப் பதவியில் இருக்கவேண்டும். இதற்கிடையில் மற்றவர்கள் அந்தப் பதவிக்கு வருவதற்கு அது இடைஞ்சலாக இருந்தால் அந்தப் பதவியை மூன்று ஆண்டுகாலத்துக்காவது வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இன்னும் இரண்டு விஷயங்கள். பிரிவு 56-லே Disqualification of members இருக்கிறது. அதிலே delete clause 56 (e) பக்கம் 231, கடைசியில்

A representative or officer of any association or union representing, or purporting to represent, any section of the corporation establishment or any class of employees of the corporation,

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 ஜூன் 28]

என்று இருக்கிறது. இது நீக்கப்படவேண்டும். அது என்ன சொல்கிறது என்றால் ஒருவர் கார்ப்பரேட்டார் ஆக இருந்தாலும், அல்லது ஒரு கௌன்சிலராக இருந்தாலும் அங்குள்ள சிப்பந்திகள் சங்கத்துக்கோ அல்லது அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட ஏதாவது ஒரு ஸ்தாபனத்துக்கோ உறுப்பினராக இருக்கக்கூடாது என்று குறிப்பிடுகிறது. மதுரையிலே 1-வது வார்டிலே உள்ள உறுப்பினர் வெகு சிறப்பாக மின்சார ஊழியர் சங்கத்தை நடத்திக்கொண்டு வந்தார். மின்சார ஊழியர்கள், மதுரை கார்ப்பரேஷன் ஊழியர்கள் ஏற்கெனவே மின்சார வாரியத்தில் உள்ள ஊழியர்களுக்கு கிடைத்த ஊதியம் போல் கிடைத்திடவேண்டும் என்று வெகு பண்பாகவும் எல்லோருடனும் சேர்ந்து செயல்பட்டுக்கொண்டு வந்தார். இப்போது அவர் கார்ப்பரேஷன் உறுப்பினர் ஆன உடன் அவர் செய்த முதல்வேலை அந்த தலைவர் பதவியை ராஜினாமா செய்தார். எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் அவர் சானிடரி ஓர்க்கர் ஆக இருந்தாலும் சரி, அலுவலக பணியாளராக இருந்தாலும் சரி, அவர் நகர மன்ற உறுப்பினராக வரலாம் என்பது தான். ஆகவே, இந்தத் தடையை நீக்கினால் அம்மாதிரியானவர்கள் உறுப்பினர்களாக வருவதற்கு உதவியாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : சுதந்திரா கட்சி இதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்திருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் 55(2) பிரிவு பின்வருமாறு சொல்லுகிறது.

No servant of the Central or any State Government or the corporation or any other body corporate owned or controlled by the Central or any State Government shall be qualified for election or co-option as a councillor;

எங்களைப் பொறுத்த வரையில் எந்த பதவியில் இருந்தாலும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் பதவிக்கு வரலாம் என்பது என்னுடைய கருத்து. குறிப்பாக திருச்சியிலுள்ள சர்க்கார் நடத்துகிற ஆலையாக இருக்கலாம், அல்லது மாநில அரசு நடத்துகிற ஆலையாக இருக்கலாம். அந்த மாதிரி குவாலி கவர்கள் மெண்டு ஆலைகளாக இருக்கும் நிறுவனங்களில் வேலை பார்க்கும் ஊழியர்கள், பாங்கு சிப்பந்திகள். . . . இப்போது அவைகள் தேசியமயமாக்கப்பட்டிருக்கலாம். பொது இன்ஷூரன்ஸ் ஊழியர்கள் இவர்களெல்லாம் இதன்படி தொடர்ந்து உறுப்பினராக இருக்க முடியுமா என்றால் முடியாது. மேற்படி ஊழியர்கள் நகர உறுப்பினர் பதவியை இழக்கிறார்கள் என்றால் அது ரொம்ப பரிதாபமாக இருக்கும் என்று நான் இந்த அவையிலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்போதுதான் இந்த மசோதா முதலிலே பரிசீலனை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதலிலே இந்த மசோதாவை எடுத்துக் கொண்டபோது அமைச்சர் அவர்கள் சில கருத்துக்களை சொன்னார்கள். சில கருத்துக்கள் சம்பந்தமாக நான் சில ஆலோசனைகளை கொடுத்திருக்கிறேன். அவைகளை ஏற்றுக்கொண்டு இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றுவது உதவிகரமாக இருக்கும் என்று

1971 ஜூன் 28] [திரு. கே. டி. சே. தங்கமணி]

கேட்டுக்கொள்கிறேன். மீண்டும் அவசர சட்டத்தின் மூலம் இந்த முயற்சி எடுத்துக்கொண்டதற்கு பாராட்டுதலைத் தெரிவித்து காலதாமதமில்லாமல் இந்த மசோதாவை இந்தக் கூட்டத்திலே நிறைவேற்றுவதற்கு நான் ஒத்துழைப்பேன் என்று சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 500 ஷரத்துக்கள் கொண்ட இந்த மசோதாவைப் பார்க்கும்போது எவ்வளவு அவசரமாக கொண்டு வருகிறார்கள் என்று தெரிகிறது. ஏற்கெனவே இங்கு ஒரு கார்ப்பரேஷன் நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. அதனுடைய சட்டத்தை அப்படியே காப்பி அடித்து ஒரு சட்டத்தை கொண்டுவரப்போகிறோம் என்று சொல்லி அவசரமாக கொண்டு வந்தோம் என்று அமைச்சர் சொல்வதை நம்மால் வரவேற்க முடியவில்லை. இது அவ்வளவு அவசரமான காரியமா என்பது புரியவில்லை. மிக அவசரமாக சட்டமாக்கி 500 ஷரத்துக்கள் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். மசோதாவை சட்டம் ஆக்கி, அது ஒட்டைகள் நிறைந்த சட்டமாக கொண்டுவந்தோம் என்ற அவமானத்துக்கு சட்டசபை ஆளாகும் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்பப்படுகிறேன். இது அவசரச் சட்டமாக கொண்டுவரப்படாமல் இருந்திருந்தால், நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்து நிறமையான சட்டத்தை கொண்டுவர வாய்ப்பு இருக்கும். அதை விட்டு விட்டு அவசர அவசரமாக ஒரு அவசர சட்டம் கொண்டுவருகிறோம் என்று இந்த அரசாங்கம் கொண்டு வருகிறது. சட்டசபை கூடுவதற்கு முன்னால் ஒரு ஆர்டினன்ஸ் வருகிறது. எதற்கு சொல்கிறேன் என்றால் சட்டசபையில் இவர்களுக்கு நம்பிக்கையில்லை அல்லது சட்டசபையை அவமதிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருப்பதாகத் தோன்றக் கூடும். சட்டசபை கூடும்போது சட்டங்களைக் கொண்டுவரலாம். இனிமேலாவது இதை இந்த அரசாங்கம் உணர்வேண்டும், என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாண்புமிகு அம்மையார் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றிப் பேசுவது ஆட்சேபணியில்லை. ஆனால் முன்னாலே ஒரு சட்டத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்தச் சட்டத்தை அவசரச்சட்டமாக சட்டசபை கூடுவதற்கு முதல்நாள் கொண்டுவந்ததினால் இந்தச் சட்டப்பேரவையை அவமதிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் இந்த அரசாங்கத்திற்குச் சிறிதும் கிடையாது. அதை அவசரச்சட்டமாகக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று ஒரு மாதத்திற்கு முன்பே மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதினோம். ஆனால் அதற்கான அனுமதி எங்களுக்கு அன்று காலையில்தான் கிடைத்தது. கிடைத்தவுடன் அவசரச் சட்டத்தைப் பிரகடனம் செய்தோம். அப்படிச் செய்ய வேண்டியதன் அவசியம் என்ன என்பதையும் அவர்கள் உணர்ந்தார்கள்ளானால் அதில் உள்ள நியாயத்தை ஒப்புக்கொள்வார்கள். சட்டசபையில் மசோதாவாகக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றுவது—பின்னர் குடியரசுத் தலைவரின் அனுமதிக்காக அனுப்புவது என்றால்

[திரு. செ. மாதவன்]

[1971 ஜூன் 28]

அது அமலுக்கு வருவதற்குள் இரண்டு மாதம் கழிந்து விடும் அதற்குள் எத்தனைபேர் தங்களிடம் உள்ள பஸ்களை எந்தெந்த முறையில் மாற்றிவிடுவார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அறிவார்கள். “உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டுவரப் போகிறோம் கொண்டுவரப்போகிறோம் என்று முன்கூட்டியே நாங்கள் அறிவித்த காரணத்தினால் சட்டம் கொண்டுவருவதற்குள் பல பிரிவினை ஏற்பட்டு நிலமே கிடைக்காது போய்விட்டது. அது போல் நாங்கள் செய்த தவறை நீங்களும் இந்த விஷயத்தில் செய்து விட்டீர்களே” என்று நீங்கள் சொல்லக்கூடாது என்ற எண்ணத்தில் தான் கொண்டுவந்தோம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ மிக சாமர்த்தியமாக அவசரச் சட்டத்திற்கு ஆதரவு காட்டுவதாக நில உச்சவரம்பு சட்டம் கொண்டுவந்ததைப்பற்றிச் சொல்லிவிட்டார். ஆனால் பல மாதங்களுக்கு முன்பே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நான் சொன்னதற்குப் பதிலாக பஸ்ஸுக்கும் உச்சவரம்பு கொண்டுவரப்படும் என்று அறிவித்திருக்கிறார். ஆக சட்டமாகக் கொண்டுவந்தால் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுவிடும் என்கிற வாதம் சரியல்ல. முன்பே பல மாற்றங்களைச் செய்து கொள்ள சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டுவிட்டது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மேலவையில் இது பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அம்மையார் அவர்கள் பத்திரிகையில் படித்திருக்கலாம். படிக்காமலும் இருக்கலாம். பஸ்ஸுக்கு உச்சவரம்பு கொண்டுவர வேண்டும் என்று ஏற்கனவே அம்மையார் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் குறிப்பிட்டபோது—நான் அப்போதே சொன்னேன், உச்சவரம்பு கொண்டு வருவதைப்பற்றி யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதாக. இந்த உச்சவரம்புக்கு அவசரச் சட்டத்தைப் பிறப்பிக்கவேண்டுமென்று எண்ணினோம். ஆனால் மத்திய அரசாங்கத்தின் அங்கீகாரம் பெறாமல் அவசரச் சட்டத்தைப் பிறப்பிக்க முடியாது. அதுவும் சோஷலிசக்கருத்துள்ள அவசரச் சட்டத்தைப் பிறப்பிக்க வேண்டியிருந்ததால் மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதியைக் கோரி எழுதினோம். கிட்டத்தட்ட 25 நாட்களுக்கு மேல் அனுமதி அளிக்கத் தாமதப்படுத்திவிட்டார்கள். இந்தக் காரணத்தினால்தான் மாநில அரசாங்கத்திற்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை வலியுறுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். கிட்டத்தட்ட 20 நாட்களுக்கு முன்பே இந்த அனுமதி கிடைத்திருந்தால், சட்டமன்றம் கூடுவதற்கு இருபது நாட்களுக்கு முன்பே இந்த அவசரச் சட்டம் வந்திருக்கும். சட்டமன்றம் கூடுவதற்கு முதல்நாள் இந்த அவசரச் சட்டம் வந்தது இந்த அரசின் குற்றமல்ல, மத்திய அரசு காட்டிய காலதாமதமாகும்.

DR. H. V. HANDE : On a point of personal explanation and by way of clarification, Sir. I did not mean that a corporation councillor who is a member of a trade union need not be removed or disqualified. My point is let there be no discretionary power

1971 ஜூன் 28]

[Dr. H. V. Hande]

with the Government to disqualify one person and qualify another person. That kind of discrimination I did not want. Such kind of discretionary power I do not want to be with the Government. That is my point. Otherwise I have no objection if Government were to say in black and white, these are the disqualifications. Let the rule be applicable to one and all and not be discriminatory.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: எப்படியும் அவசரச் சட்டம் கொண்டுவருவது என்பது இந்த அவைக்கு அளிக்கிற உரிய மரியாதையாகாது. அந்தச் சட்டம் தான் அப்படி என்றால் மதுரை மாநகராட்சி மன்றச் சட்டத்திற்கு என்ன அவசரம்? மே மாதம் 1 ஆம் தேதியே வந்துவிடவேண்டும் என்ற வரையறை உண்டா? மேயர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுவிடவேண்டும் என்ற அவசியம் உண்டா? எதற்காக இதற்கு அவசரச்சட்டம் கொண்டுவந்திருக்க வேண்டும்? ஏதோ ஒன்றைக் காட்டி மற்றொன்றைச் செய்வதில் மன்னர்களாக இருக்கிறார்கள். சட்டசபை கூட இருக்கிற நேரத்தில் இதுபோன்ற அவசரச்சட்டத்தைக் கொண்டுவருவது பொதுவாக நல்லதல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதாவது இந்த மதுரை மாநகராட்சி மன்றச் சட்டத்தில் 500 ஷரத்துகள் இருக்கின்றன. படித்துப்பார்க்கக்கூட நேரம் இல்லாத அளவுக்கு இருக்கிறது. மதிப்பிற்குரிய தங்கமணி அவர்கள் அதில் உள்ள முரண்பாடுகளை எடுத்துக்காட்டினார்கள். உறுப்பினர்கள் அவற்றை எடுத்துச்சொல்லும்போதே வேறுசில முரண்பாடுகளும் ஏற்படுகின்றன. குறிப்பாக திரு ஹாண்டே அவர்களும், தங்கமணி அவர்களும் விதிவிலக்கு பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள்.

Notwithstanding anything, Government can exempt

என்று இதன்மூலம் பல பேருக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்து விடலாமே என்றால்

Notwithstanding anything contained in clause (a) of sub-section (1) the Government may direct that such sentence shall not operate as a disqualification.

என்று சொன்னார். இந்த விதி விலக்கு யாருக்கென்றால்

one who is sentenced by a criminal court to such punishment and for such offence as is described in sub-section (1) of section 56.

என்பதாக யார் க்ரிமினல் கோர்ட்டிலே தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு பிரிவு 56 படி விலக்கு அளிக்க—

A person who has been sentenced by a criminal court to imprisonment for life or to imprisonment for a period of more than two years for any offence other than an offence of a political character or an offence not involving moral delinquency (such sentence not having been reversed or the offence pardoned) shall be disqualified for election or co-option as a councillor while undergoing the sentence and for five years from the date of expiration of the sentence.

என்பதாக இருக்கிறது. ஒரு க்ரிமினல் வழக்கிலே ஈடுபட்டு—பொலிசுகளாகக் கூட இல்லை—இரண்டு வருஷம் தண்டனை அடைந்தவர்களுக்கு விலக்கு அளித்து அவர்களை கவுன்சிலர்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1971 ஜூன் 28]

களாகக் கொண்டுவருவது என்ன நியாயம் என்று தெரியவில்லை. அந்த விதிவிலக்கு ஷரத்தே யூனியன் தலைவராக இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் பொருந்தும் என்று திரு. மாதவன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது எப்படி என்று தெரியவில்லை. பொலிஷ்கலாக இல்லாது ஐ.பி.ஸி. யின் கீழ் தண்டிக்கப்பட்டவர்கள் மக்கள் பிரதிநிதியாக இருக்கவே லாயக்கில்லை. அப்படி லாயக்கில்லாதவர்களை லாயக்குள்ளவர்களாக ஆக்குவதற்கு அவசியம் என்ன?

இதுபோல இந்தச் சட்டத்தில் அவர்களுக்கு வேண்டிய சில வசதிகளையும் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஷரத்து 8இன் படி ஸ்டாண்டிங் கமிட்டிச் சேர்மன் ஒரு முறைக்குமேல் பதவி வகிக்க வழியில்லை. இது நியாயமாகும். ஒருவரே பதவியில் ஓட்டிக்கொண்டிருக்க ஜனநாயக அமைப்பில் இடமளிக்கக் கூடாது, பலரும் பணியாற்ற சந்தர்ப்பளிக்கவேண்டும் என்பதை வரவேற்கிறேன். ஆனால், மேயருக்கும், டெபுடி மேயருக்கும் ஒரு பதவிக்காலம் முடிந்தவுடன் திரும்பவும் தேர்தலுக்கு நிற்கலாம் என்று செய்ய வேண்டிய அவசியம் என்ன? மிகப்பெரிய நகராட்சி மன்றமாகிய சென்னையில் கூட ஒருவர் மேயராக ஒரு வருஷம் இருக்கிறார் என்றால் அடுத்த வருஷம் ஒருவர், அந்தக்கடுத்த வருஷம் ஒருவர் என்பதாக கம்யூனிஸ்ட் வாராக ரொட்டேஷனில் வரும்படி அமைத்திருக்கிறார்கள். பலரும் அந்த உயர்ந்த பதவிக்கு வரவேண்டும் என்றாலும்—பெரும்பான்மை உறுப்பினர்களைக் கொண்ட கட்சி யினரில் இருந்தே மேயர் வர முடியும் என்கிற நிலைமையினால் அந்தக் கட்சியின் கொள்கைகளுக்கேற்ப தொடர்ந்து பணியாற்ற வாய்ப்பு இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. அதை விட்டு மதுரை மாநகராட்சி சட்டத்திலே மேயர், டெபுடி மேயர் ரீயெலக்ஷன்கு நிற்கலாம் என்கிற பிரிவு வரவேற்கத்தக்கதாக இல்லை. அதை மீண்டும் யோசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெரிய கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தில்கூட தலைவர் தொடர்ந்து பதவியில் இரண்டாண்டுக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்பதாக சட்டம் கொண்டுவந்துள்ளோம். (மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : இல்லை) இல்லை என்றாலும் அப்படிக்கொண்டு வருவதே வரவேற்கத்தக்கது. பெரிய பதவியைப் பிடித்துக்கொண்டவர்கள் ஒன்று தாமத ராஜீநாமாச் செய்யவேண்டும், அல்லது சாவுதான் அவர்களை அந்த இடத்தைவிட்டு அகற்றவேண்டும் என்கிற நிலையில் சட்டத்தை அமைத்துவிடுவது சரியல்ல.

மற்றொன்று—நாங்கள் ஆட்சியில் இருந்தபோதே சொன்னோம் அவர்கள் செய்யவில்லை. நீங்களாவது செய்வீர்கள் என்கிற கருத்தில் இந்தக் கோரிக்கையை வைக்கிறேன். மாநகராட்சியில் பத்து வார்டுகள் இருக்கின்றன என்றால் அந்தப் பத்து வார்டுகளைக் கொண்டதுதான் எம்.எல்.ஏ. தொகுதியும். கிராமப்புறங்களில் உள்ளவர்களுக்காவது பாலம் கட்டச் சொல்வது, ரோடு போடச் சொல்வது என்பதாக பல விஷயங்களில் கருத்துக்கூற சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆனால் நகர்ப்புறங்களில் கவுன்சிலர்கள் வேறு, எம்.எல்.ஏ. க்கள் வேறு என்கிறபோது ஒரே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்

1971 ஜூன் 28]

[திருமதி த. த. அனந்தநாயகி]

களாகவே இரண்டுபேர்களும் இருந்துவிட்டால் பரவாயில்லை— வேறுவேறு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்துவிட்டால் எம்.எல்.ஏ.-க்கள் எந்த யோசனையையும் எந்த இடத்திலும் சொல்வதற்கு வகையில்லாது போகிறது. என்னுடைய வீட்டுக்கு எதிரே உள்ள விளக்கே எட்டு நாளில் ஏழு நாள் எரிவதில்லை. ஒரு நாளும் ½ மணி எரிந்துவிட்டு அணைந்துவிடுகிறது. அந்த அளவில் தெருவிளக்கு நிர்வாகம் இருக்கிறது. அடையார் பகுதியில் குடிசைப் பகுதிகளிலாவது தண்ணீர் வருகிறது. நடுத்தர மக்கள் வசிக்கிற சாஸ்திரி நகரில் தண்ணீரே கிடையாது. போய் கவுன்சிலரிடம் சொன்னால்—நீங்கள் யாருக்கு வோட்டுப்போட்டீர்கள், அவர்களிடம் போய்ச் சொல்லுங்கள் என்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட சிக்கல்கள் எல்லாம் ஏற்படாதிருக்க நகரப்பகுதிகளில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற எம்.எல்.ஏ. க்களில் நகராட்சி மன்றக் கூட்ட உறுப்பினர்களைப்போல் நகராட்சி மன்றக் கூட்டங்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற எம்.எல்.ஏ.-க்களில் நகராட்சி சொல்லவும் சந்தர்ப்பம் சட்டப்படி ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக நகரங்களில் உள்ள எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு பொதுஜனங்களுக்கு வேலை செய்வதற்கான வழி இல்லாமல் போய்விடுகிறது. எம்.எல்.ஏ க்களுக்கும் நகரசபைகளின் நிகழ்ச்சிகளிலே, மக்களின் பிரதிநிதிகளாகப் பங்கெடுத்துக் கொள்ளும் வாய்ப்பைத் தரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, 'எலெக்டோரல் லிஸ்ட்' என்று ஒன்று தயார் செய்கிறார்கள். பொதுத் தேர்தலுக்கென்ற வகையில் ஒரு லிஸ்ட் தயார் செய்தால் நலம். அப்படிக்கில்லாமல் பஞ்சாயத்து தேர்தலுக்கு ஒரு லிஸ்ட், நகரசபை தேர்தலுக்கு ஒரு லிஸ்ட், பொதுத் தேர்தலுக்கு ஒரு லிஸ்ட் என்ற முறையில் ஓட்டர் ஜாபிதாவைத் தயார் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி ஓட்டர் ஜாபிதாவைத் தயார் செய்யும்போது பஞ்சாயத்து தேர்தலுக்கு தயார் செய்த லிஸ்டில் பெயர் இருக்கும், ஆனால் அவருடைய பெயர் சட்ட மன்றத் தேர்தலுக்கான லிஸ்ட்டில் விடுபட்டுப் போய்விடுகிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதே தெரியவில்லை. சிலருடைய பெயர் சட்டமன்றத் தேர்தலுக்கான லிஸ்ட்டில் பெயர் இருக்கும், ஆனால் கார்ப்பொரேஷன் லிஸ்ட்டில் பெயர் இருக்காது. இப்படிப் பலவிதமான கோளாறுகள் இருக்கின்றன. சிலசமயங்களில் தங்களுடைய பெயர் லிஸ்ட்டில் இல்லாத காரணத்தால் அவர்கள் தேர்தலுக்கு நிற்க முடியாத நிலைமையும் ஏற்படுகிறது. இப்படி அடிக்கடி ஓட்டர் ஜாபிதாவை தயாரித்துக்கொண்டிருப்பதால் அதிகமான பணச் செலவும் ஏற்படுகிறது. பலருடைய பெயர்கள் விடுபட்டிருக்கின்றன. பலருடைய பெயர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்க

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1971 ஜூன் 28]

கின்றன. இருப்பவர்களின் பெயர்கள் இருப்பதில்லை, இல்லாதவர்களின் பெயர்கள் எல்லாம் விஸ்டில் இருக்கும். ஒருவருடைய பெயர் பஞ்சாயத்து விஸ்டிலே இருந்து சட்டசபை தேர்தல் விஸ்டிலே இல்லாத காரணத்தினாலே சாதாரண தொகுதியிலே தேர்தலுக்கு அவரால் நிற்க முடியாத நிலைமைகூட ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு விஸ்டைத் தயாரித்து, ஏதாவது திருத்தங்கள் வந்தால் அதை அந்த விஸ்டிலே செய்து கொள்ளலாம்; மீண்டும் மீண்டும் புதுப் புது விஸ்டிகளைத் தயாரித்துக்கொண்டிருப்பதிலே செலவு அதிகமாகிறது, பல சிக்கல்கள் எழுகின்றன.

அடுத்தபடியாக, டாக்டர் ஹான்டே அவர்கள் பேசும்போது ப்ராப்பர்டி டாக்ஸ்; கம்பெனிகளுக்கு போட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கம்பெனியில் வேலை செய்பவர்களுக்கு ப்ரஃபொஷனல் டாக்ஸ் போடவேண்டும்.

Clause 132 says :

“(1) If the Council by a resolution determines that profession tax shall be levied, every company which, after the date specified in the notification published under section 118 transacts business in the City for not less than sixty days in the aggregate in any half-year and every person, who after the said date, in any half-year—

(a) exercises a profession art or calling or transacts business or holds any appointment, public or private

தொழில் செய்கின்றவர்களின் ஒவ்வொருவருக்கும் வரி போட வேண்டும். —Profession tax on individuals. மாதவருமானக் காரர்கள்தான் இதில் மாட்டிக்கொள்கிறார்கள். கிளாஸ் 132-லே கம்பெனிக்கும் வரி போடலாம் என்றிருக்கிறது. எங்கெங்கு வரி போடலாம் என்பதைக் கண்டுபிடித்து போட்டுவிடுவார்கள். மற்றதுவிட மாட்டார்கள். சுதந்திர கட்சி அங்கத்தினர் வரி போட மற்றதுவிட்டார்கள் என்று நினைப்பது சரியல்ல. முக்கியமான வரிகளையெல்லாம் போட்டுவிட்டார்கள். தொழில் வரி சம்பந்தப்பட்டவரையில் சென்னை நகரத்திலே உள்ளவர்களுக்கு எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது என்பதைக் கண்டுபிடிப்பது கஷ்டம். மாத வருமானம் வாங்குகிறவர்கள்தான் ஒழுங்காகக் கட்டுகிறார்கள். மாதவருமானம் அல்லாத மற்றவர்களைக் கண்டு பிடிப்பது நல்லது. இருக்கின்ற வரிகளை எடுப்பதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும். இன்னும் வரிகளைப் போடாமல் விடமாட்டார்கள் என்பதை சுதந்திர அங்கத்தினர் அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு சொத்து வரி 35% போட்டிருக்கிறார்கள். அதிகபட்சமாக எல்லா கார்ப்பரேஷனிலும் 35 பர்சென்ட் என்றுதான் எல்லோரும் போடுகிறார்கள். ஒருவர் சாதாரண வீட்டிலே குடியிருந்து கொண்டு, மற்ற பகுதியை வாடகைக்கு விட்டிருக்கலாம். பொதுவாக 15½ பர்சென்டிலிருந்து 35 பர்சென்ட் வரை போடலாம் என்றுதான் இருக்கிறது. 35 பர்சென்ட்

1971 ஜூன் 28] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

என்றுதான் எல்லோரும் போடுகிறார்கள். நடுத்தர வகுப்பினர் ஒரு சிறிய பகுதியில் இருந்துகொண்டு, மற்ற பகுதிகளை வாடகைக்கு விடும்போது அந்த விட்டிற்காக வரி செலுத்துவதற்காக அவர்கள் நான்கைந்து மாத வாடகையைக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. மீதி இரண்டு மாத வாடகை வீட்டு ரிப்பேருக்காகப் போய் விடுகிறது. பாக்கியை வைத்துக்கொண்டு அவன் எப்படி முன்னேற முடியும்? இன்னும் சொல்லப்போனால் வசதிகளே செய்து கொடுக்காத இடங்களிலும் சாக்கடை வசதி, குடிநீர் வசதி, விளக்கு வசதி, ரோடு வசதி இவைகள் எல்லாம் செய்துகொடுக்காத இடங்களிலுள்ள வீடுகளுக்கும் கொத்துவரி 35 பர்சென்ட் என்று போடுகிறார்கள். கேட்டால், உன் வீடு கார்ப்பரேஷன் எல்லையில் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். கார்ப்பரேஷன் பகுதிகளில் சரியான வசதிகளைச் செய்துகொடுப்பதில்லை. ஒருவேளை முதலமைச்சர் அந்தத் தொகுதியில் தேர்தலுக்கு நின்றால்தான் அந்தத் தொகுதியில் சீரான வேலைகள் செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படி வசதிகளே இல்லாமல் 35 பர்சென்ட் கொத்துவரி விதிப்பது மிகமிகக் கஷ்டமானது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதைக் குறைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அர்ப்பன் லேண்ட் டாக்ஸ்கு ஒரு மனையும் அதற்கும் குறைந்த பகுதிக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்ததைப்போல், ஒரு வீடு வைத்திருப்பவர்களுக்கு சொத்து வரியிலிருந்து விகிதவிக் குக் கொடுத்தல் நலம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கார்ப்பரேஷன் பணத்தில் முக்கால்வாசிப் பணத்தை மக்களுக்கு செலவழிக்க வேண்டும். வருகின்ற வருமானம் 1¼ கோடியிலே 1½ கோடி ரூபாய் சம்பளம் கொடுப்பதற்கே செலவாகி விடுகிறது. கவுன்சிலர் ஒவ்வொருவருக்கும் தங்களுக்கு வேண்டிய ஒரு பத்துப் பேர்களுக்கு கார்ப்பரேஷனில் வேலை கொடுக்க வேண்டும். மேலும் தமிழனரும் கவுன்சிலர் சொல்கின்ற ஆட்களுக்கு வேலை கொடுத்துத்தான் ஆக வேண்டும். கார்ப்பரேஷன் டயிரை இப்போது வேலை கொடுக்கும் ஸ்தாபனமாகத்தான் வைத்திருக்கிறார்கள். அளவுக்கு மீறி ஆட்களைப் போட்டுவிடுகிறார்கள். இதனால் வருமானத்தில் முக்கால் பங்கு சம்பளம் கொடுப்பதற்குத்தான் செலவாகிறது. இப்படிச் செய்தால் மக்களுக்கு எப்படி நன்மை செய்ய முடியும்?

சென்னை நகரத்திலே குப்பை களங்கள் எடுக்கப்படுவதில்லை. அவற்றை எடுக்க வேண்டிய வசதி இல்லை. கேட்டால் கூடை இல்லை, முறம் இல்லை, துடைப்பம் இல்லை, சுண்ணாம்பு இல்லை, வண்டி இல்லை என்கிறார்கள். குப்பைகளங்களை எடுப்பதுதான் கார்ப்பரேஷனின் முக்கியமான வேலையாகும். வருகிற பணத்தைச் சம்பளமாகக் கொடுத்துவிட்டால், சுண்ணாம்பு எப்படி

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1971 ஜூன் 29]

வாங்கமுடியும்? அவற்றை வாங்குவதற்குக்கூட சக்தியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். வருகின்ற 1% கோடி ரூபாயிலே At least upto 50 per cent alone you can spend on establishment செலவு செய்யலாம். மக்களுக்கு வசதிகள் இல்லாமல் நாம் கார்ப்பரேஷனை நடத்துகிறோம். இது சரியல்ல.

கிளாஸ் 167-லே எக்ஸம்பஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆசாங்கம் விருப்பப்பட்டால் விதி விலக்கு செய்யலாம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அர்பன் லேண்ட் டாக்ஸிலிருந்து விதி விலக்கு கொடுத்ததுபோல இதற்கும் விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பில்கிரிம்ஸ் டாக்ஸ் வேண்டுமென்று திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னார்கள். எல்லா டாக்ஸ்களையும் போட வேண்டும்? இந்தச் சட்டத்தை அவசரம் அவசரமாகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொன்னால் அது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. ஆகவே, தயவு செய்து இதைப் பொறுக்கு கமிட்டிக்கு அனுப்புங்கள். முன்பு ஸ்டான்டிங் கமிட்டி இருந்தது. அது சரியில்லாததால் சர்க்கிள் கமிட்டிகளைப் போடலாம் என்று போட்டோம். இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்புங்கள். பழைய கார்ப்பரேஷன் ஆக்ட்டை காப்பியடித்து அப்படியே சட்டமாகக் கொண்டுவருவது சரியல்ல என்று கூறி என்னுடைய கருத்துக்களை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : On a point of personal explanation, Sir, with due respect to the hon. Member. When she spoke she said that I have not understood the provision. It comes to that. It is clearly mentioned there—I will repeat it again—In the present Bill it is clearly put (a) property tax, (b) profession tax, (c) tax on carriages, whereas in the old Bill it was mentioned (a) property tax (b) tax on companies (c) profession tax. So, profession tax is different. Clause 132 deals with profession tax. It means a lawyer or doctor who earns more than a particular sum of money is taxed. It is not for companies. (Interruption) Excuse me. It is very clear. I do not want to contradict the distinguished lawyer member. But it is very clear, it is profession tax for individuals and not for companies. A person who is earning can be taxed and not a company like Simpsons.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Clause 132 says : “ (1) If the Council by a resolution determines that profession tax shall be levied, every company which after the date specified in the notification published under section 118 transacts business in the City for not less than sixty days in the aggregate . . etc. சட்ட அமைச்சரவர்கள், எதனால் இப்படிப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று விளக்கம் அளிப்பார்களா?

1971 ஜூன் 28]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் வழக்குரைஞர் என்ற முறையிலே வெளியிலே தப்பாக நினைத்துவிடப் போகிறார்களே என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். தல்லவேளையாக டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் விளக்கம் கொடுத்தார்கள். 'டாக்ஸ் ஆன் கம்பெனிஸ்' என்பது வேறு, 'புரொஃப்ஷன் டாக்ஸ்' வேறு. அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலேயே விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நாடாளுமன்றம் வேறு சட்டம் கொண்டு வந்து, ரத்து செய்யும்வரையில் போட்ட சட்டம் செல்லும் என்பதாகத் தெரிகிறது.

அடுத்தபடியாக, சட்டத்தைக் காப்பியடிப்பதாகச் சொன்னார்கள். இதுவரையில் பெருமையோடு அந்தச் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள். டிஸ்குவாலிபிகேஷன் என்று

சொல்லிவிட்டு எத்தனை ஆண்டுகள் சிறை சென்றாலும் அதிகாரம் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதுவும் புதிதல்ல. ஏற்கனவே இருக்கிற, பல ஆண்டுகளாக அம்மையார் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்ட சட்டம், அவருடைய கட்சியும் ஏற்றுக்கொண்ட சட்டம். அந்தச் சட்டத்தை நாங்கள் கொண்டு வருவது எங்களுக்காக என்று நோக்கம் கற்பிப்பது நல்லது அல்ல.

அசோசியேஷன்பற்றிச் சொன்னார்கள். திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும் சொன்னார்கள். அதுவும் ஏற்கெனவே ஏற்பட்டதுதான். புதிது அல்ல. இந்த அரசாங்கம் ஏதோ நோக்கத்தோடு கொண்டு வருவது என்று சொல்லாமல் விட்டுவிட்டால் போதும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே, ஏற்கனவே யிருந்தவர்கள் தவறு செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் அதை மாற்றிக் கொள்வதில் ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது. நாங்கள் தவறு செய்தோம் என்று நினைத்துத்தானே உங்களை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். நீங்கள் அப்படியே செய்வது தவறு.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இருபதாண்டுகளுக்குப் பின்னாலே இப்பொழுதாவது கண்டுபிடித்தார்களே, அதற்கு மகிழ்ச்சி.

* **திரு. துரை முருகன் :** தலைவரவர்களே, மதுரை மாநகராட்சி மாநகராட்சி மன்றமாக்கக் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மசோதா வின்மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விழைகிறேன். பன்னெடுங்காலமாகவே இலக்கியப் புகழும், வரலாற்றுச் சிறப்பும் மிக்க அந்த மதுரை மாநகரை மாநகராட்சியாக்கும் பெருமை நம்முடைய திராவிட மூன்னேற்றக் கழகத்தின் காலத்தில் ஏற்பட்டதை நினைத்து, அதுவும் கலைஞர் அவர்களின் தலைமையில் அமைந்திருக்கிற இந்த அரசில் ஏற்பட்டதை நினைத்து நான் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகிறேன். காரணம் என்னவென்றால், உலகத்திலே பல நாடுகள் அநாகரிகத்திலேயிருந்த காலத்தில் தமிழுக்குப் பெருமை கொடுத்த நகரங்களில் மதுரையும் ஒன்று

[திரு. துரை முருகன்]

[1971 ஜூன் 23]

என்பதை நினைக்க நாம் கடமைப்பட்டவர்களாவோம். இன்றைக்கு நாம் பேசும் மொழியை வளர்த்த இடமாகவும் மதுரையிருப்பதால் அந்த மதுரைக்கு ஒரு சிறப்பைச் செய்யவேண்டுமென்று இந்த மதுரையை மாநகராட்சியாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் என்னுடைய பாராட்டுதலைச் சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டவருவேன்.

இந்த மதுரையை மாநகராட்சியாக்க வேண்டுமென்று பன்னெடுங்காலமாக கோரிக்கை இருந்து வந்தது. ஆனால் என்ன காரணத்தினாலோ அது புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்தது. அந்தக் கோரிக்கையை நியாமான கோரிக்கை என்று உணர்ந்து நம்முடைய முதல்வரவர்கள் இதயத்திலே பதியவைத்து அதற்கு இப்படிப்பட்டதொரு சட்டவடிவமாக்கி அதையும் மாநகராட்சியாக மாற்றியிருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, ஏற்கனவே நகராட்சியாக இருந்ததை இன்றைக்கு மாநகராட்சியாக மாற்றுகிறபோழுது புதிதாகத் தேர்தல் நடந்து புதிதாக உறுப்பினர்கள் வந்து மீண்டும் மேயர் வருவது என்பதைக்கூட மாற்றி இன்றைக்கு நகராட்சியின் தலைவராக யிருந்து வரும் பெருமதிப்பிற்குரிய மதுரை முத்து அவர்களே இன்றைக்கு மாநகராட்சியின் தந்தையாக வந்திருப்பதை நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டவர்களாவோம். காரணம், மதுரையின் சமீபகால வளர்ச்சிக்கும், மதுரையின் புகழுக்கும் தன்னுடைய வாழ்நாள் முழுவதும் பணியாற்றிய பெரியவர் மதுரை முத்து அவர்கள் என்பதை மறக்க முடியாது. அதை மறந்தால் நாம் நன்றி மறந்தவர்களாவோம். அப்படிப்பட்டவருக்கு புகழும் பெருமையும் சேர்ப்பதுபோல அவர் இன்றைய தினம் மாநகராட்சியின் தந்தையாக இந்தச் சட்டத்திலே வழிவகை செய்திருப்பதற்காக நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டவருவேன்.

இங்கே பேசிய அங்கத்தினர்களில் பெரும்பாலானோர் இந்த மசோதாவை வரவேற்றார்கள். கடைசியாகப் பேசிய நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள், சென்னையிலேயிருக்கும் மாநகராட்சிக்குக்கூட ஒரு ஆண்டுக்காலம் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மதுரை மேயருக்கு ஐந்தாண்டுக்காலம் இருப்பதா, அது என்ன உங்கள் ஆளே இருக்க வேண்டுமா, ஒன்று அவராக ராஜினாமா செய்ய வேண்டும், அல்லது சாவு வர வேண்டும், அதுவரை அவர்தான் ஆள வேண்டுமா என்னெல்லாம் கேட்டார்கள். என்னையெல்லாத்தனவையிலும் நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புவது புதிதாக உறுப்பினர்சங்கைத் தேர்ந்தெடுத்து மாநகராட்சிக்குப் பல்வேறு திட்டங்களைத் தீட்டி மாநகராட்சிக்குப் பல்வேறு செயல்களைச் செய்வது என்று சொன்னால் திட்டங்கள் தீட்டி அதைச் செயல்படுத்துவதற்கு காலபாடம் தேர்மும் தேவைப் படுகிறது. ஆனால் சென்னை மாநகராட்சியில் நடைமுறைகள், செய்கைகள் திட்டங்கள் எல்லாம் ஒரேக்கொண்டிருக்கும், என்னெல்லாம் அது முன்பே மாநகராட்சியாகயிருந்து கொண்டிருக்கிறது.

1974 ஜூன் 28] [திரு. துரை முருகன்]

அதைக்கூட மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை இருந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. ஆனால் மதுரை மாநகராட்சி அப்படி அல்ல. புதிதாக மாநகராட்சியாக ஆகிறது. எனவே, புதிதாக எந்தெந்தப்பகுதிகளைச் சேர்ப்பது, எதுவரையில் மாநகராட்சி யாகச் சேர்ப்பது, என்னென்ன திட்டங்கள் தீட்டுவது, எதை யெதை முன்னேற்றம் செய்வது, என்னென்ன காரியங்களை ஆற்ற வேண்டுமென்பதையெல்லாம் சிந்திப்பதற்குள் இரண்டாண்டுக் காலம் ஓடிவிடும். அப்படி இரண்டாண்டுக் காலம் ஓடிவிட்டால், ஒவ்வொருவரும் வந்தவுடன் திட்டங்கள் தீட்டுவது, பிறகு விட்டுக் குப் போவது என்றிருந்தால் அது செம்மையாக இருக்காது. என்பதால்தான், திட்டம் தீட்டியவர்கள் இப்படிச் செயல்பட வேண்டுமென்ற கருத்தை உள்ளத்திலே கொண்டதான் ஐந்தாண்டுக்காலம் மேயர் பதவி என்று ஏற்பட்டிருப்பதாக அறிந்து மெத்தப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதற்காகவேதான் ஐந்தாண்டுக்காலம் என்று வைத்திருக்கிறதே தவிர, ஏதோ எங்களுடைய ஆளேதான் இருப்பார்கள் என்ற எண்ணத்தில் இல்லை. ஒரு நாளைக்குத் தேர்தல் வரலாம். அந்தத் தேர்தலில் உங்களைக் கூட ஆதரிக்கலாம். மக்களின் ஆதரவு பெற்று நீங்கள் வரலாம். ஆகவே, இன்றைக்குப் போடுகிற சட்டம் ஒரு கட்சிக்கு மட்டும் சொந்தமானதாகயில்லாமல், எல்லா மக்களும் ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையிலேயிருப்பதால் இப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை நமக்கு இவர்கள் தீட்டியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல திட்டத்தைச் செய்து, அத்தகைய ஒரு நல்ல மாநகராட்சியை உருவாக்குவதற்கான வழிகளை குகந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன் என்று கூறி விடை பெறுகிறேன், வணக்கம்.

* THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, I congratulate the D.M.K. Government on having made the Madurai Municipality into a Corporation. Nobody disputes the fact that Madurai is qualified to be made into a Corporation. I do not know why my hon. Friend, Durai Murugan has misunderstood the speech of Thirumathi Anandanayagi by saying that we are opposed to Madurai Municipality being made a Corporation. We all agree on the fundamental point that it should be made into a Corporation. What we are objecting to is that this Bill should not be passed as it is in this House now, but should be referred to a Select Committee . . .

திரு. துரை முருகன் : தலைவரவர்களே. ஐந்தாண்டுக்காலம் மேயர் பதவியிருப்பதை அம்மையார் அவர்கள் எதிர்த்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு உங்கள் மூலமாக ஞாபகமுட்ட விரும்புகிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : I have not lost my memory. I do not want to be reminded that Thirumathi Anandanayagi spoke like that. I may tell my hon. Friend, through you, Mr. Deputy Speaker, that we are asking for reference of the Bill to a

[Thiru K. M. Subramaniam] [1971 ஜூன் 25]

Select Committee to find out whether the Mayor should hold office for one year or five years. It is all a matter of individual opinion. We have had enough experience of the working of the Corporation of Madras. This Bill is based on the 1919 Act with occasional changes here and there. So far as City Municipal Act was concerned, it did not work well. Then a White Paper was issued and the Corporation has recommended to the Government certain alterations in the White Paper. So also, if a White Paper is given in respect of the Madurai Corporation, it would be useful for both sides. Now we are finding it difficult to run the City Corporation in certain respects. So, when the country develops and when people develop new ideas, it is very necessary that such democratic institutions must also develop and therefore I want that the Select Committee should consider the Bill in all its aspects.

Then I come to the views expressed by Dr. Hande on the Bill. He has stated that the Commissioner must have extraordinary powers and nobody should pass a No-confidence Motion against the Commissioner. I entirely oppose it because I have found during my experience of 17 years that there have been good Commissioners, bad Commissioners, indifferent Commissioners, democratic Commissioners and undemocratic Commissioners. If the members of the Corporation or the Municipality or a Panchayat Board do not have such a power, there will be no democracy at all. As this Government are asking for more powers from the Centre. I am sure they will also be willing to give more powers to the Corporations, municipalities, local bodies, etc. So Dr. Hande's point is that the Council should not have the power to request Government to withdraw the Commissioner. My point is that the Council should have full powers because whenever they find the Commissioner is acting in a high-handed manner, they must have the power to ask the Government to withdraw the Commissioner. It is left to Government to withdraw him or not.

Coming to Clause 7 relating to election to Standing Committees, find (in page 211) that every Standing Committee shall consist of five members elected by the Council from among its Councillors by a majority of the Councillors present in accordance with such procedure as may be prescribed. Our experience has been, Mr. Deputy Speaker, that a local body election may be on political feelings. Once the election is finished, in the administrative body, political feelings should not exist. When a Committee is formed, there should be proportional representation. All the parties should be given a chance and they must get their right. It cannot be by simple majority of Councillors present. Today it may be the D.M.K., tomorrow it may be the Communist Party. Whatever the party may be, I would request the Hon. Minister to see, that in a democratic set-up, election to committee should be by single transferable vote. All the parties will get their representation according to their strength. It is not a question of what functions they have. It is not a question of honour. It is an expression of each party's views. All should get representation.

1971 ஜூன் 28] [Thiru K. M. Subramaniam]

Similarly there are many things. I have not had time to go through the Bill entirely. There are many lacunae. It is said this is modelled after the Madras Corporation Act. There the Governmental powers are too much. Here in this Bill it is said that the Commissioner can make direct representation to Government. If that be the case, what honour will there be for D.M.K. councillors of Madurai Council? I say this because D.M.K. is in majority there. Tomorrow some other party may be there. I say, in democracy, the Commissioner must have rights. Of course, it is necessary that Government should know what is happening there from the Commissioner. But that should be done through the Mayor. The Mayor should know what is going on between the Commissioner and the Government. If this be the position, if the Mayor does not know anything, what is the use of his being there for five years? I have had only a casual reading of this Bill and I had not gone through it thoroughly. But what I say is, let us not hurry. I know that because of the Ordinance, the Bill has to be passed within a limited time. There is nothing wrong in referring it to a Committee. The Committee can have 5 or 6 days sitting, go through it thoroughly and suggest suitable amendments. Then we can consider the Bill in this session itself and pass it.

There are many lacunae. For instance it is said Government can appoint the Commissioner, Deputy Commissioner and P.A. I can understand the first two by the Government. Let them have the power to appoint the Commissioner and the Deputy Commissioner. But what about P.A. He is the man who prepares notes to the Commissioner. He represents continuity, past, present and future. He should be appointed by the Council from among the staff of the Corporation. The Councillors know who is the man fit to be appointed as the P.A. to Commissioner. So it is the Council, and not Government which should have this power. That is one lacuna which I had come across. There are many such things. That is why I say, let it go through a Committee.

Take profession tax. Is it being collected and administered properly? U.P. has given it up. Why can't our Government also give it up? Do you know what is the amount collected and what money is spent on collection charges? These things are there. Let Government consider these things dispassionately and not because Thiru K. M. Subramaniam is raising his voice against it. If they consider the things dispassionately, it may be evident that there is need for changes. Take the instance of the cycle tax. We have abolished it during Congress Government here. But in the Madurai municipality you have made provision for that tax. Why? It is time it is given up because it would otherwise affect the poor. We want to help the poor. We want the Corporation to flower. That is why I again say, let us not hurry. If we want to discuss it now I have got 50 to 60 points. But I do not want to

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1971 ஜூன் 28]

waste the time of the House now. I would appeal to the Hon. Minister to refer it to a Select Committee. That Committee may sit for five or six days continuously, discuss the thing thoroughly and come again with an amended Bill before this session is over. We can then pass the Bill. With these words I conclude my speech.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மதுரையை மாநகராட்சியாக்கிய மசோதா ஆய்வுக்கு வைக்கப்பட்டுள்ள நிலையில் திருத்தங்கள் பல தரப்பட்டுள்ளன. மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இதை பொறுக்குக் குழுவிற்கு விடலாம் என்று கருத்து தெரிவித்தார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கமணி அவர்கள் பொதுமக்கள் கருத்தை அறியலாம் என்று கருத்துரை தந்து இருக்கிறார்கள். அதற்கும் மேலாக இவ்வளவு அவசர அவசரமாக இதைக் கொண்டு வர வேண்டுமா என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி அனந்த நாயகி அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இதற்கு இவ்வளவு அவசரப் படுவானேன் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் ஆட்சியில் இருந்தபோது பல்லாண்டுகாலமாக கோரிக்கை விடப்பட்டும் அது நிறைவேற்றப்படாமல் இருந்ததன் காரணமாகத் தான் இப்போது கொண்டு வர வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. இதிலே அவசரப் படக் கூடிய அவசியம் இல்லை. இதை மாநகராட்சி ஆக்குவதற்கு அவசரச் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டியது அவசியம் தானா என்று கேட்கப்பட்டது.

இந்த ஆண்டே மாநகராட்சியாக மதுரையை ஆக்கிவிடவேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்கள் மார்க்சு மாதத்திலே நடைபெற்று கூட்டத்திலே தெரிவித்தார்கள். 1-5-1971 அன்று முதல் மதுரை மாநகராட்சியாகும் என்றும், 1-5-1971 மே நாளாக இருக்கிற காரணத்தாலும், அது உலக வரலாற்றிலேயே ஒரு சிறப்பான நாள் என்ற காரணத்தாலும், அந்த நாள் மாநகராட்சி ஆக்குவதற்கு ஏற்ற நாள் என்ற அடிப்படையில் அந்தத் தேதியைக் குறிப்பிட்டு அந்த கருத்தை வெளியிட்டார்கள். 24-4-1971 அன்று அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது. இவ்வளவு அவசரமாக சட்ட வடிவம் கொண்டுவரவேண்டிய காரணம் 31-7-1971-க்குள் இந்த அவசரச் சட்டம் காலம் முடிந்து விடுகிறது. அதற்குள் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு இந்திய அரசின் ஒப்புதல் பெறுவதற்கு அனுப்ப வேண்டும். குடியரசுத் தலைவர் கையெழுத்தாகி வரவேண்டும். 31-7-1971-க்குள் இவைகளெல்லாம் முடிந்து வரவேண்டிய காரணத்தால், இதை சட்ட வடிவில் கொடுக்கவேண்டுமென்ற காரணத்தால் இதை இந்தச் சட்டப் பேரவையின் ஆய்வுக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவசரச் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டிய நிலையிலோ அல்லது உறுப்பினர்கள் கலந்து கொள்ளாமலேயே கொண்டு வரவேண்டுமென்ற நிலையிலோ இது கொண்டுவரப்பட்டதல்ல.

1971 ஜூன் 28] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பெரிய அளவில் இருக்கிறது ஏராளமான பிரிவுகள் சேர்க்கப்பட்டு இருக்கிறது. புதிதாக நாம் ஒரு நிலைமையை உருவாக்குகிறோம். அதிலே இருக்கிற நிலைமைகளைப் பற்றி பரிசீலிக்க வேண்டாமா என்று கேட்டார்கள். நான் முன்னுரையிலேயே எடுத்துக் கூறினேன், பெரும்பான்மையான விதிமுறைகள் சென்னை மாநகராட்சியால் நீண்ட நாட்கள் நடைமுறையில் இருப்பவைதான். அந்த அடிப்படையில் தான் மதுரை மாநகராட்சி பிரிவு அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த மதுரை நகருக்கு ஏற்ற வகையில் சில பல திருத்தங்களை எதிர்காலத்திற்கு ஏற்றவகையில் சேர்த்து இருக்கிறோம். மசோதா பெரிதாக இருந்தாலும், ஏராளமான பிரிவுகள் பல்லாண்டு காலம் சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்தின் மூலமாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு, வழக்கத்திலே உள்ளவைதான். எல்லோருக்கும் தெரிந்த பிரிவுகள்தான். இது பல்லாண்டுகாலமாக சென்னை மாநகராட்சி பின்பற்றி வருகிற நடைமுறையை ஒட்டித் தான் வருகிறது என்ற காரணத்தால் திருத்தங்களுக்கும் மற்ற வற்றிற்கும், சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்திலேயே திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியது போல், அதிலேயும் மாற்றம் செய்யவேண்டிய நிலையில் சென்னை மாநகராட்சி சட்டத்திற்கே ஒரு திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் இந்த மன்றத்தில் கொண்டு வர இருக்கிறோம். சென்னையை அடிப்படையாகக் கொண்டு மதுரை மாநகராட்சி சட்டம் இருப்பதால் இந்தத் திருத்தத்தை இப்போது கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். ஆகவே எல்லாவற்றையும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு கூடுமான வரையில் நல்ல முறையில் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

விதிமுறைகளின் மேல் ஆங்காங்கு கருத்து தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அதிலே 'டிஸ்குவாலிபிகேஷன்' பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தப் பிரிவை பற்றிச் சொல்லுகிறபோது அது இங்கே இல்லை ஏற்கெனவே மாநகராட்சி மன்றத்தின் சட்டத்திலே அதற்கான பிரிவு இருக்கிறது. அதுதான் இந்த சட்டத்திலும் பின்பற்றப்பட்டு இருக்கிறது. அதிலே மட்டுமல்ல நகராட்சி மன்றங்களின் சட்டத்தின் குறிப்புகளிலே செக்ஷன் 50(2)-ல் இந்த பிரிவு இருந்து வருகிறது. சென்னை மாநகராட்சி மன்ற சட்டப் பிரிவிலும் செக்ஷன் 53(2)-ல் இந்த விதிமுறை இருந்து வருகிறது. அந்த விதிமுறைதான் இங்கே கையாளப்பட்டிருக்கிறது. சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்தின் விதிமுறைகள் கையாளப்பட்டு வருவதாலே நாம் பயப்படவேண்டிய அவசியக்கு மதுரை மாநகராட்சி ஏற்பட்டு விடாது என்ற நிலைமையை நாம் சொன்னாலாம். அச்சப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கமணி அவர்கள் மதுரை மாநகராட்சியின் எல்லையைக் குறிப்பிட்டது பற்றிச் சொன்னார்கள். மாநகராட்சியின் எல்லைக் குறிப்பிட்டு எந்தப்பகுதியை எடுக்கலாம் என்பதிலே சில பகுதிகளை சேர்க்கவும், நீக்கவும் உரிமை தந்து விதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு 15 மைல் சுற்றுவட்டாரத்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1971 ஜூன் 28]

திருஞ் இருக்கும் பகுதிகளை சேர்க்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டு விட்டால், அதிலே பல சங்கடங்கள் ஏற்படும். 15 மைல் சுற்றளவு என்றால், ஒரு ஊராட்சி மன்றத்தின் பாதி எல்லை வரலாம். அதனால் அந்த மன்றங்களிலே தகராறு ஏற்படும். ஆகவே எல்லையைக் குறிப்பிடாமல், எந்த எந்த பகுதியைச் சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்பதற்கு உரிமை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில பகுதிகளை விடுவதற்காகவும் வாய்ப்பு தாப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, மெட்ரோபாலிடன் சிடி ஆக்குவதற்கு ந.வ. வடிக்கை எடுக்கிறபோது, அதற்கான திருத்தங்கள் செய்கிறபோது, மாண்புமிகு தங்கமணி அவர்கள் கூறுகிற கருத்தை நடைமுறைப்படுத்த வாய்ப்பு இருப்பதால், இப்போது அந்த திருத்தம் தேவையில்லை என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் மேயரின் பதவிக்காலத்தை 3 ஆண்டுகாலமாக ஆக்கலாம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் மேயர், துணை மேயர் இன்னொரு தடவை வரக்கூடாது என்று கூறினார்கள். மேயர், துணை மேயர் மறுபடியும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வாய்ப்பு இருக்கிறது. இங்கே சென்னையில் வகுப்பு வாரி பிரித்திதித்துவம் இருப்பதால், அப்படிப்பட்ட தன்மையில் மாறி மாறி வருகிறது. அப்படி ஒரு கன்வென்ஷன் ஏற்பட்டு இருப்பதால் அதை பின்பற்றி வருகிறோம். மேயர், துணை மேயர் மறுபடியும் தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம் என்று சட்டவிதிகளிலே இருந்து வருகிறது. அந்த அடிப்படையில்தான் திரு. குசேலர் அவர்கள் மறுபடியும் மேயராக வருவதற்கு எல்லா கட்சிகளின் ஆலோசனையின் பேரில், அந்த முறை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. மூன்று ஆண்டுகாலம் மேயர் நீடித்து இருக்கவேண்டுமென்று திரு. தங்கமணி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எந்த ஒரு மாநகராட்சி மன்றத்திலும் ஒரு ஆண்டுக்கு மேல் மேயர் பதவி காலம் வைக்கப்படவில்லை. எல்லா மாநிலங்களிலும் ஒரு ஆண்டு காலம்தான் வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதே முறையில் பல மாநகராட்சி மன்றங்களில், அதாவது, அக்ரா, அகமதாபாத், பெங்களூர், சல்கத்தா, சந்தர்நாகூர், டெல்லி, ஹைதராபாத், இன்டோர், ஜபல்பூர், கான்பூர், லக்னோ, நாக்பூர், கிரேடர் பாம்பே, ஆகிய இடங்களில் மேயர் பதவி காலம் ஒரு ஆண்டுதான் இருக்கிறது. ஹுப்ளி, தார்வார், ஆகிய இடங்களில் இரண்டு ஆண்டுகாலம் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் பார்த்துக்கூட நியமிக்கலாம் என்று விதி இருக்கிறது. ஆகவேதான் இந்த முறை பின்பற்றப்படுகிறது.

அடுத்தபடியாக 3 ஆண்டுகாலமாக இருக்கும் உறுப்பினர்களின் பதவிக்காலத்தை 5 ஆண்டுகாலமாக ஆக்கலாம் என்ற கருத்தை உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இப்போது, ஊராட்சி மன்றங்களைப் பொறுத்த வரையில் 5 ஆண்டுகாலம் இருக்கும் முறை மேற்கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது. நகராட்சியைப் பொறுத்தவரையில் 5 ஆண்டுகாலம் ஆக்குவதை அரசு பரிசீலனை செய்துகொண்டு

1971 ஜூன் 28] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இருக்கிறது. அந்தக்கருத்தோடு, மாநகராட்சி மன்றங்களுக்கும் சேர்த்து பரிசீலிக்கலாம். அது குறித்து ஒரு முடிவிற்கு வருகிற போது, அந்தப்பிரச்சினையை எடுத்துக்கொள்ளலாம், ஆகவே அது வரை இந்த 3 ஆண்டுகாலமே இருக்கலாம் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சொத்து வரியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ப்ரோபெஷன் டாக்ஸ் 15 சதவீதத்திலிருந்து 35 சதவீதம் வரை போகலாம் என்று சொல்கிறோம். வரி போடுவது தேவைகளை யொட்டித்தான், சாதாரணமாக ஊராட்சி, நகராட்சி மன்றங்கள் எந்த வரியை நம்பி வாழ்கின்றன என்றால், சொத்து வரியைத்தான், தேவைகளை ஒட்டி, செலவினங்களை ஒட்டி, சொத்து வரியைத் தணிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது நகராட்சிகளில் தேவைகள் நாளாளுக்கு நாள் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றை நிறைவேற்ற அவர்களுக்கு வருவாய் அற்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

அம்மையார் குறிப்பிட்டார்கள் 1½ கோடி செலவாகிறது ஒன்றே முக்கால் கோடி வருமானத்தில் என்று. ஆகவே ஒரு மார்ஜின் கொடுக்கலாம் என்று 35 சதவீதம் வரையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனாலேயே 35 சதவீதம் போட்டுத் தீரவேண்டும் என்பதல்ல போருள். அப்படிப்பட்ட அவசியமும் இல்லை. 17 சதவீதம் 20 சதவீதம், 25 சதவீதம் என்றிருக்கலாம். இப்பொழுது மதுரை 26 சதவீதம் அளவில் நின்று கொண்டிருக்கிறது. மக்களின் தன்மைகளை, மனப்பாங்கை ஒட்டி, அதை அறிந்து கொண்டு செய்வார்கள். உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கருத்துக்களைச் சொல்வார்கள். அதைக் கொண்டு நிறைவேற்றுவார்கள். நாம் இடம் வசதி செய்து கொடுப்பதுதான். வரிகள் இவ்வளவு என்று நிர்ணயித்து விட்டால், வேண்டிய பணிகளை ஆற்ற முடியாத நிலை ஏற்படலாம். சிலபல நகராட்சி மன்றங்களுக்கு வருவாய் வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கிறது. வருவாயைப் பெருக்குவதன் மூலம் வசதிகளைச் செய்து கொள்ளலாம். குறைந்த அளவில் வசதிகள் போதும் என்றால், 15 சதவீதம் என்றே வைக்கலாம். இதனால் கேடு எதுவும் ஏற்படாது என்பதை குறிப்பிட்டுக் கூற விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று. 12-வது பிரிவைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். பிரிவில் The Councils have powers to resolve to remove Commissioners என்றிருக்கிறது. ஏற்கெனவே இருந்து வருகின்ற திட்டங்களில், சென்னை மாநகராட்சியில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருவதே ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. எந்தப் பிரிவு சென்னை மாநகராட்சி சம்பந்தமாக கையாளப்படுகிறதோ அதேதான் இங்கும் பின்பற்றப் பட்டிருக்கிறது. மதுரைக்கு என்று புதிதாகக் கொண்டு வரப்படவில்லை.

57-வது பிரிவு பற்றிச் சொன்னார்கள். முதலிலேயே குறிப்பிட்டேன்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1971 ஜூன் 28]

95 பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். அதுவும் சென்னை மாநகராட்சியின் விதிமுறைகளைப் பின் பற்றித்தான் செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

ப்ரொவிஷன் 76-ஏ the Madras City Corporation Act, says "shall have powers to transfer any charitable institution to the Corporation".

என்றிருக்கிறது. சில சமயங்களில் சாரிடபிள் இன்ஸ்டிடியூஷன்" களை கார்ப்பொரேஷன் கிழே கொண்டு வந்து விடவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அதற்கு வசதி சென்னை மாநகராட்சியில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மதுரையிலும் அது சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

'டாக்ஸ் ஆன் கம்பெனிஸ்' பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு மாண்புமிகு சட்டத் துறை அமைச்சர் விளக்கங்கள் கொடுத்தார்கள். அரசியல் சட்டத்திற்கு முன்னால் ஏற்பட்டதற்கு இது பொருந்தும். அரசியல் சட்டத்திற்குப் பிறகு நமக்கு உரிமையில்கூட. போடவில்லை. உரிமை கொடுத்தால் நமக்கும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும். இப்பொழுது உரிமையில்கூட, ஆதலால் சேர்க்கப் படவில்லை.

பில்க்ரிம் டாக்ஸ் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள்.

There is already provision for a pilgrim tax in Clause 163.

ஆகவே அதற்கும் வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

எம்.எல்.ஏ.-கள் சேர்த்துக் கொள்ளப் படவேண்டும் என்றார்கள். அம்மையார் அது பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அது தனியாக பரிசீலிக்கப் படவேண்டிய ஒன்று. அதில் இருக்கும் சாதக பாதகங்களை (திருமதி அனந்தநாயகி : சாதகம் தான்!) ஆராய்ந்து பார்த்து முடிவு எடுக்க வேண்டிய, ஆலோசிக்கப் படவேண்டிய ஒன்று.

வோட்டர்ஸ் லிஸ்ட் பற்றிச் சொன்னார்கள். பாராளுமன்றத்திற்கும், சட்ட மன்றங்களுக்கும் தேர்தல் நடத்துவதை கமிஷன் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதால், லிஸ்டை திருத்தும்படி கேட்கிறார்கள். மாநகராட்சிக்கும், நகராட்சிகளுக்கும் தேர்தல் வரும்போது நாம் திருத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒரு பொதுவான சட்ட திட்டங்களைச் செய்து எந்த அளவுக்கு நிலைமைகளை ஒருமைப் படுத்தலாம் என்பதை ஆராய்ந்து ஆண்டுக்காண்டு கணக்கெடுத்துச் செய்தால் நலமாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட ஒரு முகமான லிஸ்டை பின்பற்றுவது என்று ஏற்பட்டால் சிறந்ததாக இருக்கும். இப்பொழுது இருக்கும் முறையில் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. பொதுத் தேர்தல் நடந்தபோது கூட பல சங்கடங்கள் ஏற்பட்டன. பொது லிஸ்டாக இருந்தால், எல்லோருக்கும், வாக்காளருக்கும், வேட்பாளருக்கும், அத்தனை பேருக்கும் வசதியாக அமையும். ஒரு தேர்தலில் இருந்த பெயர்கள் மற்ற தேர்தலில் இல்லை என்கிற குறைபாடுகள் ஏற்படாமல் இருக்கும். இதை யெல்லாம் அரசாங்கம் பரிசீலித்து சரிப்படுத்த, செம்மைப்படுத்த சட்டதிட்டங்களைத் திருத்த நாம் இந்திய சர்க்காருக்கு பரிந்துரைகள் செய்யலாம். அந்த முறையில் செய்வார்கள்.

1971 ஜூன் 28] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இங்கே உறுப்பினர்களால் குறிப்பிடப்பட்ட முறையில் மாற்றங்கள், திருத்தங்கள் வேண்டியது இருந்தால், திருத்தங்கள் செய்ய வழிவகைகள் இருக்கின்றன. சென்னை மாநகராட்சிச் சட்டத்தை ஒட்டி, மதுரை மாநகராட்சிச் சட்டத்திலும் திருத்தங்கள் செய்யலாம். மதுரை மாநகராட்சிச் சட்டத்தல செய்யப்படும் திருத்தத்தை ஒட்டி சென்னைச் சட்டத்திலும் செய்து கொள்ளலாம். இந்த முறையில். இந்த மச்சாதாவை நிறைவேற்றித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எப்பொழுதும் திருத்தம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றிக் கொள்ள வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்கின்றன.

மதுரை மாநகராட்சிச் சட்டத்திலேயே, 38(2) பிரிவில் "No official correspondence between the Corporation and the Government shall be conducted except through the Mayor". என்றுதான் இருக்கிறது. ஆகவே, மேயர் மூலத்தான் கடிதப் போக்கு வரத்து நடக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: How is election to the standing Committees going to be conducted—whether by proportional representation or by simple majority? I raised that point.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: நிலைக் குழுக்களுக்கு ஒற்றை மாற்று ஒட்டி முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர், 'ப்ரபோர்டிஷனல் ரெப்ரஸண்டேஷன்', கோருகிறார்கள். ஏற்கனவே இருப்பது குழு பார்த்துத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்பது. அந்த முறையில் கவுன்சிலே பார்த்து தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று விதி சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது. சென்னை மாநகராட்சியில் நிலைக் குழுக்கள் இருந்த போது இருந்த முறை வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவதுபோல், மாநகராட்சி, நகராட்சி மன்றங்களில் கட்சிகள் என்பதை எதிர்ப்பார்க்கவில்லை. கட்சிகள் என்பது சட்ட மன்றம், பாராளுமன்றம் இவற்றில்தான். ஆளும் கட்சி என்றும், எதிர்க் கட்சியென்றும் இருக்கின்றன. அங்கேயெல்லாம் அப்படிக்கட்சி வேறுபாடுகள் வைக்கப் படவில்லை. சட்டங்களில் கூட அப்படி இல்லை. ஆனால் நாமாகப் பார்த்து, ஆளும் கட்சி, எதிர்க் கட்சி என்று பிரித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட பிரிவினைகளுக்கு சட்டங்களில் இடம் இல்லை. ஒரே கவுன்சில் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில் தேர்தல் குழுக்கள், சென்னையில் முன்பு இருந்த அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Though it is not expected that there should be party distinctions in the Council, in actual practice so far as the Corporation of Madras is concerned, there are definite party limitation or sections in almost all the Committees that are formed. I do not think there is any opposition member elected. Wherever there is election, the D.M.K. Party has not condescended to elect even one Congress member from the opposition to my knowledge. I am bringing this to your notice.

[1971 ஜூன் 28]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, பெரும்பாலான பணிகளில் எல்லோரும் ஒத்துப்போகும் சூழ்நிலைகள். மனப்பான்மை இவற்றின் அடிப்படையில், எல்லாத் தரத்தினரும் வரவேண்டும் என்ற முறை கையாளப்படுகிறது. வெளிநாடுகளுக்குப் போவதில் கூட எல்லோரும் ஒன்றாக இணையும்படி, விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பான்மை ஏற்படும் வகையில்தான் செயல்பட்டுகிறது. சங்கடங்கள் ஏற்படும் சூழ்நிலைகள் ஏற்பட்டால், திருத்தங்கள் கொண்டுவரலாம். ஆகவே, இப்பொழுது இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று அவையைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : I hope the House gives permission to extend the sitting till the Bill is passed.

DR. H. V. HANDE : I am pressing my amendment.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is :

"That the Madurai City Municipality Corporation Bill 1971 be referred to a Joint Select Committee consisting (L.A. Bill No. 10 of 1971) of . . . Members of both the Houses (Names to be furnished later)".

The amendment was put and lost.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : I am pressing my amendment.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is :

"That the Madurai City Municipal Corporation Bill, 1971 (L.A. Bill No. 10 of 1971) be circulated for eliciting public opinion to be returned before the end of July 1971".

The amendment was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is :

"That the Madurai City Municipal Corporation Bill, 1971 (L.A. Bill No. 10 of 1971) be taken into consideration."

The motion was put and carried, and the Bill was taken for consideration clause-by-clause.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : May I make a submission? The clause-by-clause consideration may be taken up the next day when Bills are considered.

MR. DEPUTY SPEAKER : We have got only five amendments. We can finish the Bill today itself.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : If this Bill is taken up on the 12th July, then there is a likelihood of more amendments being given notice of. There is the third reading and some members would like to speak. Hence, one more hour may be required for finishing the Bill.

1971 ஜூன் 28]

CLAUSE 2

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is :

" That Clause 2 do stand part of the Bill "

THIRU K. T. K. THANGAMANI : Sir, I move my amendment :

In clause 2, add the following as item (45) :

" (45) ' Local area ' means an area in the vicinity of the City of Madurai within a radius of 15 miles. "

The amendment was duly seconded.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவரவர்களே நான் முதலில் கூறியபடி சேர்த்துக்கொள்ளப்பட விதி தனியாக இருக்கிற காரணத்தால் 15 மைல் என்று வரையறை செய்யாமல் இருப்பது நல்லது. ஆகவே 'மெட்ரோபாலிடன் சிட்டி' என்று வரும்போது விரிவுபடுத்தும் சூழ்நிலை ஏற்படும். அப்போது சேர்த்துக் கொள்வதற்கு வழிவகை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த திருத்தத்திற்கு அவசியமில்லை என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : I am not pressing my amendment.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 2 was put and carried.

Clauses 3 to 6 were put and carried.

Clause 7

THIRU K. M. SUBRAMANIAN : Mr. Deputy Speaker, Sir, I am not moving my amendment because I do not think there is any use in pressing my amendment, as it has already been decided by the Government.

Clause 7 was put and carried.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : When an amendment is before the House, the hon. Member should get the leave of the House to withdraw.

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member did not move his amendment at all.

Clauses 8 to 29 were put and carried.

CLAUSE 30

MR. SPEAKER : The question is :

" That Clause 30 do stand part of the Bill "

[1971 ஜூன் 28]

THIRU K. T. K. THANGAMANI : I move my amendment given notice of to Clause 30.

"In clause 30, for the words 'one years' substitute the words 'three years'."

My amendment seeks to increase the term of office of Mayor and Deputy Mayor to three years, instead of one year.

The amendment was duly seconded.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவரவர்களே நான் முதலில் குறிப்பிட்டபடி சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்தில் ஓராண்டுக் காலம் என்று இருக்கிறது. சென்னையில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வரும் முறையை மதுரையிலும் கடைப்பிடிப்பது நடைமுறைக்கு ஒத்ததாக இருக்கும். வேறு மாறுதல் தேவையானால் பிறகு ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : I am not pressing my amendment.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 30 was put and carried.

Clauses 31 to 54 were put and carried.

CLAUSE 55.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is :

"That clause 55 do stand part of the Bill".

THIRU K. T. K. THANGAMANI : Sir, I am moving my amendment to Clause 55 :

"In line 17 of sub-clause (2) of Clause 55, delete the words, 'or the Corporation or any other body corporate', owned or controlled by the Central or any State Government".

The amendment was duly seconded.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : I have already explained in the course of the first reading that this kind of disqualifying people who are members of quasi-Governmental bodies will cause very great hardship.

சாதாரணமாக, ஏற்கெனவே உறுப்பினராக இருப்பவர்கள் கூட 'க்வாலி-கவர்ன்மென்ட் பாடி' உறுப்பினராகிவிட்டால் இதன் மூலம் தொடர முடியாது என்று சிக்கல் ஏற்படும் நிலைமையினால் தான் நான் இந்த திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தேன். அதில் ஆட்சேபனை இருக்காது என்று நினைத்தேன். ஆட்சேபனை இருக்குமென்று சொன்னால் அதை நான் வற்புறுத்த விரும்பவில்லை. ஆனால் இது மிகவும் முக்கியமான திருத்தம் என்பது என்னுடைய கருத்து. ஏனென்றால் இப்போது புதிதாக 'ஜெனரல் இன்ஸ்பெக்டர்ஸ்' இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். இன்றைக்கு யாருமே—

1971 ஜூன் 28] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

ஒருவர் கார்ப்பரேஷன் உறுப்பினராக இருந்தாலும்—ஜெனரல் இன்ஷூரன்சை அரசு தேசிய மயமாக்கி விட்டது என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள்—அப்படியானால் இப்போது உறுப்பினராக இருந்தவர் தொடர்ந்து அதில் உறுப்பினராக இருக்க முடியுமா என்ற ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு பாதுகாப்பு வேண்டும் என்ற காரணத்தால்தான் இந்த திருத்தத்தை கொண்டு வந்தேன். குறிப்பாக, சிலர் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற அச்சம் எனக்கு இருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தால் இத்திருத்தம் கொண்டு வந்தேன் என்று மீண்டும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த விதி முறை—கிளாஸ் 55 (2)—

"No servant of the Central or any State Government or the Corporation or any other body corporate, owned or controlled by the Central or any State Government shall stand for election to the House of Parliament or State Legislatures" என்ற Representation of People's Act, 1951 அதே விதி முறையைப் பின்பற்றிதான் வருகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவது போல் ஏற்கெனவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு பாதகம் ஏற்பட்டால் அதற்கு விதிவிலக்கு ஏற்படுத்தி ஏற்றுக் கொள்ள வழிவகை செய்யலாம்.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : I am not pressing my amendment.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 55 was put and carried.

CLAUSE 56

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is :

"That clause 56 do stand part of the Bill "

THIRU K. T. K. THANGAMANI : I move my amendment namely deletion of Clause 56 (2) (e) :

"In sub-clause (2) delete item (e), namely, a representative or officer of any Association or Union representing or purporting to represent any section of the Corporation establishment or any class of employees of the Corporation ".

The amendment was duly seconded.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : துணைத் தலைவர் அவர்களே—இதன் முக்கியமான கருத்து என்னவென்றால் கார்ப்பரேஷன் உறுப்பினராக இருப்பவர்கள், கார்ப்பரேஷன் சம்பந்தப்பட்ட பிற எந்த ஸ்தாபனங்களிலும் தலைவராக அல்லது உறுப்பினராக இருக்கக் கூடாது என்பது. உதாரணமாக கார்ப்பரேஷன் தொழிலாளர் சங்கம் இருக்கிறதென்றால் அந்தச் சங்கத்தில் தலைவராக அல்லது செயலாளராக இருப்பதற்கோ வேறு எந்த வகையிலும்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 ஜூன் 28]

பணியாற்றவோ தடை செய்கிறது. சாதாரண நகர சபையில் இருப்பவர்களுக்கு இவ்வாய்ப்புகள் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் நிலை உயர்ந்து கார்ப்பரேஷன் ஆனவுடன் ஏன் இது மறுக்கப் படுகிறது என்று புரியவில்லை. ஏற்கெனவே சென்னையில் அப்படி இருந்தாலும், இப்போது உள்ள இந்த திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவது ஒரு வகையில் நன்மைபாக உதவியாக இருக்குமென்ப தால்தான் இந்த திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தேன் என்று சொல்லி, மீண்டும் ஒரு முறை இதை அரசு கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, திருத்தத்தை பிரேரேபிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே ஏற்கெனவே கொண்டுவந்த சொந்தையைப் பின்பற்றி இதை மாறுதல் செய்கின்ற நிலைமை வருகிறபோது, இதிலும் மாறுதல் செய்யலாம்.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 56 was put and carried.

Clauses 57 to 60 were put and carried.

CLAUSE 61.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is :

'That clause 61 do stand part of the Bill'.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : Sir, I move the following amendment :—

“In clause 61. for the words ‘three years’ substitute the words ‘five years’.”

The purpose of the amendment is to extend the life of the Council from three years to five years.

The amendment was duly seconded.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இதுவும் நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டு இருக்கின்றேன். சாதாரண நகரசபை உறுப்பினர்கள், பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்கள், பஞ்சாயத்து ஒன்றிய உறுப்பினர்கள், சட்டசபை உறுப்பினர்கள் எல்லோருக்கும் 5 ஆண்டுக் காலம் என்று இருக்கிறபோது, ஏன் இந்த கார்ப்பரேஷனில் இருப்பவர்களுக்கு மட்டும் 3 வருஷம் இருக்க வேண்டுமென்று புரியவில்லை. 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு தடவை தேர்தல் என்ற அமைப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறபோது, அதே மாதிரி மதுரை கார்ப்பரேஷனுக்கும் கொண்டு வரவேண்டுமென்று, 5 ஆண்டுக் காலம் என்று திருத்த வேண்டுமென்று சொல்லி, இந்தத் திருத்தத்தை நான் மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே. நான் முதலில் கூறியபடி, நகராட்சி, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு பதவிக் காலம் 5 ஆண்டு என்று எப்படி இருக்கிறதோ அதை ஒட்டி, மாநகராட்சியிலும் 5 ஆண்டுக் காலம் என்ற கருத்து

1971 ஜூன் 28] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம். நகராட்சிக் காலத்தை 5 ஆண்டு ஆக்க வேண்டும் என்ற கருத்து எங்கள் பரிசீலனையில் இருக்கிற காரணத்தால், அதை ஒட்டி இதையும் எடுத்துக் கொண்டோம் என்ற காரணத்தால், உறுப்பினர் இதை வலியுறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 61 was put and carried.

Clauses 62 to 512 were put and carried.

Schedules I to VII were put and carried.

Clause 1, and the Preamble and the Long Title were put and carried.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே! "1971-ம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சி சட்ட. முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 10/1971) சட்டமாக நிறைவேற்றப் படவேண்டும்" என முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : ஏற்கனவே நான் குறிப்பிட்ட படி இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்கிற அவசரத்தில் நீங்கள் தவறு ஏதும் செய்யக்கூடாது. சென்னைக் கார்ப்பரேஷனில் இருக்கக் கூடிய முறை அப்படியே மதுரையிலும் இருக்க வேண்டும். நீங்கள் திருத்தக் கொள்வதற்கு இன்னும் அவகாசம் இருக்கிறது. அடுத்த சபைக் கூட்டத்திலாவது சில திருத்தங்களைக் கொண்டு வருவீர்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அப்படிக் கொண்டு வருவதன் மூலம் சென்னையில் கிடைக்கும் அனுபவம் மதுரைக்கும் கிடைக்கும். இன்றைக்கு மதுரை மக்கள் எதை விரும்புகிறார்களோ அதை அமல் நடத்துவதற்கு உதவியாய் இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே! சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப சிந்தித்து, இதற்கான சில திருத்தங்கள் செய்யப்படும். அப்படிச் செய்கின்ற நேரத்தில், மாண்புமிகு உறுப்பினர் தெரிவித்த கருத்துக்களை மனதில் கொண்டு தக்கபடி திருத்தங்களைக் கொண்டு வரலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is :

'That the Madurai City Municipal Corporation Bill, 1971 (L.A. Bill No. 10 of 1971) be passed.'

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இத்துடன் இந்தப் பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் முடிவுற்றன. நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

6. பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

1. Statutory Rules and Orders.

114. Notification issued with Roc. No. 187084/69-P1, dated the 19th December 1969, in regard to exclusion of certain areas from the existing Kandrakottai Panchayat in Cuddalore taluk of South Arcot district for the constitution of a separate panchayat by the said Notification. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

115. Notification issued with G.O. Ms. No. 1370, Revenue, dated the 6th May 1970, in regard to certain amendments to the Rules framed under the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959. [Laid on the Table of the House under section 116 (3) of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Tamil Nadu Act, 22 of 1959).]

116. Notification issued with Roc. No. 188409/69-E3, dated the 11th February 1970, in regard to extension of certain provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 in the entire area of Veda sandur Town Panchayat. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

117. Notification issued with Roc. No. 22265/70-P1, dated the 25th February 1970, in regard to exclusion of certain areas from the existing Koduvilarpatti Panchayat in Periakulam taluk of Madurai district for constitution into a separate panchayat by name "Nagalapuram". [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

118. Notification issued with Roc. No. 140036/69-PI, dated the 3rd December 1969, in regard to exclusion of certain areas from the existing Vadathoor panchayat in Tiruvallur taluk of Chingleput district for constitution into a separate panchayat by name "Koyambakkam". [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

119. Notification issued with G.O. Ms. No. 786, Public (Election IV), dated the 18th March 1971, in regard to certain amendment to the rules for the use and maintenance of Government Cars allotted to the Ministers, the Speaker, Legislative Assembly and the Chairman, Legislative Council. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Tamil Nadu Payment of Salaries Act, 1951 (Tamil Nadu Act XX of 1954).]

120. Notification issued with Roc. No. 136406/69-P2, dated the 3rd December 1969, in regard to exclusion of certain areas from the existing Padirenkottai village panchayat in Orathanad taluk of Thanjavur district for constitution into a separate panchayat

1971 ஜூன் 28]

by name "Padirenkottai South". [Laid on the Table of the the House under section 14 (3) of the Tamil Nadu Payment of Salaries Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

65. Notification issued with G.O. Ms. No. 14, Labour, dated the 7th January 1971, in regard to certain amendments to the minimum wages (Tamil Nadu) Rules, 1953.

@ 66. The Madurai City Municipal Corporation Bill, 1971 (L.A. Bill No. 10 of 1971).

